

Katolički list

ZVONIK

GOD: XIII BR. 2 (136) Subotica, veljača (februar) 2006. 90,00 din

U SREDIŠTU

Poleti golube mira...

Filip Vujanović, premijer C. Gore kod Pape

Apostolski nuncij, mons. Eugenio Sbarbaro blagoslovio je novootvorenu kuću "TAU" za liječenje ovisnika

"Jedinstvo u različitosti" - seminar za katehete i katehistice u Beogradskom "Sava centru"

Piše: Andrija Anišić

JA SAM GOSPODIN BOG TVOJ

Napokon je započela s radom dosta dugo najavljivana "Kršćanska tribina grada Subotice". Predavanje o. Ivana Vinkova "Utjecaj Zloga na suvremenog čovjeka. Krist i danas istjeruje zloduhe" lijepo se uklapa u temu ovog mog uvodnika. Naime, kako sam najavio, u uvodnicima ću ove godine prikazati Božje zapovijedi. Na redu je prva zapovijed.

U Katekizmu Katoličke Crkve prikaz i tumačenje prve Božje zapovijedi započinje podsjećanjem na Isusove riječi. On je dužnosti čovjeka prema Bogu sažeo u rečenici: *Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim* (Mt 22,37). To je neposredna jeka podsjećanja koje stoji na početku svetopisamskoga govora o Božjim zapovijedima: *Čuj, Izraele! Gospodin je Bog naš, Gospodin je jedan* (Pnz 6,4). Čovjek uvijek mora biti svjestan velike istine: *Bog je ljubio prvi. Na tu ljubav jedinog Boga podsjeća nas prva od 'deset riječi'. A onda same zapovijedi razlažu odgovor ljubavi koji je čovjek pozvan dati svome Bogu* (KKC, 2083).

Duži oblik prve zapovijedi donosi nam knjiga Izlaska (Izl 20,2-5). Katekizam podsjeća na početku i na Isusove riječi kojima je odlučno odbio napasnika: *Gospodinu Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi* (Mt 4,10).

Boga na prvo mjesto

Kršćani bi morali naučiti prve trenutke dana posvetiti Bogu. Promijenilo bi to puno toga u našem životu. Sjećam se kako sam jednom djeci na vjeronauku pokazivao kako bi trebali ustajati s kreveta, pa sam im rekao: "Noga dolje, ruka gore". Već kod ustajanja trebali bismo načiniti znak križa i započeti dan u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. A nakon jutarnje "toaletne" izmoliti na miru jutarnju molitvu. Kako je to teško i rijetki to čine... Započeti dan s Bogom znači sebi pripremiti dan s puno manje nervoze i s puno više Božjega blagoslova i uspjeha u radu, jer - lijepa je i istinita izreka: "Kad je Bog na prvom mjestu, sve je ostalo na pravom mjestu." Za takav način života potrebna je prava vjera i to vjera Bogu a ne samo u Boga. Čovjek mora vjerovati da je za njega najbolje živjeti onako kako mu Bog kaže, a on kaže: *Ja sam Gospodin Bog tvoj, nemoj imati drugih bogova uz mene*. On kaže: "Ja sam te prvi ljubio. Ja te ljubim neprestano." Ljubavlju uzvratiti ljubav. S

vjerom prihvatiti sve ono što Bog traži od čovjeka i sve što Crkva naučava. To znači vršiti prvu Božju zapovijed.

Čovjek izvršava prvu zapovijed i onda kada se ufa u Boga. *Ufanje je pouzdano iščekivanje božanskoga blagoslova i blaženog gledanja Boga* (KKC, 2090).

Bogoslovne kreposti vjera, ufanje i ljubav prožimlju i oživljuju čudoredne kreposti. Tako nas ljubav potiče da damo Bogu što smo mu po svoj pravednosti dužni dati jer smo stvorovi. Za taj stav raspolaze nas krepost bogoštovlja (KKC, 2095).

Krepost bogoštovlja

Klanjanje je glavni čin kreposti bogoštovlja. *Klanjati se Bogu znači priznati ga kao Boga, kao Stvoritelja i Spasitelja, Gospodina i Gospodara svega što postoji, kao beskonačnu i milosrdnu Ljubav... Klanjati se Bogu znači priznati, s poštovanjem i posvemašnjom podložnošću, "ništavilo stvorenja", jer ono ne postoji doli po Bogu. Klanjati se Bogu znači hvaliti ga, kao Marija u hvalospjevu "Veliča", uznositi ga a sebe ponizivati, sa zahvalnošću ispovijedajući da je učinio velike stvari i da je njegovo ime sveto. Klanjanje jedinom Bogu oslobađa čovjeka od zatvaranja u sebe, od ropstva grijehu i idolopoklonstva prema svijetu* (usp. KKC, 2096-2097).

Na vršenje prve Božje zapovijedi spada i molitva. *Uzdignuće duha k Bogu izraz je našeg klanjanja Bogu: riječ je o molitvi hvale, zahvaljivanja, zagovora i prošnje. Molitva je nuždan uvjet da mogremo slušati Božje zapovijedi. Valja "svagda moliti, i nikada ne sustati"* (Lk 18,1) (usp. KKC, 2098).

Čovjek u znak klanjanja i zahvale, *usrdne prošnje i zajedništva može prinostiti Bogu i žrtve* (KKC, 2099). Te žrtve mogu biti izvanjske (post, pokora, odricanje od nečega), no uvijek ih mora pratiti nutarnja žrtva, prema riječima Psalma 51: *Žrtva Bogu, duh je raskajan* ili prema Prorokovoj riječi: *Milosrđe mi je milo a ne žrtva* (Hoš 6,6; što će ponoviti i Isus: usp. Mt 9,13; 12,17).

Bogu možemo omiljeti ako mu dajemo obećanja ili se zavjetujemo da ćemo nešto činiti kako bismo zadobili tražene milosti ili mu iskazali zahvalnost. No važno je biti vjeran zadanim obećanjima i izvršavati revno svoje zavjete. Bogu su osobito mili oni koji mu se potpuno posvećuju redovničkim zavjetima (evande-

oskim savjetima) poslušnosti, siromaštva i čistoće. (usp. KKC, 2101-2103).

Katekizam posvećuje jedno opširno poglavlje društvenoj dužnosti bogoštovlja i pravu na vjersku slobodu (usp. 2104-2109), jer *Iskazivati Bogu pravo štovanje dužnost je čovjeka pojedinca i ljudskog društva. Čovjeku mora biti moguće slobodno ispovijedati vjeru privatno i javno* (2136-2137).

Katekizam tumači također da se *štovanje svetih slika temelji na otajstvu utjelovljenja Riječi Božje, i nije oprečno prvoj zapovijedi* (KKC, 2134-2141), kako je to bilo zabranjeno u Starom zavjetu: *Ne pravi sebi lika ni oblića bilo čega što je gore na nebu ili dolje na zemlji...* (Izl 20,4). Naime, *Sedmi opći sabor u Niceji* (god. 787.), *polazeći od otajstva Utjelovljenja, nasuprot ikonoboraca, opravdao je čašćenje ikona: ikona Kristovih, ali i Bogorodice, anđela i svih svetaca. Utjelovivši se, Božji je Sin otvorio novu 'ekonomiju' slika. Kršćansko štovanje slika nije suprotno prvoj zapovijedi, koja zabranjuje kumire. Doista, čast iskazana slici odnosi se na onoga koji je slikom prikazan, i tko štuje sliku, štuje osobu koja je na njoj prikazana. Čast iskazana svetim slikama jest čašćenje puno poštovanja a niipošto klanjanje, koje pripada samo Bogu* (KKC, 2131-2132).

Jako je važno dobro poznavanje Božje riječi i Božjih zapovijedi jer nas i danas salijeću oni koji nas uvjeravaju kako katolici ne poštuju Sveto pismo.

Kada sam počeo pisati ovaj uvodnik mislio sam da ću stići do kraja. Odnosno da ću moći prikazati u cijelosti prvu Božju zapovijed. Međutim, očito je to nemoguće, zbog važnosti i sadržaja te zapovijedi. Stoga sam odlučio drugi dio, koji govori o grijesima protiv ove zapovijedi, prikazati u drugom dijelu, jer ih Katekizam doista detaljno i opširno prikazuje. Koliko je i to važno, razumjeli smo i na spomenutoj tribini na kojoj je predavač ukazao kako mnogi katolici lako upadaju pod utjecaj magije i sami se bave raznim magijskim i protuvjerskim činima. Moramo dobro poznavati sadržaj određene zapovijedi Božje - što ona određuje, odnosno naređuje a što zabranjuje, jer grijeh je uvijek neprijatelj čovjekove sreće i njegovog dostojanstva pa i onda, iako ne u istoj mjeri, kada čovjek toga i nije potpuno svjestan.

Želim vam svima puno veselja i opuštenosti ovih pokladnih dana a Korizma koja slijedi je prigoda da napredujemo u "spoznaji Boga" i da se odlučnije borimo protiv grijeha i rastemo u svetosti. Vjerujem da će vam mnogi reci ovoga *Zvonika* moći pomoći u tome, osobito promišljanje prve Božje zapovijedi. Sretno.

Vjera je pravi put razvoja

"Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim" (Mt 9,36)

Korizma je povlašteno vrijeme duhovnog hodočašća prema Onome koji je izvor milosrđa. To je hodočašće u kojem nas On sam prati kroz pustinju našega siromaštva i pruža nam oslonac na putu ka dubokoj radosti Uskrsa. I u "dolini smrti" o kojoj govori psalmist (Ps 23,4), dok nas napasnik nagovara da se predamo očaju ili da stavimo lažnu nadu u djelo naših ruku, Bog nas čuva i podupire. Da, i danas Gospodin sluša vapaj mnoštva koje žeda za radošću, mirom i ljubavlju. Kao i u svakom dobu, ono se osjeća napuštenim. No ipak, i u pustoši bijede samoće, nasilja i gladi, koji bez razlike pogađaju stare, odrasle i djecu, Bog ne dopušta da tama zablude potpuno zavlada. Kao što je, naime, pisao moj dragi prethodnik Ivan Pavao II., postoji neka "granica koju je Bog postavio zlu", a to je milosrđe (Sjećanje i identitet, 20 sl.). To je perspektiva u kojoj sam na početku ove poruke želio staviti evanđeoski tekst prema kojem Isus "vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim" (Mt 9,36). U tome bih se svjetlu htio zaustaviti na pitanju o kojem se mnogo raspravlja među našim suvremenicima: o pitanju razvoja. I danas se potreseni Kristov "pogled" ne prestaje spuštati na ljude i narode. On ih gleda i zna da su po božanskom "projektu" pozvani na spasenje. Isus pozna zamke koje se suprotstavljaju tome naumu i sažalijeva se nad mnoštvom: odlučuje obraniti ga od vukova pa i po cijenu vlastitog života. Tim pogledom Isus obuhvaća pojedince i mnoštva i sve predaje Ocu, nudeći samoga sebe za žrtvu okajnicu.

Društvene i materijalne potrebe uskladiti s potrebama srca

Prosvjetljena tom uskrsnom istinom, Crkva zna da je za promicanje punog razvoja potrebno da naš "pogled" na čovjeka bude po uzoru na Kristov. Naime, nije nikako moguće razdvajati odgovor na materijalne i društvene potrebe ljudi od zadovoljavanja dubokih potreba njihova srca. To se još više mora isticati u ovom našem dobu velikih promjena, u kojem na sve življi i hitniji način opažamo svoju odgovornost prema siromašnima u svijetu./.../ Dakle, Kristov "pogled" upućen prema mnoštvu nalaže nam potvrditi prave sadržaje onoga "punog humanizma" koji se, prema Pavlu VI., sastoji u "razvoju svega čovjeka i svih ljudi". Zbog toga se prvi doprinos koji Crkva pruža razvoju čovjeka i naroda u biti ne sastoji u materijalnim sredstvima ili u tehničkim rješenjima, već u naviještanju Kristove istine koja odgaja savjesti i poučava istinskom dostojanstvu osobe i rada, promičući oblikovanje kulture koja će u istini odgovarati na sva čovjekova pitanja.

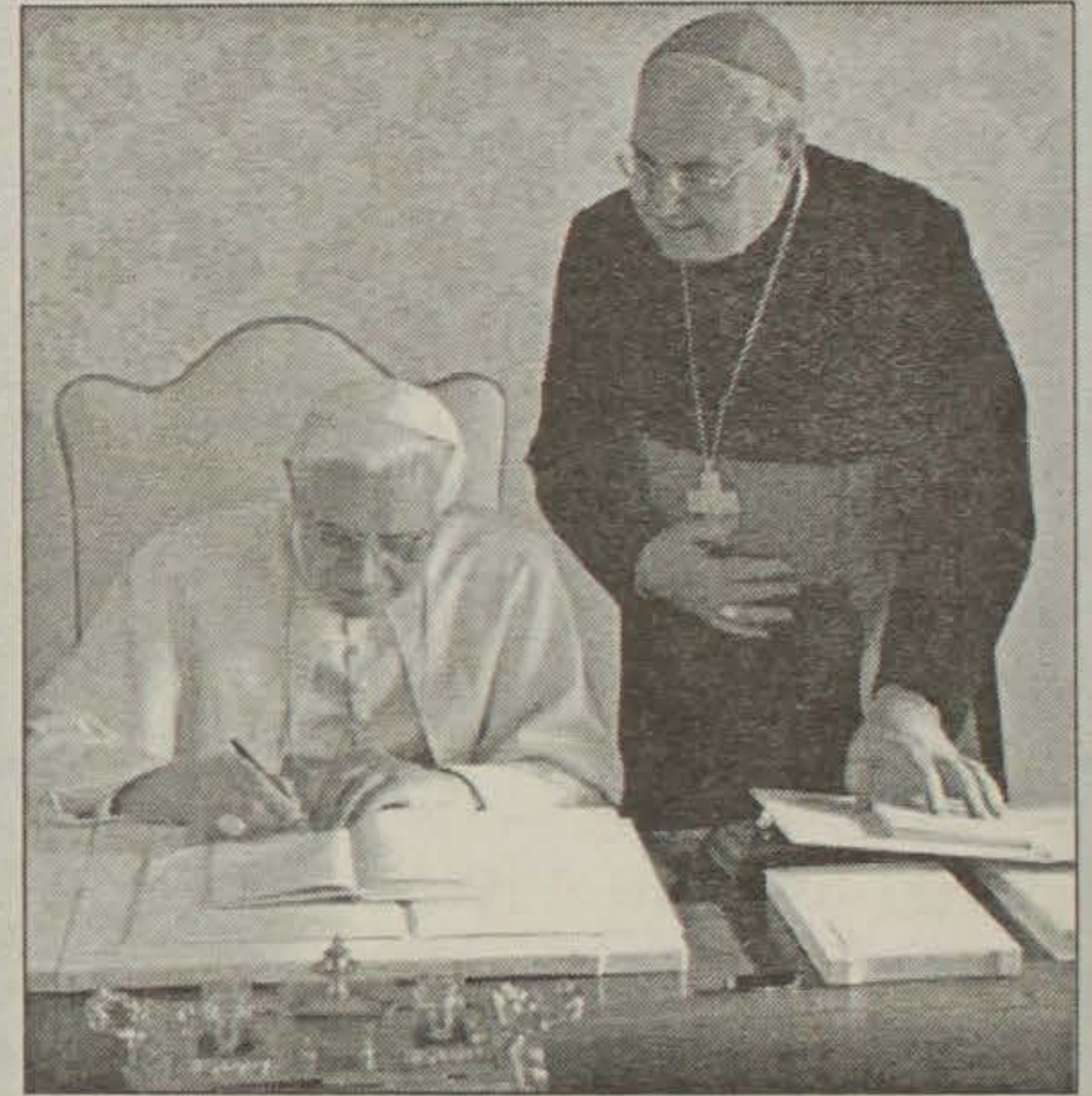
Molitva, post i milostinja za podupiranje razvoja

Pred strašnim izazovima siromaštva tolikog dijela svijeta, ravnodušnost i zatvorenost u vlastitu sebičnost stoje u nesnosnoj suprotnosti s Kristovim "pogledom". Post i milostinja, koje, zajedno s molitvom, Crkva predlaže na osobit način u korizmenom vremenu povlaštena su prigoda da se suobličimo tome "pogledu". Primjeri svetaca i mnoga misionarska iskustva kroz povijest Crkve predstavljaju dragocjene putokaze za bolji način podupiranja razvoja. I danas, u dobu globalne međuovisnosti, može se konstatirati da nijedan gospodarski, društveni ili politički pothvat ne može zamijeniti ono davanje sebe drugome kroz koje se izražava ljubav. Onaj koji djeluje u skladu s tom evanđeoskom logikom živi vjeru kao prijateljstvo sa utjelovljenim Bogom i, poput Njega, preuzima brigu o materijalnim i duhovnim potrebama bližnjega. Promatra bližnjega kao neizmjerne misterij, koji zavrjeđuje beskrajnu brigu i pažnju. Zna da onaj koji ne daje Bogu daje premalo, kao što je govorila blažena Terezija iz Kalkute: "Prvo je siromaštvo ljudi što ne poznaju Krista". Zato je potrebno pomoći pronaći Boga u milosrdnom Kristovom licu: bez te perspektive nijedna se civilizacija ne gradi na čvrstim temeljima.

Vatikan

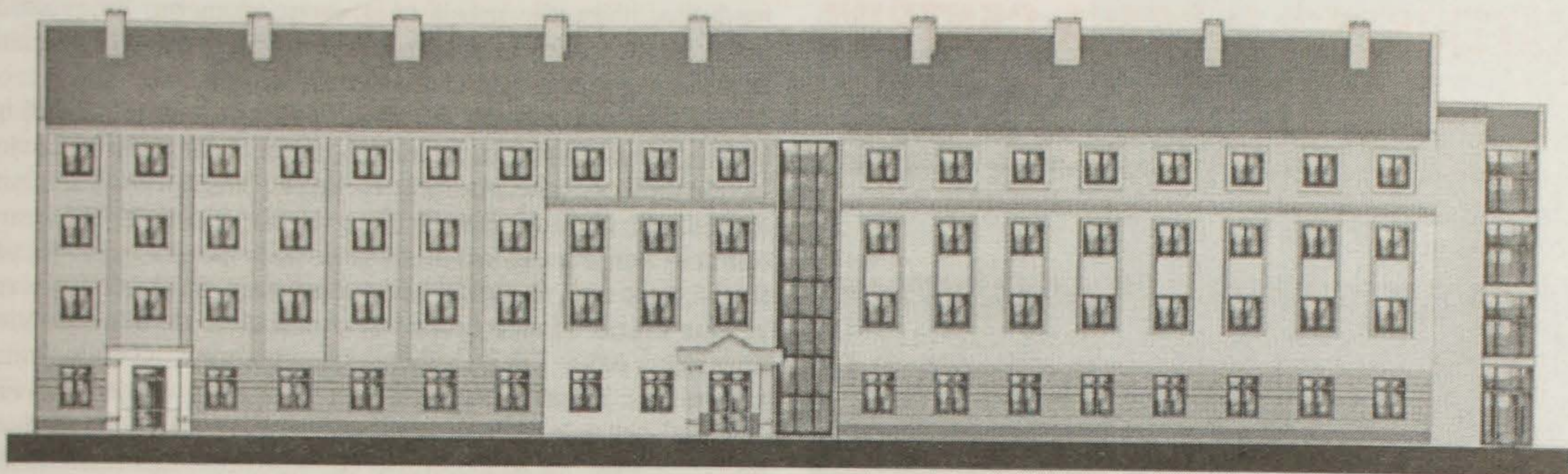
PAPA O SVOJOJ PRVOJ ENCIKLICI

Papa Benedikt XVI. želio je osobno na završetku opće audijencije 18. siječnja u Vatikanu obznaniti vijest o objavljivanju svoje prve enciklike *Deus caritas est* (Bog je ljubav). Papa je izrazio radost što će enciklika biti objavljena u tjednu posvećenom molitvi za jedinstvo kršćana na dan kada će zajedno s pravoslavnom i protestantskom braćom u bazilici Sv. Pavla izvan zidina moliti za jedinstvo kršćana. Tema enciklike, rekao je Papa, nije izravno ekumenska, ali je u svojoj pozadini ekumenska, jer su Bog i naša ljubav uvjet jedinstva kršćana. To su uvjeti mira u svijeta, rekao je Papa. U toj enciklici želim prikazati pojam ljubav u njegovim različitim dimenzijama. Danas, u terminologiji koja se poznaje, "ljubav" je često vrlo daleko od onoga na što misli kršćanin ako govori o ljubavi. Sa svoje strane, želio bih pokazati da je riječ o jedincatom pokretu ljubavi s različitim dimenzijama. "Eros", taj dar ljubav između muškarca i žene, dolazi iz istog izvora Stvoriteljeve dobrote, kao i mogućnost ljubavi koja se odriče same sebe za drugoga. "Eros" se preobražava u "agape" u mjeri u kojoj se dvoje stvarno

ljube, a ne traže samo sebe, svoju radost, svoje zadovoljstvo, već prije svega dobro drugoga. I tako se taj "eros" preobražava u ljubav, u hod čišćenja, produbljanja. Iz vlastite obitelji širom se otvara prema većoj obitelji koju čini društvo, prema obitelji Crkve, prema obitelji svijeta, rekao je Papa. U nastavku Papa je istaknuo kako novom enciklikom želi pokazati kako je najosobniji čin koji nam dolazi od Boga jedan jedincati čin ljubavi. Taj se čin mora izražavati kao crkveni, organizacijski čin. Ako je zaista točno da je Crkva izraz Božje ljubavi, one ljubavi koju Bog gaji prema ljudskom stvorenju, mora biti točno i da temeljni čin vjere koji stvara i ujedinjuje Crkvu i daje nam nadu vječnog života i Božje prisutnosti u svijetu, rađa crkveni čin. U praksi Crkva, također kao Crkva, kao zajednica, na institucionalan način, mora ljubiti. A taj takozvani "Caritas" nije čista organizacija, poput ostalih humanitarnih organizacija, već je nužni izraz najdubljeg čina osobne ljubavi kojom nas je Bog stvorio, pobudivši u našem srcu poticaj na ljubav, odraz Boga ljubavi koji nas čini svojom slikom./IKA/

"AUGUSTINIANUM"

Zelim upozoriti javnost na gradnju "AUGUSTINIANUMA" - zgrade koja će imati više namjena. Radi se o zgradi bogoslovije koja će biti pod zaštitom sv. Augustina, biskupa. No ta zgrada neće služiti samo za bogosloviju u kojoj će živjeti i studirati budući svećenici naše biskupije. U toj zgradi bit će smješten i teološki fakultet na kojem će studirati ne samo budući svećenici nego i svi koji žele steći teološku izobrazbu a napose budući vjeroučitelji i vjeroučiteljice. U istoj zgradi bit će i biskupijska knjižnica i stručna knjižnica teološkog fakulteta. U zgradi buduće bogoslovije moći će se obavljati i duhovne vježbe za svećenike kao i za različite staleže vjernika, te i permanentna izobrazba kateheta i katehista.

Najveći dio sredstava za gradnju

bogoslovije dobit ćemo iz inozemstva, no budući da će ova zgrada bogoslovije biti svojevrsan višenamjenski centar a služiti će najviše za naše potrebe, želimo i mi dati svoj doprinos i njegovoj izgradnji. Stoga smo organizirali sakupljanje novčane pomoći u koje se mogu uključiti i vjernici.

Sakupljanje je započelo 14. srpnja 2005. i trajat će do 31. prosinca 2008. godine. Za to su župni uredi već dobili prigodne plakate koji su istaknuti u crkvi i u župnim uredima.

Zamolio sam župnike da na misama zamole vjernike da svojim darovima podrže gradnju naše bogoslovije. Okvirna suma koju očekujemo je 2000 dinara po obitelji. No, kako je i sv. Pavao rekao: "Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili

na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja." (2 Kor 9,7).

Svoje priloge možete dati u župnim uredima koji će ih proslijediti u biskupiju i ondje će biti proknjiženi. Priloge možete uplatiti i izravno na naš račun: LHB Banka Beograd, 260-5006720034225-59, uz naznaku: "Donacija za Augustinianum".

S radovima ćemo započeti najkasnije u mjesecu ožujku 2006. godine.

Unaprijed zahvaljujem vjernicima na svakom daru a osobito onima koji su već dali svoje darove.

Ujedno preporučam u molitve vjernika ovo, za našu biskupiju ali i za čitavu Katoličku crkvu na ovim prostorima, veliko i značajno djelo.

Dr. Ivan Pénczes, biskup

Piše: Goran Vilov

Let čovjekov

Proći ćemo kroz ovaj život vrlo brzo. Pri tom ćemo načiniti mnogo napora ne bismo li uspjeli za nijansu poboljšati uvjete svoga života. I trošit ćemo pri tom energiju dragocjenu, krv i suze ćemo liti, psovka će se s usana nizati ali i blagoslov. Naši napori će biti veliki, mi ćemo se pokazati junacima a neki će od nas i slabi biti. Vjera u Boga utjeha će biti naša, odgovor na neka pitanja i stremljenja, vodit će nas ideali, ponos u pretke snagu će nam dati. Ali tako malo sreće naći ćemo u dolini suza, Tako malo riječi tople, zagrljaja bratskog. Kruh će nam gorak biti, sunce će nas paliti, život ćemo dati, potomke ne dočekati svi. Mi definitivno ne pripadamo ovoj zemlji. Mi nismo stvoreni da na njoj trajno budemo.

Mi, mi smo putnici
u kratkom periodu života
i tek u spisima svjedočanstvo će ostati
o nekima između nas.
Svi drugi u zaborav će pasti
i njihova djela, kao nekih naših pređa.
Nema smisla osim da se dalje mora poći,
jedino uzdignuta glava vidi kuda hodi,
ako hoditi želi.
Tko ne želi hoditi, neka stane
i kraj će njegov doći prije,
drugom pak samo malo kasnije.
Crna zemlja pokrit će naše tijelo
a duša u nebo se vinuti.
Nadamo se drugom obliku egzistencije,
nadamo se potpunoj ispunjenosti smislom,
nadamo se ljubavi i radosti koja zauvijek traje.
Druga obala ispunit će čovjekove snove.
Mi vjerujemo.
Čovjek se nada.

Meditacija

SVE VIŠE MOLITELJA

“ZLATNE KRUNICE” U ALEKSANDROVU

Tijekom mjeseca siječnja, i ove godine, vjernici župe “Marije Majke Crkve” okupljali su se na molitvu “Zlatne krunice”. Djeca, mladi i stariji molili su u 12 grupa na nakanu obnove kršćanskih obitelji. Ovaj molitveni čin jedinstva s Bogom i ljudima završio je u srijedu, 1. veljače, svečanom dječjom molitvom “Zlatne krunice” i svetom misom koju je predvodio župnik **dr. Andrija Kopilović**, u crkvi u Aleksandrovu. Na misu se okupilo oko dvije stotine ljudi. Župnik je u propovijedi naglasio značaj zajedničke, osobito obiteljske molitve. Po riječima dr. Andrije Kopilovića, zajednička molitva puno je jača od privatne, jer gdje su dvojica ili trojica u Božje ime i sam Bog je s njima.

Sve je više molitelja ove lijepe molitve zahvaljujući potpori i ustrajnosti kako molitelja tako i župnika Andrije i s. **Eleonore**.

Nevena

USTRAJNI U “ZLATNOJ KRUNICI”

Iako brojčano nevelika, svake se godine okuplja skupina ustrajnih molitelja “Zlatne krunice” u subotičkoj župi sv. Roka. Molitelji su se svake večeri u siječnju okupljali u 18 sati u dječjem vrtiću “Marija Petković” i molili za potrebe župe i za svoje

osobne. Svečano je bilo 31. siječnja kada je molitva ove krunice završila sv. misom koju je prikazao župnik **Andrija Anišić** u kapelici kod časnih sestara Kćeri milosrđa. U znak zahvalnosti za milosti koje daruje ovakva molitva otpjevali smo na kraju “Tebe Boga hvalimo”.

Đula Milodanović

O MOLITVI - s druge strane

Naišla sam na lijepo razmišljanje o molitvi u *Zvoniku* (na stranicama mladih). Željela bih dodati i iskustvo nas starijih. Mi smo više orijentirani na “tradiciju”, na molitve koje se u našem narodu mole već stoljećima. Pred sobom imam “Veliku Slavu Božju” iz 1908. godine, a u njoj je, među ostalim i “Krunica zlatna” koja se moli u siječnju.

I advent i Božić proveli smo u molitvenom iščekivanju i ozračju, misom zahvalnicom završili smo staru godinu. Čini mi se lijepim da su naši stari ovu molitvu “Zlatne krunice” smjestili upravo u siječanj kada sva priroda još spava pa je dobro vrijeme iskoristiti za molitvu i druženje.

I u Žedniku su “Zlatnu krunicu” vjernici molili u tri skupine. Predvodile su ih bake koje se sjećaju da su kao sasvim male djevojčice u krugu svojih obitelji molile ovu krunicu. Nije bilo lako skupiti molitelje i u dogovoru za molitvu bilo je različitih reakcija. Neki su bili izričiti da žele sami moliti jer žele meditirati dok mole. To je razumljivo. No, bilo je i takvih kojima je to dugačko, “nije to za nas mlade, to je za majke koje imaju više vremena” - govorili bi. Čini im se da je 45 minuta jako puno vremena za molitvu, a to je zapravo samo jedna epizoda od nebrojenog broja španjolskih “sapunica”. Jedna je osoba rekla za svoje susjede da ih bolje ne pozvati jer oni ne idu u crkvu i ne mole se, “znate oni još nisu imali nikakvu tragediju pa nećaju potrebu za molitvom”. Evo nam teme za razmišljanje. U ovome i leži problem, jer krunice se mnogi hvataju kao zadnjeg sredstva, nakon svih drugih sredstava, kada sve materijalno i ovozemaljsko “pukne”.

Tužno je da se i Boga sjetimo uglavnom kada dodemo u bezizlazne situacije. A kada bismo Bogu prišli kao savezniku u borbi protiv svih zala koja nas mogu snaći u životu, mogli bismo preduprijeti zlo i nevolje.

Dobro je i korisno izmoliti krunicu kao zahvalu što nas još uvijek nije snašlo ništa tragično, umjesto da čekamo da nas teškoće i bolest natjeraju u crkvu i na molitvu.

Kata M. O.

MOLITVENA OSMINA ZA JEDINSTVO KRŠĆANA U SUBOTICI

U Subotici je od 18. do 15. siječnja održana Molitvena osmina za jedinstvo kršćana na tradicionalan, hodočasnički način. Ove godine vjernici tradicionalnih kršćanskih Crkava zajedno su molili za jedinstvo u evangeličkoj crkvi, u crkvi “Marije Majke Crkve”, u kršćanskoj reformiranoj crkvi, u crkvi sv. Roka, u pravoslavnoj crkvi “Vaznesenja Gospodnjeg”, u crkvi sv. Križa i u franjevačkoj crkvi.

Tema ovogodišnje Molitvene osmine za jedinstvo kršćana bila je “Jer gdje su dvoje ili troje sabrani u moje ime, tu sam i ja među njima” (1 Mt 18,20). Temu je izabralo Svjetsko vijeće Crkava i Papinsko vijeće za promicanje jedinstva kršćana. Kroz osam dana kršćani grada Subotice razmišljali su o sljedećim temama: “Ujedinjeni u Kristovoj nazočnosti; Moliti zajedno u Isusovo ime; Od prošlosti u sadašnjost: oproštenje kao iscjeljenje sjećanja; Bog nazočan među nama; Imperativ mira; Poslanje u Isusovo ime; Prepoznati Božju nazočnost u drugome: prihvatiti drugoga u ime Isusovo te Ujedinjeni u nadi.

U tumačenju Božje riječi smjenjivali su se svećenici i vjerski službenici. I ove godine je zadržana praksa da u nekim katoličkim crkvama to čine svećenici ili vjerski službenici drugih Crkava dok su u njihovim crkvama govorili katolički svećenici.

Događanja u Subotičkoj biskupiji

Završetak Molitvene osmine i ove godine je bio u subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije. Toga dana vjernici subotičke biskupije slavili su i svog nebeskog zaštitnika sv. Pavla apostola. Svečanu svetu misu predvodio je biskup **dr. Ivan Péntes** u zajedništvu sa župnicima i redovnicima grada. Na misi su nazočili i **o. Miodrag**, subotički paroh - protonamjesnik, **Árpád Dolinsky**, superintendant Evangeličke kršćanske crkve, **Gábor Dolinsky**, pomoćni pastor Evangeličke kršćanske crkve te gospođa **Katalin Rétti**, u ime Reformirane kršćanske crkve.

U prigodnoj propovijedi biskup Péntes je tumačio okupljenim kršćanima kako je Bog većinu apostola pozvao između siromašnih ribara i učinio ih "ribarima ljudi". Osposobio ih je za navještanje njegove Radosne vijesti. Međutim, u zbor apostola ubrojen je i sv. Pavao koji je bio vrlo učen ali koji je prije obraćenja bio i progonitelj kršćana. Njegov poziv nazivamo izvanrednim. Krist je u njegov život zahvatio nakon svog uzašašća na nebo. Za vrijeme progona prve Crkve. Krist je zahvatio u njegov život i on se potpuno promijenio. Postao je najgorljiviji navjestitelj evanđelja najprije među Židovima, jer je dobro poznao njihova "Pisma", a onda i poganima. I on je to činio zdušno bez obzira na brojne poteškoće koje je doživljavao. "Slijedimo primjer sv. Pavla apostola. Ujedinimo se u molitvi za jedinstvo kršćana i u molitvi za širenje njegova evanđelja u našem gradu i na ovim našim prostorima, bez obzira na sve poteškoće i nevolje i one će sigurno donijeti puno plodova", zaključio je biskup.

Na misi su pjevali združeni katedralni zborovi "Albe Vidaković" i "Sv. Terezija". Na kraju mise prisutni predstavnici sestričkih kršćanskih Crkava zajedno s biskupom podijelili su blagoslov okupljenim kršćanima našega grada. /A. A./

DA SVI BUDU JEDNO...

U okviru Molitvene osmine za jedinstvo kršćana po treći su put održana ekumenska bogoslužjenja u župi Presvetoga

Trojstva u Selenči. Selenča je selo u kojem žive dvije velike kršćanske zajednice - rimokatolička i evangelička. Vjernici su se 22. siječnja zajedno okupili na Večernjoj molitvi u Evan-

geličkoj crkvi gdje je propovijedao katolički svećenik **preč. Marian Dej**. On je u propovijedi reko da zajedništvo kršćana treba biti utemeljeno na zajedničkoj molitvi, kojom zajedno slavimo Trojedinoga Boga, usprkos tome što još nismo u punom zajedništvu. Sljedeće nedjelje vjernici su se okupili na ekumenskoj molitvi u katoličkoj crkvi Presv. Trojstva koje su pripremili kršćani iz Irske, a propovijedao je evangelički svećenik **mr. Vladimir Valent**. On je istaknuo da svaki od nas treba biti pažljiv prema svome bratu, treba biti milosrdan samaritanac, uvijek spreman pomoći. Zanimljivo je da su na ovoj molitvi svirala 4 kantora, 3 katolička i 1 iz evangeličke crkve. Ovi ekumenski susreti već dvije godine imaju i svoju himnu, čiji je autor evangelički kantor **dr. Juraj Sudi**.

Bog, koji je počeo u svom narodu dobro djelo, neka ga i dovrši.

M. Dej, župnik

Selenča

DON BOSCO - DANAS

Ivan Bosco bio je odgajatelj mladih. Osnovao je Oratorij i cijeli svoj život je provodio s mladima koje je odgajao u vjeri kroz molitvu, kateheze o Isusovom životu i kroz igru.

Mladi naše župe svake godine se spominju ovoga sveca. U nedjelju 29. siječnja slavili smo sv. misu na čast don Bosca. Mladi su pod misom pjevali i svirali. Bila je to posebna i zanimljiva sv. misa. Za mlađu djecu animatori su poslije podne pripremili već poznatu "Don Boscovu zabavu". Na susret je došlo puno djece. Pored mnoštva igara nije bilo dosadno. Bile su to igre koje su razveselile svako dijete. Na kraju smo zajedno zahvalili dragom Bogu za taj dan i za velikog prijatelja don Bosca.

Nadamo se da će ovakvih susreta biti ubuduće još više, gdje ćemo se zajedno susretati i zajedno se moliti dragom Bogu i zahvaljivati mu za sve darove i milosti koje nam daje.

Monika Tomškova

DUHOVNE VJEŽBE U FUTOGU

10.-14. 01. 2006.

U Futogu su od 10. do 14. siječnja održane duhovne vježbe kako za mlade tako i za odrasle članove Molitvenih zajednica Krvi Kristove iz Vojvodine. Nakon duhovnih vježbi krenuli smo dalje. Odrasli članovi ZKK započeli su svoj formacijski susret a mi mladi smo im, ponukani temom duhovnih vježbi te stalnim pozivom na misiju, darovali igrokaz "Oče naš" koji govori o tome kako trebamo moliti molitvu "Oče naš" a onda i sve druge molitve - ne na brzinu i hladno već s punom sviješću, sabrano, srcem otvorenim za razgovor s Bogom Ocem. /Ana Kramer/

Događanja u Subotičkoj biskupiji

Duhovna obnova Zajednice Krvi Kristove u Futogu

Događanja u Titelu

Vjernici titelske župe okupili su se u siječnju na nekoliko lijepih blagdana u svojoj crkvi. U velikom ih je broju okupila nebeska Majka na blagdan Svete Marije Bogorodice kada ih je župnik vlč. **Franjo Lulić** podsjetio na njeno majčinstvo.

Na Bogojavljenje - sv. Tri kralja sv. misu je predvodio župnik Franjo te u propovijedi ukazao da kraljevi predstavljaju ljude, vjernike iz dalekog svijeta koji su bili prvi blagovjesnici i misionari. Tako i mi danas trebamo širiti radost i nadu riječju Božjom, vjerom i djelima svim ljudima. Po svršetku ove mise župnik je započeo blagoslov kuća. U crkvi je blagoslovljena voda koja nas sjeća na Krista i na sakrament krštenja, a vjernici su blagoslovljenu vodu ponijeli kućama.

Božićno vrijeme završeno je 8. siječnja, na blagdan Krštenja Gospodinova.

I ove godine vjernici titelske župe zajedno sa svojim župnikom Franjom uključili su se od 18. do 25. siječnja u Svjetsku molitvenu osminu za jedinstvo kršćana sa željom da Bog združi razjedinjeni kršćanski narod vezom ljubavi i međusobnog razumijevanja.

Radomir Hucki

DAN SUBOTIČKE BISKUPIJE U RIMU

Po prvi puta u povijesti, povodom blagdana obraćenja sv. Pavla, u Rimu je svečano proslavljen dan Subotičke biskupije pod geslom "U zajedništvu Kristova poslanja".

Proslava dana započela je svečanim dvojezičnim euharistijskim slavljem u kapeli Papinskog kolegija *Germanicum et Hungaricum*. Svetu misu je predvodio nadbiskup i metropolita beogradski **mons. Stanislav Hočevar** uz koncelebraciju subotičkih svećenika-studenata, dok su pjevanje pod misom animirali subotički bogoslovi. Uz nadbiskupa su na proslavi bile prisutne i sestre Služavke malog Isusa koje su djelovale u našoj biskupiji, te nekolicina hrvatskih i slovenskih studenata Papinskog kolegija *Germanicum et Hungaricum* koji su nakon

Tivadar, Ervin, Ivica, Árpád, Róbert, Vladimir, Mirko, (nedostaje Károly) s nadbiskupom Hočevarom u Rimu

pričesti uz pratnju gitara izveli prigodnu zahvalu na slovenskom jeziku.

Poslije svete mise, u dvorani susreta uslijedo je svečani prijam, gdje su se prijatelji i gosti mogli pobliže upoznati sa subotičkim studentima kojih je trenutačno osam u Rimu, te u razgovoru s nadbiskupom čuti o aktualnim temama u našoj mjesnoj ali i općoj Crkvi. Slavlje je potom nastavljeno prigodnim domjenkom u čast zaštitnika naše biskupije.

Vladimir Sedlak

DEVETNICA GOSPI LURDSKOJ U TAVANKUTU

U župnoj zajednici u Donjem Tavankutu više desetljeća u obiteljima i u župi moli se devetnica u čast Gospi Lurdskoj. Tako su se mnogi vjernici po obiteljima i u župnoj kući ukupljali na zajedničku molitvu svaku večer. Završetak slavlja bio je u subotu 11. veljače u župnoj crkvi. Prije svete mise bila je prilika za svetu ispovijed. Skoro su se svi vjernici koji su sudjelovali na ovom slavlju ispovjedili. Misno slavlje predvodio je mjesni župnik **Franjo Ivanković**. Poslije mise vjernici su se okupili u župnim prostorijama na zajednički agape. /I. P./

OBNOVLJENA KRŠĆANSKA TRIBINA U SUBOTICI

KRIST I DANAS IZGANJA ZLODUHE

U Katoličkom krugu u Subotici održana je 16. veljače "Kršćanska tribina grada Subotice". Ovu tribinu, koja je postojala u sličnom obliku prije, obnovili su svećenici Hrvati grada Subotice i okolice. Predavanje na temu "Utjecaj Zloga na suvremenog čovjeka. Krist i danas istjeruje zloduhe" održao je o. **Ivan Vinkov**, isusovac koji vrši službu kapelana u beogradskoj župi sv. Petra i službu egzorciste Beogradske nadbiskupije. On je prošle godine u Rimu obranio svoj magistarski rad s područja duhovnosti na temu "Opsjednutost i egzorcizam"

Predavača i okupljene slušatelje, u ime organizatora, pozdravio je na početku tribine **preč. Andrija Anišić**. On je izrazio radost što je nakon toliko godina ponovno pokrenuta tribina koja će pomoći vjernicima da produbljaju svoju vjeru i nadu odgovore na mnoga pitanja s područja vjere i morala. Bio je iznenađen velikim brojem prisutnih, po slobodnoj procjeni preko 250, stoga je obećao da će za sljedeću tribinu pokušati pronaći odgovarajući prostor, jer su mnogi morali stajati čak i u hodniku.

U prvom dijelu svoga predavanja o. Vinkov izložio je nauk Katoličke crkve o sotonu (đavlu) i njegovom utjecaju na čovjeka te praksu Crkve koja istjeruje zloduhe iz opsjednutih ljudi (egzorcizam). Tim činom Isus je svojom božanskom moći izganjao zloduhe (usp. Lk 8,33-39). Tu vlast Isus je povjerio apostolima (usp. Mt 10,1).

U drugom dijelu predavač je prisutnima predstavio konkretne primjere djelovanja zloduha na suvremenog čovjeka. Ukazao je na način đavolskog utjecaja i kojim se metodama đavao služi da bi zagospodario čovjekom. Upozorio je kako mnogi spontano upadnu pod utjecaj Zloga baveći se magijom i odlazeći k raznim vračevima i vračarama (vješticama i vješcima). Mnogi posjećujući takve osobe misle da idu k ljudima koji im "znaju pomoći". Međutim, takve osobe ne mogu nikome pomoći jer služe zloduhe koji čovjeku uvijek žele zlo i žele mu naškoditi na različite načine. Između crne i bijele magije nema razlike, jer i jedna i druga su sredstva u rukama sotone da naškodi čovjeku.

U praksi egzorcizma, naglasio je predavač, važno je držati se onoga što Crkva propisuje. Egzorcisti su po službi biskupi

odnosno oni svećenici koje za tu službu ovlasti biskup.

Mnogi ljudi koji imaju problema ili im se događaju "čudne pojave" traže da se nad njima izvrši egzorcizam, jer se žele riješiti tereta koji nose. Međutim, Crkva najprije preporuča redoviti put: molitva, blagoslov obitelji i kuća (stanova), sakramentalni život - ispovijed i pričest, sudjelovanje u nedjeljnim svetim misama... Jer je "egzorcizam samo sakramental (blagoslovina) i svaki je sakrament veći od egzorcizma", naglasio je predavač. Egzorcizam se primjenjuje na osobama kod kojih se jasno prepoznaju znakovi opsjednuća. To su samo neki naglasci iz dvosatnog predavanja i razgovora nakon predavanja na prvoj kršćanskoj tribini grada Subotice.

O. Vinkov je sutradan predvodio duhovnu obnovu za svećenike tri subotička dekanata u okviru koje je svećenicima govorio što i kako oni mogu, u svom pastoralnom djelovanju, pomoći vjernicima u borbi protiv zla i Zloga i u oslobađanju od njegovog utjecaja. /Zv/

Tema sljedeće tribine bit će "DEKODIRANJE DA VINCIJEVOG KODA". Predavač: **dr. Tadej Vojnović**, franjevac iz Novog Sada, a datum i mjesto objavit ćemo naknadno.

POSJET DELEGACIJE "CARITASA" GORNJE AUSTRIJE

Predstavnici "Caritasa" Gornje Austrije i Linca **Erich Weiselbaumer** i **Mathias Milberger** posjetili su 30. siječnja "Caritas" Subotičke biskupije s kojim surađuju od 2001. godine. Austrijski je "Caritas" iz tog dijela Austrije od 2000. godine u Vojvodinu poslao pomoć i realizirao različite projekte pomoći stanovništvu u vrijednosti od oko 326.000 eura i još oko 60.000 eura za pomoć i djelatnost na cjelokupnom području Srbije i Crne Gore.

"Caritas" Gornje Austrije financijski podržava sljedeće projekte u Subotičkoj biskupiji: dnevni boravak za stare u Senti, njegu i pomoć u kući za oko 400 osoba, narodnu kuhinju u Senti, pomoć u odjeći, obući i pomagalicama i takozvanu brzu pomoć za ljude u kriznim situacijama.

U subotičkoj općini njegu i pomoć u kući preko Caritasa besplatno prima oko 260 starih ljudi. Predstavnici ove organizacije najavili su da se pripremaju za proširenje usluga i pomoći za stare ljude u okolnim naseljima i u toku su dogovori za područje Male Bosne. /Prema Subotičkim novinama/

ODRŽANE SJEDNICE UREDNIČKOG VIJEĆA "ZVONIKA" I "SUBOTIČKE DANICE" TE VIJEĆA INSTITUTA

U vjeronaučnoj dvorani župe sv. Roka u Subotici održane su u ponedjeljak, 13. veljače, sjednice uredničkog vijeća *Zvonika* i *Subotičke Danice* i Vijeća Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović".

"Mi puno radimo a rijetko se sastajemo" napisali su u pozivu urednici **Andrija Anišić** i **Stjepan Beretić**, ali potrebno je i sastajati se i zajednički ocjenjivati rad i planirati budućnost, istaknuto je na sjednici. Prisutni članovi uredničkog vijeća *Zvonika* i *Danice* najprije su se osvrnuli na objavljenih 35 brojeva *Zvonika*, jer je posljednja sjednica bila u povodu stotog broja. Urednik *Zvonika* je zahvalio svim članovima vijeća na suradnji. Kao glavne probleme istaknuo je kašnjenje priloga pa

i onih od stalnih rubrikanata te pomanjkanje raznolikosti događanja iz Subotičke biskupije jer nam iz pojedinih župa gotovo nikada ne stižu vijesti, dok iz drugih i puno manjih stižu redovito. Kao problem spomenuo je i neprofesionalni rad te su stoga tekstovi često predugački bez redovitih nužnih redakcijskih zahvata. "Mi nemamo ni pravih novinara niti plaćenih honoraraca te objavljujemo samo ono što dobijemo. U posljednje vrijeme služimo se vijestima iz *Hrvatske riječi*, s kojom lijepo surađujemo, jer njihovi novinari često prisustvuju i crkvenim događanjima", istaknuo je urednik *Zvonika*. On je ponovio da se želi povući s mjesta urednika, ali da će izdržati još do 150. broja. Da ne bi više bila zagonetka tko je novi urednik "koji se priprema", on je "otkrio tajnu" rekavši da je zamolio **vlač. Mirka Štefkovića**, koji studira u Rimu i da je on načelno prihvatio. Na ovoj su sjednici predloženi i izabrani novi članovi uredničkog vijeća i predloženi neki novi sadržaji.

I mons. Stjepan Beretić je zahvalio svim suradnicima na dosadašnjem radu ali i zamolio da suradnici svoje priloge dostave ove godine ranije kako bi naša *Danica* u obiteljima bila početkom došašća.

U drugoj točki dnevnog reda donijeta je odluka da će se ove godine vratiti izvorni naziv *Subotičkoj Danici*.

Na sjednici Vijeća Instituta

Predsjedavajući Instituta **dr. Andrija Kopilović** je zamolio sve pročelnike odjela da pročitaju izvješća o radu. Nakon pročitanih izvješća iskazani su i planovi za naredno razdoblje. Ova su izvješća pokazala da je Institut konstantno prisutan u životu Crkve i našega naroda kvalitetnim priredbama i sadržajima u kojima sudjeluje velik broj ljudi. Iako je otvorenjem Spomen-kuće prof. Bele Gabrića riješen prostor za susrete, ostaje otvoren problem funkcionalnog prostora za arhiv, knjižnicu i ostale odjele. U planovima Izdavačkog odjela najavljeno je više knjiga koje će ove godine biti tiskane.

Također je odlučeno da se Pučkoj kasini uputi protesno pismo u kojem će se upozoriti da okupljanje u njihovoj organizaciji pod nazivom "Razgovor" ne može imati naziv "tradicionalni", kako je to učinjeno ove godine. Tradicionalne RAZGOVORE priređuje Katolički institut za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" od svoga osnutka a termin je od prošle godine odlukom Vijeća premješten na mjesec lipanj. Pučka kasina može organizirati SVOJ Razgovor koji će se zvati Razgovor Pučke kasine.

Predsjedavajući Instituta je najavio i skoriju sjednicu Instituta na kojoj će se donijeti odluka i o broju članova i načinu djelovanja Instituta. /K. Č./

Blagoslov obnovljenog križa na "Bregu" u Rumi

Već stoljećima u Rumi u naselju "Breg" stoji križ. Kad ga je prije nekoliko godina grad htio ukloniti jer je smetao prometu, uzbunili su se građani, kako katolici tako i pravoslavni. Pronašlo se bolje rješenje, da se križ izmjesti i postavi na prikladnije mjesto. A grad je križ ne samo izmjestio, nego o svome trošku lijepo obnovio.

U četvrtak, 5. siječnja 2006. blagoslovljen je obnovljeni križ. Iako je bio radni dan, a kiša je nemilosrdno lijevala s neba i vjetar puhao, okupio se lijepi broj građana. Bili su prisutni i zastupnici grada te pravoslavni paroh otac **Pantelija** iz nadležne parohije. Domaći župnik **mons. Boško Radielović** je blagoslovio križ, a vjernici su oduševljeno pjevali i molili. Ove godine blagoslov bogojavljenjske vode umjesto u župnoj crkvi obavljen je kod ovog križa.

Poslije posvete svi prisutni su otišli u obližnje prostorije HKUD-a "Matija Gubec". Tamo je najprije bio blagoslov kuća za tu zajedničku "kuću" građana, posebno Hrvata, a onda je slijedio domjenak koji je HKUD pripremio. Nekoliko nagovora i veselo druženje Rumljana se nastavilo.

Župa Ruma zahvaljuje svima koji su doprinijeli obnovi križa koji ujedinjuje mnogo građana, a posebno vjernika.

Početak godine u Irigu

Po ispraćaju stare za nas jubilarne godine i dočeku Nove u njenom drugom danu počeo je blagoslov domova u mjestima Dobrodol, Šatrinci, Irig i Vrdnik. Za ovu prigodu župnik je za obitelji pripremio lijepu uspomenu: spomen-sliku Velikog jubileja (mala i velika), naljepnicu, te razne brošurice čiji je izdavač UPT Đakovo. Skupina žena mađarskog KUD-a "Arany János" iz Iriga pjevala je na Bogojavljenje na 6. susretu pod nazivom "Božićne pjesme i običaji Srijema" u Petrovaradinu, na mađarskom i hrvatskom jeziku, a djeca su izvela recitacije s najdražim anđelčićem susreta malom **Ilonom Geci**.

Na blagdan Krštenja Isusova oprostili smo se sa sedmogodišnjom djevojčicom iz Rume **Anom Hanak**. Ona je po želji roditelja i bake Vere sahranjena u Irigu a stradala je u prometnoj nesreći, te nakon duge kome izdahnula na Bogojavljenje. Uz majku Anu i baku zavoljela je Mariju, sv. Antuna i samog Isusa i znala je već moliti.

U nedjelju, 22. siječnja služene su dvije sv. mise u našim filijalama, u Šatrincima za pokojnu **Katicu Šiter**, a u Dobrodolu misa na godinu dana za pok. **Petra Majorčika**. On je za života mnogo učinio za ovo selo, pa je u crkvi uz domaće vjernike bilo mnogo i Šatrinčana i Vrdničana. Nikad nije bilo toliko svijeta u našoj maloj crkvi kao sada!

U nedjelju je sahranjena **Ilon Vizmeg** (72) u Irigu, koja je uz teško pokretnog dobrog supruga **Andriju** svoje posljednje dane života provela u bolnici u teškom stanju.

Župnik **Blaž Zmaić** po prvi je put nazočio školskoj slavi "Sveti Sava" u vrdničkoj školi u kojoj predaje vjeronauk.

U zadnju nedjelju siječnja služena je u Vrdniku misa za pokojne članove obitelji **Dujmić**. Molili smo za bolesnog člana zajednice **Branka**, a zatim smo obavili blagoslov svijeća i grla u spomen Prikazanja Isusovog u hramu i spomena svetog Blaža. //f.f.//

Naš vjerni i revni suradnik o. Janez Jelen, salezijanac iz Mužlje i ove je godine radosno i s ljubavlju blagoslovljao kuće i obitelji

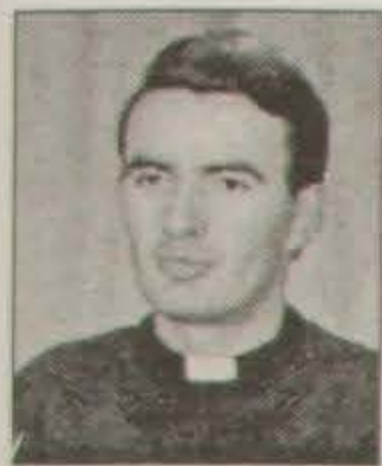
O prijateljskom odnosu prirodnih znanosti i dogme

Ivan Golub, Vladimir Paar: "Skriveni Bog", "Teovizija", Zagreb, 2006., 100 str.

"Teovizija" je u svom nizu "Studia theologica" objavila zanimljivu i aktualnu knjižicu dvojice hrvatskih znanstvenika **dr. Ivana Goluba** i **dr. Vladimira Paara** "Skriveni Bog". Jamstvo da spomenuti epiteta nisu tek puki izričaji, suautorstvo je vrhunskog teologa i vrhunskog fizičara, dvojice dobitnika brojnih domaćih i međunarodnih priznanja, koji svaki sa svojeg motrišta govore o zajedničkom ishodištu i cilju kojemu vode svoja znanstvena promišljanja - Bogu. Stoga je potpuno primjeren podnaslov knjige, koji zapravo govori o temeljnoj namjeri autora - neke dodirne točke znanosti i religije. Osim toga, uspjeli su laganim stilom i razumljivim jezikom za svakoga tko nije izravno upućen u sve filozofsko-teološke i prirodno-znanstvene prijemore, približiti suvremena postignuća na tim područjima. Nižu se kratka i zanimljiva poglavlja o odnosu između prirodnih zakona kao osnovi determinizma i Božjeg utjecaja na buduća zbivanja, Božjoj djelotvornosti i čovjekovoj slobodi, pomaku od racinalizma i mehanicističkog materijalizma u XIX. st. prema determinističkom kaosu, tj. spoznaji da iako su jednadžbe gibanja koje upravljaju tijekom procesa determinističke, njihovo rješavanje, sam tijek procesa nije predvidiv, on je kaotičan. U prebogatoj znanstvenoj trpezi, koju su pripremila dvojica autora, svaki će čitatelj jednostavno uživati "kušajući" također poglavlja o granicama znanstvene metode, mogućnosti Božje intervencije u materijalne procese, Deusu ludensu, još jednoj granici znanstvene spoznaje na razini atoma, trojedinom Bogu i valno-čestičnom dvojtstvu u kvantnoj fizici i dr. Ukratko, knjiga pokazuje da je odnos prirodnih znanosti i dogme prijateljski, te bi je svaki intelektualac, ne samo kršćanski, svakako trebao pročitati.

T. Vuković

Uređuje: Franjo Ivanković

Vatikan

PROSLAVLJENA 500. OBLJETNICA ŠVICARSKE GARDE

Pripadnici Švicarske garde svečano su u nedjelju 22. siječnja proslavili 500. obljetnicu postojanja. Naime, 22. siječnja 1506. godine prvih 150 mladih švicarskih gardista predvođeni kapetanom **Kasparom von Silenenom** iz kantona Uri umarširali su na Trg naroda u Vječnom gradu i ondje podigli svoj barjak. U Vatikan ih je pozvao papa **Julije II.**, koji ih je došao i osobno pozdraviti i blagosloviti. O povijesti Švicarske garde govorio je državni tajnik Svete Stolice kardinal **Angelo Sodano** predvođeni u Sikstinskoj kapeli svečano misno slavljem za 110 pripadnika Švicarske garde, koliko ih se trenutačno na službi u Vatikanu, te njihove obitelji. Kardinal je istaknuo kako je toga povijesnog dana 22. siječnja 1506. započeo "dugi niz velikodušnih i snažnih mladića koji su željeli ovdje doći braniti Petrovu stolicu". Kardinal Sodano je u propovijedi uputio zahvalu pripadnicima te jedinstvene "vojske" u svijetu na stalnoj pomoći koju njezini pripadnici pružaju Crkvi. Danas, dok se spominjemo petstote obljetnice Švicarske garde, želimo zahvaliti Bogu za darove koje je dao papi Juliju II., koji je, među mnogim zaslužnim djelima, pozvao u Rim prve švicarske vojnike da budu "defensores Ecclesiae libertatis", kako ih je nazvao sam Papa, rekao je kardinal Sodano. Na kraju propovijedi državni tajnik Svete Stolice pozvao je pripadnike Švicarske garde da sve više ljube Kristovu Crkvu. Obljetnicu im je čestitao i papa **Benedikt XVI.** u svome kratkom nagovoru prije molitve Anđeo Gospodnji na Trgu Sv. Petra u Vatikanu, na kojoj se okupilo i sedamdesetak aktivnih pripadnika Švicarske garde, kako bi primili Papin blagoslov. Istoga dana u katedrali Sv. Nikole u Fribourgu u Švicarskoj, švicarski kardinal **Georges-Marie Cottier** predvodio je svečano euharistijsko slavlje na kojem je sudjelovalo više od 500 nekadašnjih pripadnika Švicarske garde. Sudionici slavljem u Fribourgu putem izravne video veze pratili su Papin Angelus na vatikanskom trgu. /IKA/

IZABRANO NOVO VODSTVO HRVATSKOGA DRUŠTVA KATOLIČKIH NOVINARA

Hrvatsko društvo katoličkih novinara (HDKN) na godišnjoj izbornoj skupštini 26. siječnja u Tribini grada Zagreba izabralo je novo čelništvo. Za predsjednika je izabran **Mate Krajina**, glavni urednik lista "Mi", potpredsjednik je **fra Gabrijel Mioč**, dugogodišnji urednik lista "Naša ognjišta", a novi je tajnik **Mihael Sokol**, novinar i fotograf "Glasa Koncila". Na početku skupštine u ime predsjednika Odbora HBK za medije riječkog nadbiskupa **Ivana Devčića**, nazočne je pozdravio **don Anton Šuljić**, predstojnik Tiskovnog ureda HBK. U službenome dijelu skupštine tajnica društva **Željka Zelić** pročitala zapisnik s prošlogodišnje skupštine te podnijela financijsko izvješće za 2005. godinu. O aktivnostima društva u protekloj godini govorila je predsjednica društva **Suzana Peran**, koja je istaknula sudjelovanje društva u obilježavanju 39. Svjetskoga dana sredstava društvenih komunikacija, organiziranje predavanja načelnika Odjela za stipendiranje i novinarstvo njemačke zaklade "Hans Seidel" **prof. Hansa Petera Niedermeiera** o temi "Posredovanje politike danas: Jesu li odnosi s javnošću važniji od općeg dobra", sudjelovanje na susretima laičkih udruga Zagrebačke nadbiskupije te tradicionalni malonogometni turnir. Predsjednica društva **Peran** istaknula je i kako protekle godine društvo nije stipendiralo

mlade novinare, jer nije bilo financijskih mogućnosti. Slijedio je izborni dio u kojemu su osim predsjednika, potpredsjednika i tajnika izabrani i novi članovi Upravnoga i Nadzornoga odbora te Suda časti. Novi Upravni odbor čine **Suzana Peran**, **Anto Mikić**, **Neno Kužina** i **Božidar Nagy**. U Nadzorni odbor izabrani su **Jozo Mario Tolj**, **Nikola Bašnac**, **Mario Knezović**, **Anton Šuljić** i **Augustin Bašić**, a novi članovi Suda časti su **Željko Janjić**, **Juraj Mirko Mataušić** i **Marko Puškarić**. Osim prijedloga za članove vodstva na izbornome dijelu mogli su se čuti i prijedlozi za poboljšanje rada Društva, njegovu profesionalizaciju, dodjeljivanje simbolične naknade vodstvu društva, kao i prijedlozi da se razmisli o nekim statutarnim promjenama. Na kraju radnoga dijela skupštine okupljenima su se obratili novi predsjednik i tajnik. Predsjednik **Krajina** zahvalio je na ukazanoj povjerenju te istaknuo kako će novo vodstvo konstruktivne ideje nastaviti graditi na onome dobrom što su njihovi prethodnici napravili. Nakon službenoga dijela skupštine uslijedilo je neformalno druženje uz večeru. /IKA/

PAPA PUTUJE U TURSKU

Papa **Benedikt XVI.** posjetit će za blagdan sv. Andrije, 30. studenoga 2006., Carigrad i susresti se s ekumenskim pravoslavnim patrijarhom **Bartholomaisom I.**, priopćeno je s vatikanske i turske strane, a prenosi "Kathpress". Crkva u Carigradu slavi sv. Andriju kao svog zaštitnika, a nakon Drugoga vatikanskog koncila je običaj da Rim i Carigrad izmjenjuju izaslanstva na proslavama sv. Petra i Pavla te sv. Andrije. Carigradski patrijarh pozvao je papu **Benedikta XVI.** da sudjeluje na proslavi sv. Andrije u Turskoj već 2005. godine, no nije dobivena suglasnost turskih vlasti. Pape **Pavao VI.** (1967) i **Ivan Pavao II.** (1979) posjetili su Carigrad i susreli se s tadašnjim ekumenskim patrijarsima. /IKA/

Zagreb

HND O OBJAVLJIVANJU KARIKATURA POSLANIKA MUHAMEDA U NACIONALU

Hrvatsko novinarsko društvo oduvijek zastupa i bori se za pravo javnosti da zna sve što je od javnoga interesa, ali i da ta sloboda uvijek znači i odgovornost za sve što se objavljuje, ističe se u priopćenju IO HND-a 7. veljače vezano uz objavljivanje karikatura poslanika Muhameda u tjedniku Nacional. "Objavljivanjem rečenih karikatura neki su listovi u Europi solidarno podržali kolege načelno braneći pri tome slobodu izražavanja. Bez obzira na vjerojatno iste motive uredništva Nacionala da na naslovnoj stranici objavi sporne karikature poslanika Muhameda, zbog kojih je došlo do prosvjeda i nasilja u svijetu, smatramo da zbog svega toga nije bilo mjesta daljnjem dodavanju ulja na vatru. Javnost, kako svjetska tako i naša, već je o svemu bila detaljno obaviještena. Ističemo, također da medijska prava i slobode prestaju tamo gdje počinju neotuđiva prava i slobode drugih", navodi se u priopćenju koje potpisuje predsjednik HND **Dragutin Lučić**. /IKA/

14. SVJETSKI DAN BOLESNIKA

Na liturgijski spomen Gospe Lurdske 11. veljače u Adelaidi u Australiji proslavljen je XIV. Svjetski dan bolesnika, u prigodi kojega je papa **Benedikt XVI.** tražio da se moli posebice za mentalne bolesnike. Vrhunac proslave bilo je svečano euharistijsko slavlje koje je u katedrali u Adelaidi, posvećenoj svetome Franji Ksaverskome, predvodio Papin izaslanik kardinal **Javier Lozano Barragan**. Na slavlju su kardinal **Barragan**, predsjednik Papinskoga vijeća za dušobrižništvo zdravstvenih djelatnika, i nadbiskup Adelaidi **Philip Wilson** podijelili bolesničko

pomazanje skupini od 30-ak bolesnika, među kojima je bilo teško bolesnih, starijih osoba, jedna djevojčica i nekoliko mentalnih bolesnika. Upravo među australskim pučanstvom, duševne teškoće predstavljaju pravi društveni problem, jer od gotovo 500 milijuna osoba koje trpe zbog mentalnih bolesti, čak 7 milijuna živi u Oceaniji. Što je velik broj s obzirom na slabu naseljenost tih područja. U Australiji je zabilježeno milijun slučajeva depresije među odraslima i 100.000 među mladima. Stoga je posebice njima Benedikt XVI. želio uputiti utjehu. Crkva se s posebnom brižljivošću namjerava prignuti nad trpeće, privlačeći pozornost javnoga mnijenja na probleme vezane uz mentalne teškoće, napisao je Papa u poruci za Svjetski dan bolesnika. Papa je tom porukom želio privući pozornost svih na dramatični problem koji već pogađa jednu petinu čovječanstva, i koji postaje pravi društveno-zdravstveni problem. U brojnim zemljama još nema prikladnih zakona, a u drugima nedostaje određena politika za mentalno zdravlje, istaknuo je Papa. U prigodi Svjetskoga dana bolesnika 11. veljače u vatikanskoj bazilici Sv. Petra, kardinal **Camillo Ruini**, Papin vikar za grad Rim, predvodio je misu, nakon koje je Sveti Otac sišao u baziliku kako bi pozdravio nazočne bolesnike koji su se u organizaciji i uz pomoć Talijanskoga nacionalnog saveza za prijevoz bolesnika u Lurd i međunarodna svetišta, i Rimskoga djela za hodočašća, u velikom broju okupili u bazilici. /IKA/

PAPA UPUTIO BRZOJAV SUĆUTI U POVODU TEŠKE ŽELJEZNIČKE NESREĆE U CRNOJ GORI

Papa **Benedikt XVI.** uputio je brzojav sućuti predsjedniku Crne Gore **Filipu Vujanoviću** u povodu teške željezničke nesreće koja se dogodila u mjestu Bioče, kada se putnički vlak survao u kanjon rijeke Morače. "Duboko ožalošćen zbog teške željezničke nesreće koja se dogodila u Biočama, u kojoj su na tragičan način mnoge osobe izgubile život, a veliki broj ih je ozlijeđen, Sveti Otac izražava svoju duhovnu blizinu svima onima koji su pogođeni tim žalosnim događajem kao i čitavom crnogorskom narodu u trenucima tjeskobe i dok uzdiže Gospodar životu žarke molitve za vječni pokoj pokojnih zaziva nebesku utjehu nad one koji oplakuju svoje drage", kaže se, između ostaloga, u brzojavi sućuti koji je potpisao državni tajnik Svete Stolice kardinal Angelo Sodano.

U najtežoj željezničkoj nesreći u povijesti crnogorskih željeznica 23. siječnja poginulo je 39 osoba, a ozlijeđeno ih je 135, od čega 75 djece. /IKA/

U TURSKOJ UBIJEN KATOLIČKI SVEĆENIK

Don Andrea Santoro, 60-godišnji talijanski svećenik, misionar družbe Charlesa de Foucaulda ubijen je u nedjelju 5. veljače u Trabzonu, turskom gradu na Crnom moru. Prema izjavama svjedoka svećenik je ubijen pred vratima župne crkve Svete Marije, gdje je upravo slavio misu. Policija traga za počiniteljem čiji identitet još uvijek nije poznat. Prema nekim navodima riječ je o mladiću starom dvadesetak godina.

Don Andresa Santor je rođen u Privernu 7. rujna 1945. Za svećenika je zaređen 18. listopada 1970. u Rimu. Prije odlaska u misije pastoralno je djelovao u rimskim župama Isusa Nazarećanina i sv. Fabijana i Venancija. Pripadao je Rimskoj biskupiji i bio je u Turskoj kao "fidei donum". Poznat kao podupiratelj dijaloga sa ostalim religijama, don Andrea je sudjelovao u međunarodnom projektu Prozor za Bliski Istok, čiji su ciljevi promicati dijalog između kršćanske baštine i muslimanske baštine. /IKA/

ZATVOREN

46. TEOLOŠKO-PASTORALNI TJEDAN

Teško je moguće misliti da bi suvremena znanost mogla učiniti bespredmetnom vjeru koju kršćanin ispovijeda i s njome i u njoj želi biti u dijalogu sa svijetom, pa i sa svijetom znanosti, rekao je dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu dr. Tomislav Zdenko Tenšek, zatvarajući u četvrtak 26. siječnja 46. Teološko-pastoralni tjedan o temi "Pastoral pred pitanjima suvremene znanosti". Svako znanstveno propitkivanje, kazao je dr. Tenšek, bilo ono s prirodnih ili filozofskih područja ili pak ono zadire u teološko promišljanje, u toj i takvoj mudrosti, koju s pravom artikuliramo kao znanost ili mudrost križa, pronalazi suvisli dijaloški put susreta sa znanstvenom istinom kao svojim ciljem.

Bilo je riječi o pitanju rada nedjeljom te je konstatirano da se često glede toga pitanja manipulira predstavnicima Crkve. Komentirajući pitanje rada trgovina nedjeljom, rečeno je kako u pozadini nije politika, nego novac prije svega velikih trgovačkih lanaca koji pak na svoj način djeluju na medije. Zaključeno je da se Crkva može boriti za radnike, ali treba odabrati pravi način, dakle socijalnim, a ne političkim govorom. Istaknuto je da bi se na župama trebalo propovijedati da vjernici ne idu kupovati nedjeljom te bi možda onda i mediji drugačije reagirali. Rečeno je također da taj apel ne bi trebao biti negativno obilježen "nemojte kupovati", nego pozitivno npr. "okupljajte se u obitelji". /IKA/

Djeca iz vrtića "Marija Petković" oduševila su naše starije sugrađane u Caritasovom domu u Subotici u povodu božićno - novogodišnjih blagdana

Piše: dr. Marinko Stantić

ISKUSTVO DROGE

U našoj ljudskoj komunikaciji najuvjerljiviji govor je uvijek onaj koji se govori iz iskustva. Taj govor ima svoju težinu, jer je proživljen, jer se osjetio na vlastitoj koži. Govor o drogi je neuvjerljiv ako se prepričava. Stoga, neka nam govore oni koji su je iskusili, oni koji znaju što im je srušila u životu. Droga im je srušila život! Podići ga može samo onaj koji je i Tvorac života - Bog!

- Drogu nikad nitko od nas ne može zaboraviti. Sada nam je potrebno naći pravi način da se osnažimo za život s tim. Mislim da je to jasno svakome koji ju je probao. S Bogom sam pronašao način kako živjeti, te kako mogu prevladat teškoću! - tiho i smireno priča 31-godišnji mladić **Amir Begović**, bivši ovisnik o drogi. On je rodom iz Visokog iz Bosne i Hercegovine, majka i sestra mu žive u Visokom, otac je preminuo, druga sestra je u Njemačkoj. Po struci je građevinski tehničar.

- Radio sam sve drugo, ali nikad u struci. Najduže kao vozač. Dugo sam živio u Njemačkoj u Kölnu i tamo sam počeo s drogom. Bilo mi je 16 godina kad sam otišao u Köln, a sa 17 sam već bio u tim vodama droge i pakla. Bio sam na teškim drogama, najviše na heroinu. To je veliki grad i ima velike mogućnosti. Probao sam sve te gluposti. Sada se liječim od droge molitvom i radom. Na ovom sam putu oko devet mjeseci - objašnjava Amir.

Amir pripada islamskoj vjeroispovijesti, a liječenje uz Boga kojega ispovijedaju katolički vjernici ne predstavlja mu nikakav problem.

- To nije apsolutno nikakav problem. Prihvatio sam nauku Isusa Krista i napokon našao svoj mir u tome. Nikad ne možete biti sigurni da ćete uspjeti, ali se nadam da ću već naći pravi način kako da živim život bez droge - kaže Amir.

Milan Rašić ima 26 godina, iz Imotskog je u Hrvatskoj, elektro-

monter po struci. Radio je jedno vrijeme s ocem i djedom u vodoinstalerskoj radionici, a poslije kao zaštitar (tjelohranitelj). Niti pouzdanje u svoje tijelo, usvajanje modernog načina života, ne dovodi do ispunjenja.

- Počelo je iz znatiželje. Tada sam imao 16 godina. Bio sam još srednjoškolac. Počeo sam s malom količinom, ali je kasnije droga tražila sve više i više. Nisu me zadovoljavale neke sitne stvari i nekako sam u drogama našao trenutni smisao, sve dok to nije počelo predstavljati veliki problem. Nema što nisam probao: travu, kokain i heroin, ali najviše sam se zadržao na heroinu. Bio sam prinuđen potražiti pomoć kako bih se droge oslobodio. Prihvatio sam katolički način liječenja od ovisnosti: molitva i rad! Na ovome sam putu skoro godinu dana. Sad se osjećam dobro i vidim da je ovo jedan veliki blagoslov i za mene i za moju obitelj. I brat mi je isto bivši ovisnik. Obojica se liječimo. Volio bih naći sebe i voditi jedan uredan život - napominje Milan.

Da smo, kojim slučajem, izabrali druge sugovornike, priča o uzimanju droge bila bi gotovo ista. Povod za njeno konzumiranje je uglavnom isti: manjak ljubavi, gubitak smisla života, znatiželja... Ima i takvih iskustava koja svjedoče da su ovisnici mislili da će drogu moći odbaciti kada stupe u brak. No, ni to nije rješenje. Potrebno je naći pravi smisao života, a to je Bog! Imamo li pravo suditi ikoga od onih koji su pošli putem droge? Nikako! Njihov je "peh" što su uzeli ono sredstvo za koje nisu znali da razara čovjeka. Upravo njihova iskustva i svjedočenja mogu pomoći mladima da prije nego posegnu za drogom uče na tuđim greškama.

Zašto uvijek učiti na vlastitoj koži?

KAD...

Teče osamnaesta godina kako je moj otac Nikola prešao Rijeku. Vjerujem da živi u vječnosti. I sada ga se rado sjećam i pamtim njegove riječi i pouke. U glavnom smo se dobro slagali i razumjeli. No s jednom sam ga stvari znao naljutiti. Znao sam kao gimnazijalac i student neku misao ili stih prilično dugo ponavljati. Kada bih s tim prešao iz druge u treću nedjelju znao je bačo kazati: "Dosta već s tim tvojim..."

Kada počinje nova crkvena, građanska, školska godina - uvijek se svečano osjećam. Rado čekam i početak korizme i došašća. Uvijek (još!) u meni živi nada - možeš biti bolji, uspješniji. Nadam se biti bliži, jasniji đacima i vjernicima. Dobro je nositi nadu, dobro ju je njegovati.

Ima trenutaka kad me uhvate i teške, crne misli. Kad mi živjeti izgleda - slagati varku na varku. Blizu su onda Jobovska iskustva: "Liježući pomišljam - kad ću ustati? A dižući se - kad ću večer dočekati?" (Job 7,4). Za te trenutke nema recepta, lakog odgovora.

Rješenje, svjetlo nazire se samo u radu i molitvi.

Kada pogledam dobar film, dođem do dobre knjige - radujem se. Imam želju pričati o tome. Rado poklonim ili posudim tražiteljima vrijednosti dobru knjigu. Dobro je dok ima bližnji koji umiju i znaju slušati.

U svom životu često se susrećem s odlascima, ispraćajima ljudi. Smrt zakuca nenadano, iznenadi nas. Rijetki su, poput sv. Franje, koji su je sestricom zvali. Razmišljam i ja o njoj. Razne mi misli dolaze. Neke donose studen i sivilo. Druge nose blagdansko raspoloženje i svjetlo. Svakako bi se za njen pohod trebalo pripremiti. Tješi me i smiruje refren jedne duhovne šansone koji glasi: "Kad se budemo gledali oči u oči - sjeti se da sam samo čovjek a Bog da si ti..."

Lazar Novaković

15. ožujka

SVETA LUJZA DE MARILLAC

(* 12. VIII. 1591. + 15. III. 1660.)

- nezakonito dijete ● odgojile je dominikanke ● siročić bez majke ●
- naučila kuhati i vesti ● njezine slike ostale do danas ●
- pratio je kompleks manje vrijednosti ● zavjetovala se da će u samostan ●
- zbog krhka zdravlja nisu je htjeli u samostanu ● udala se i rodila sina ●
- grizla je savjest što nije u samostanu ● žena u sjeni svetoga Vinka ●
- dovnice u seoskim nošnjama ● hranu nosile po pariškim ulicama ●
- zaštitnica socijalnih radnika ●

Žena u sjeni svetoga Vinka Paulskog

Rođena je kao vanbračno dijete 12. kolovoza 1591. godine, a umrla u Parizu 15. ožujka 1660. godine. Do danas se nije doznalo tko joj je bila majka, niti je li ju Lujza poznavala. Patila je što se rodila izvan braka. Njezin otac **Louis de Marillac** se, prema mogućnostima uvijek starao za nju i jako je volio. On ju je dao na školovanje sestrama dominikankama. Latinski jezik joj je izvrsno išao, naučila je kuhati, vesti, a bavila se i slikarstvom. Sačuvano je nekoliko njezinih slika. O svetom **Vinku Paulskom** su mnogi čuli, ali o svetoj Lujzi... Ona je prošla kao mnoge žene u povijesti, živjela je i ostala u sjeni svetoga Vinka. Njezin je život bitno utjecao na duhovnost i nastanak reda sestara milosrdnica.

Želja za samostanom

Poslije smrti svoga oca zavjetovala se da će u samostan. Htjela je u kapucinke, ali zbog krhka zdravlja nisu je primile. Onda se udala u kraljevsku kuću. Muž joj je bio tajnik **Marije Medici**. Sin im se rodio, **Michael-Antoin**. Dječaku su bile dvije godine kad mu je, 1625. godine, umro otac. Mladom udovici je dijete zadavalo velike brige, a pokraj svega još uvijek ju je vodila želja za samostanom. Michel-Antoine je već imao 11 godina, a Lujza je živjela po dnevnom redu kao u samostanu. Često je razgovarala sa svetim **Franjom Saleškim**. Sina je dala u sjemenište. Pokušala ga nagovoriti da postane svećenik. Zahvaljujući savjetima svetoga Vinka Paulskog, odustala je od te svoje najmere.

Velika ljubav prema siromašnima

Lujza je u prvom redu željela služiti siromašnima. U to je vrijeme karitativna djelatnost uzimala sve više maha. Bilo je

puno dobrotvornih udruga. Premda je tadašnji karitas primljen s oduševljenjem, već nakon prvih godina djelovanja, u ljudima su se rodile sumnje oko njihova poslovanja. Nije se radilo o zlim namjerama, već o tome da mnoge plemenite gospođe nisu mogle prihvaćati neke poslove iz obzira prema svome staležu. Zato su one slale svoje slugu da pomažu siromasima. Ovi su pak nerado prihvaćali takvo služenje. Ta je neuslužnost pogađala siromahe. Bilo im je teško i stidjeli su se što su spali na tuđu njegu i pomoć, a k tomu, patili su zbog njegovatelja koji su radili preko volje.

Prve zajednice

Na poticaj svetoga Vinka Paulskog Lujza je od 1629. do 1633. godine zaredala obilaziti dobrotvorna društva po raznim mjestima Francuske i u pariškim župama. Od 1630. godine sve više djevojaka sa sela počelo je raditi u karitasovim društvima. Prihvaćale su dvorbu najsiromašnijih i usluge od kojih su drugi zazirali. Uz dopuštenje Vinka Paulskog, 29. studenog 1633. godine, primila je Lujza nekoliko takvih djevojaka u svoju kuću, te je tako položila kamen temeljac nove redovničke zajednice u Crkvi. Govorila im je: "O svom zvanju razmišljajte vrlo ponizno i uzvišeno. Mislite ponizno, jer u očima svijeta ne postoji ništa neznatnije od ovoga što vi započinjete." Djevojke je slala da s kuharskim kotlićima i lijekovima hodaju po pariškim ulicama i da pomažu sve potrebne na koje naiđu.

Revolucija ljubavi

Djevojke, koje su htjele tako služiti, zadržale su svoj način života. Hodale su u svojim seoskim nošnjama, odijevale su se kao prije, živjele su životom jednostavnih ljudi sa sela. Nije čudo, što se ponekad nisu usuđivale na ulicu. Sveti Vinko im je govorio: "Vi imate kao samostan jedino kuće bolesnika i onu kuću u kojoj prebiva poglavarica. Vaša je ćelija iznajmljena soba, kapelica župna crkva, samostan

gradske ulice, klauzura poslušnost. Vaša je rešetka strah Božji, a koprena čednost." Nastao je novi red - bez redovničkog odijela. U takvim okolnostima nastala je **Kongregacija sestara milosrdnica**. Sveta Lujza ih nije samo nadgledala, već je zajedno s njima neumorno radila. "Započela je revolucija ljubavi posredstvom žena koje su samostanskom životu težnje za savršenosti pridodale izvanjsku djelatnost." **Papa Benidkt XV.** ju je proglasio blaženom, a **Pio XI. svetom. Blaženi Ivan XXIII.** proglasio ju je zaštitnicom socijalnih radnika.

Vaš dar crkvi za proštenje, mladu misu, imendan ili sebi osobno sada je riješen!

Tu su misnice povoljne i kvalitetne, štrole, albe i rokete sve po mjeri, košulje i bireti, odijela prvopričesnička i ministrantska, svijećnjaci, križevi za prvopričesnike i krizmanike.

Ako još nemate, naručite odmah misnicu ružičaste boje!

U S K O R O
kaleži, tamjan i hostije

Sve informacije i narudžbe možete dobiti u župnom uredu Palić
tel. 024/755-002

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

“Ljubav vatrena”

Piše: o. Ante Stantić, OCD

Bogoslovnu ljubav naš sluga Božji definira: “Ljubav je vatra po kojoj izgara sebičnost, trulost; ostaje čisto zlato koje je Isusu milo i slatko.”(1) Valja istaknuti riječi: da na vatri ljubavi sagorijevaju “sebičnost” i “trulost”. U logičnom slijedu s onim što već znamo iz Gerardovih raščlambi, osobito o “zlu u nagnućima”, vjeri i nadi, znači da ljubav najdjelotvornije skida s duše “pakleni med”, to jest “zlo u nagnućima” koje je ostalo na čovjekovoj duši kao posljedica istočnoga grijeha, unatoč krštenja, na kojem je izbrisan istočni grijeh. U mjeri skidanja zla u nagnućima “u tolikoj mjeri”, ostaje čisto zlato Isusu milo i slatko, jamačno: ostaje “čista i slobodna duša”.

Kada pak duša postane “čisto zlato”, “pliva u moru ljubavi i već nebesku pjesmu pjeva jer je očišćen od svakog zla, očišćen je od svake sebičnosti”(2).

Iz ovoga navoda logično je zaključiti, na temelju ovih vlastoručnih Gerardovih zapisa, kad ih povežemo s njegovom vizijom o “zlome u nagnućima” i bogoslovnim krepostima vjere i nade, i kada one prerastu u ljubav, da je po ljubavi otvoren put u “kušanje Boga”, u predokus nebeskog blaženstva. Da, u mjeri po kojoj se posredstvom bogoslovnih kreposti, smanjuje snaga sebičnosti “u nagnućima”, u tolikoj mjeri raste iskustvo “povezanosti s Bogom”, “pliva u ljubavi”.

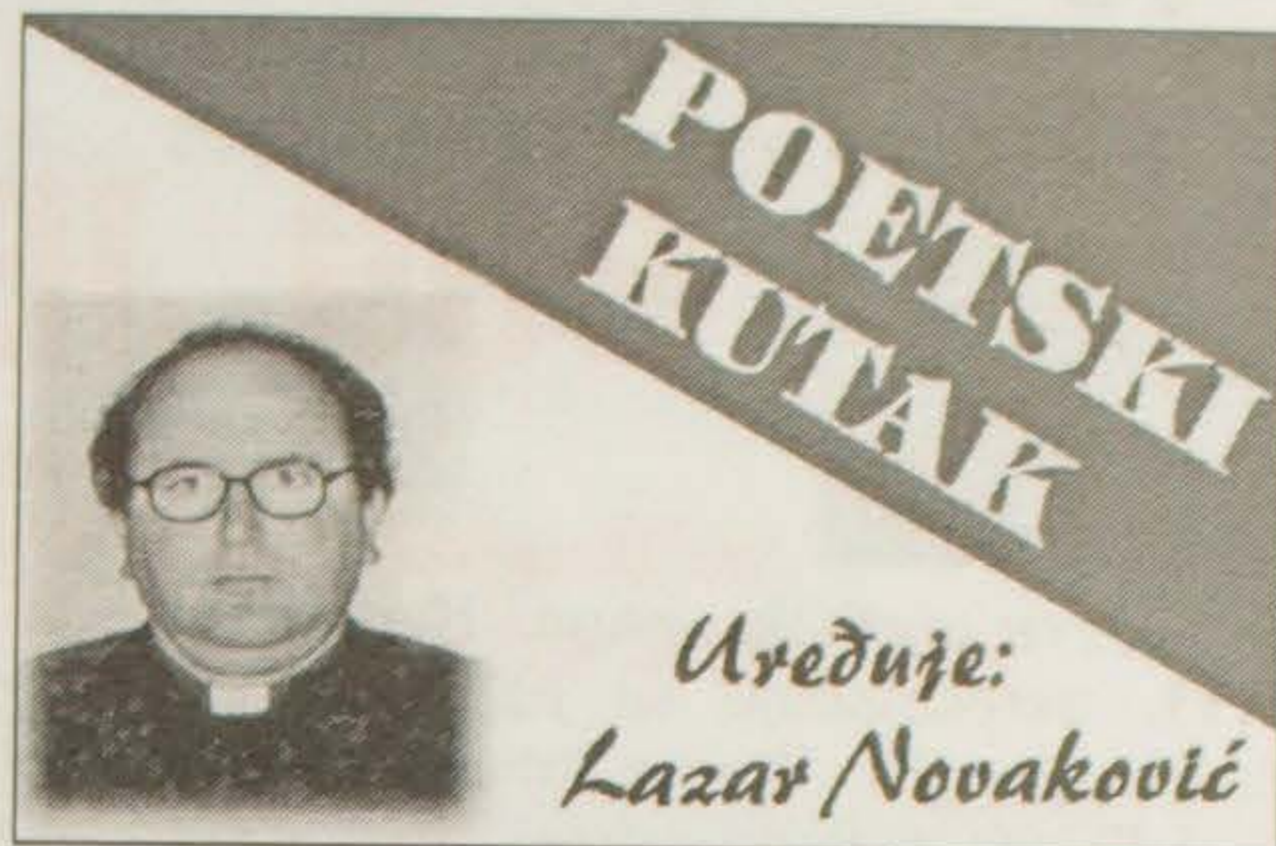
Vjera i ufanje, kada prerastu u “ljubav vatrenu”, po Gerardovu mišljenju, duša “pliva u moru ljubavi” jer je slobodna od sebičnosti, jer je Bog prisutan u

duši po ljubavi. Ivan evanđelista piše: “Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi u Bogu ostaje i Bog u njemu”(3) a sv. Pavao u poslanici Rimljanima piše: “Ljubav Božja je razlivena u našim srcima po Duhu Svetome koji nam je dan”(4). Ako je ljubav “razlivena”, onda je logično da duša “pliva” u ljubavi po intimnoj povezanosti s Bogom koji stanuje, po ljubavi, u njoj.

Kada Gerardova razmišljanja povežemo s tekstovima sv. Ivana evanđeliste i sv. Pavla, možemo zaključiti da intimna prisutnost Boga “vatrenom ljubavi” nije isto što viđenja ili objave nego je ona neko iskustvo Božje prisutnosti u duši kršćanina, kada je u milosnoj povezanosti s Bogom, u kojoj su bogoslovne kreposti operativne snage, i u mjeri po kojoj raste u njemu dinamizam bogoslovnih kreposti, vjere, ufanja i ljubavi, u tolikoj se mjeri oslobađa od “zla u nagnućima” i “sjedinjuje se s Bogom” po ljubavi. Tko je i malo upućen u “bogoslovni put” svetog Ivana od Križa, a Gerard neprestano naglašava da to učenje slijedi, logično je zaključiti da Gerard zapravo u svome razmišljanju “o vatrenoj ljubavi”, slijedi sv. Ivana od Križa i da je “plivanje u ljubavi”, isto što “sjedinjenje duše s Bogom”, Ivana od Križa.

(nastavak u sljedećem broju)

1. Duhovne vižbe za mladež, 004905
2. Theologia pastoralis, 003169
3. Ivan, 1, 4, 16
4. Rim 5,5

Uređuje:
Lazar Novaković

ŽELJKA OPARNICA

Rođena je 6. lipnja 1991. u Somboru. U rodnom gradu pohađa završni razred osnovne škole “Dositej Obradović”. Ujedno završava i osnovnu glazbenu školu.

Dva je puta pohađala elitnu školu za pisce “Desanka Maksimović” u Beogradu. Pjeva u poznatom gradskom zboru “Juventus Cantat”.

Krajem 2005. izišla joj je prva knjiga eseja, priča i pjesama pod naslovom *Princeza stvarnosti*.

PITAM SE

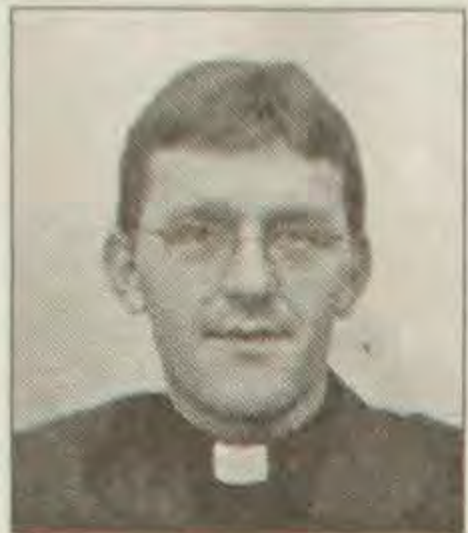
Pitam se tko je Sunce naučio da sija
i tko je naučio ptice da pjevaju tako sjajno
i tko je naučio travu da klija
i tko je rekao da je sve bajno.

Pitam se tko mi dira kosu
a znam da tama krije sve.
Čiji to miris prija mom nosu
a znam da pitanja su kletve.

Tko dira knjige u ovoj noći?
Čini mi se da čujem šapat listova
netko kola po mojoj samoći
i ostavlja trag vječnih snjegova.

Kao da sve riječi su nedovršene.
Čije je to djelo, tko tamo krije se?
Tko otvara tmurne oči snene?
Pustite tamu da pokaže se.

Željka Oparnica

Piše: Mirko Štefković

BOG JE LJUBAV

- prikaz dokumenta -

Prva enciklika pape Benedikta XVI. usredotočuje se na samu srž kršćanske vjere: "Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu" (1 Iv 4,16). Iz toga proizlazi kršćanska slika o Bogu i čovjeku. "I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj" - kaže ljubljani učenik. Na samom početku kršćanskog postojanja stoji susret s Osobom, po kojemu se životu otvaraju skroz novi vidici i daje odlučujući smjer. Bog je onaj koji prvi ljubi, tako ljubav više nije samo zapovijed, nego više odgovor na taj ponuđeni dar.

U prvom dijelu svoje enciklike papa govori o bitnim crtama Ljubavi koju Bog nudi čovjeku i time ga ispunja, te o njezinoj povezanosti sa stvarnošću ljudske ljubavi. U drugom pak dijelu papa progovara o kršćanskoj dužnosti posredovanja te primljene Ljubavi drugima i o konkretnom crkvenom ispunjavanju zapovijedi ljubavi prema bližnjemu. Ovaj mali spis ne može iscrpiti preširoku temu kršćanske ljubavi, ali papi je posebice na srcu "insistirati na određenim temeljnim elementima, kako bi u svijetu probudio obnovljeni polet zalaganja kao ljudski odgovor na Božju ljubav" (br. 2).

Važnost ovog dokumenta i obrađene teme iziskuju veliku pažnju, zato ćemo ga prikazati u više nastavaka.

Prvi dio enciklike nosi naslov "Jedinstvo ljubavi u stvaranju i u povijesti spasenja". Papa u svom izlaganju polazi od *problema govora* o ljubavi, jednoj od najviše upotrebljivanih i zloupotrebljivanih riječi. Njezino područje značenja je vrlo široko (ljubav prema domovini, poslu i profesiji, prijateljima, roditeljima i djeci, rodbini, bližnjima, Bogu), ali prazor svih njezinih značenja nalazi se u ljubavi između muškarca i žene, gdje nerazdvojno sudjeluju i tijelo i duša. Pitanje je da li se toliki različiti oblici ljubavi na koncu ujedinjuju u jednom, ili se pak nalaze jedni pored drugih kao sasvim različite stvarnosti.

Grčki jezik poznaje tri različite riječi kojima izražava stvarnost ljubavi: *eros* - ljubav između muškarca i žene, *philia* - prijateljska ljubav i *agape* - kršćanska-novozavjetna ljubav. U novije se doba pak pojavilo negativno viđenje novosti kršćanske ljubavi, jer je - kako se kaže - svojim zapovijedima i zabranama Crkva iskrivila poimanje i življenje ljubavi između muškarca i žene. Na prvi pogled to može izgledati točno, no da li je stvarno tako?

Stari su Grci u "erosu" promatrali "božansku opijenost", a razne poganske religije poznavale su kult plodnosti u okviru kojih se javlja i sakralna prostitucija. Stari zavjet se odlučno suprotstavlja takvom poimanju "erosa", jer dok ga se pobožanstvenjuje oduzima mu se njegovo pravo dostojanstvo. Zato mu je potrebna "disciplina, pročišćenje kako čovjeku ne bi darovao samo trenutno zadovoljstvo, nego određeni predokus vrhunca postojanja, onog blaženstva prema kojemu teži čitavo naše biće" (br. 4). Dakle, između Božanskoga i ljubavi postoji neka povezanost, jer ona obećava beskonačnost, vječnost, ali to se ne postiže jednostavnim prepuštanjem nagonima, nego sazrijevanjem u odricanju. Nije to odbacivanje "erosa", nego njegovo uzdizanje ka veličini koja mu priliči. Tek blisko jedinstvo između tijela i duše odgovara čovjekovu dostojanstvu, jer ne ljubi niti samo tijelo niti samo duša već čitava osoba. Tako se ustvari pobjeđuje sebični izazov "erosa" palog čovjeka.

U povijesti kršćanstva su, istina, postojale tendencije podcjenjivanja tjelesnosti, no njezino današnje uzdizanje je ništa bolje ne poštuje. Naprotiv, "eros sveden na čist 'seks' postaje robom, jednostavnom 'stvari' koja se može kupiti i prodati, dapače, sam čovjek postaje robom" (br. 5).

Ali, "eros" je sposoban uzdizati ka Božanskom, no za to je potreban put askeze, odricanja, čišćenja i ozdravljenja. Kad biblijska knjiga "Pjesma nad pjesmama" govori o ljubavi, prvo je ona neodređeno traženje a zatim otkriće druge osobe. Ovaj drugi oblik ljubavi više ne traži sebe, nego drugoga. Tako ljubav postaje spremnost na žrtvu, postaje odricanje. Ljubav obuhvaća sve dimenzije postojanja, a zahtijeva odlučnost u smislu isključivosti - "samo ova jedna osoba" - i trajnosti - "za uvijek". Ona zapravo teži ka vječnosti, poput izlaska iz samih sebe ka potpunom darivanju, gdje se još bolje otkrivamo i susrećemo Boga. Tako je ustvari ljubav istodobno dvojaka: uzlazna - traži radost, ispunjenje, Boga - i silazna - daruje se, ispunja.

Evo nam i prvog odgovora na gore postavljeno pitanje: ljubav je jedna stvarnost, iako s različitim dimenzijama. Biblijska vjera prihvaća čitavog čovjeka, te djeluje u njegovom traženju ljubavi kako bi ga pročistila, otvarajući mu nove horizonte.

- nastaviti će se -

Hrvatske katoličke internet
stranice (47.)

Hrvatski duhovni velikani

[http://www.geocities.com/
duhovni_velikani/](http://www.geocities.com/duhovni_velikani/)

Jedan od duhovnih i moralnih idela katoličke vjere jesu sveci i blaženici. Poput drugih naroda i iz reda Hrvata bilo je osoba koje su svojom krepošću svjedočile najviše kršćanske ideale. Njima je posvećena internet stranica Hrvatski duhovni velikani, koja se nalazi na gornjoj adresi.

Ova stranica nije ničija službena stranica, već jednostavno mjesto na kojemu se može saznati nešto više o hrvatskim svecima i blaženicima. Autor stranice je **Davor Berezovski**. Na njoj se mogu naći životopisi i misli hrvatskih svetaca i blaženika, što su drugi rekli o njima itd. Tako su tu podaci o tri hrvatska sveca - franjevcu i misionaru **Nikoli Taveliću** (Šibenik, oko 1340. - Jeruzalem, 14. XI. 1391.), kapucinu i ispovjedniku **Leopoldu Bogdanu Mandiću** (Herceg Novi, 12. V. 1866. - Padova, 30. VII. 1942.) te svećeniku **Marku Križevčaninu** (Križevci, 1589. - Košice, 7. IX. 1619.), kao i o šest hrvatskih blaženika: dominikancu i biskupu **Augustinu Kažotiću** (Trogir, oko 1260. - Lucera, 3. VIII. 1323.), augustincu **Graciju Katorskome** (Mulo u Boki Katorskoj, 27. XI. 1438. - Venecija, 9. XI. 1508.), dominikanki **Ozani Katorskoj** (Relezi u Boki Katorskoj, 25. XI. 1493. - Kotor, 27. IV. 1565.), promicatelju katoličkog laikata **Ivanu Merzu** (Banja Luka, 16. XII. 1896. - Zagreb, 10. V. 1928), utemeljiteljici Družbe sestara kćeri milosrđa **Mariji Petković** (Blato na Korčuli, 10. XII. 1892 - Rim, 9. VII. 1966.) te nadbiskupu i kardinalu **Alojziju Stepincu** (Brezanić, 8. V. 1898. - Krašić, 10. V. 1960.). Kako je stranica nastala u znak zahvalnosti Svetom Ocu **papi Ivanu Pavlu II.** za njegovu ljubav i pohode hrvatskome narodu, na stranici su i podlinkovi s njegovim životopisom, brojčani podaci o njegovoj službi, podaci o njegovim pohodima, te osobito o njegovih 5 pohoda Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Hrvatski narod u Bačkoj vezan je za neke od ovih hrvatskih duhovnih velikana: tako je **Josip Andrić** 1946. pod pseudonimom (Ranka Andrić) napisao knjižicu o bl. Ozani Katorskoj, bl. Mariji Petković je prvu filijalu svoje Družbe utemeljila 1923. u Subotici u župi sv. Roka itd. Bački Hrvati imaju i jednog kandidata za blaženika - slugu Božjega karmelićana **Tomu Gerarda Stantića** (Đurđin, 16. IX. 1876. - Sombor, 24. VI. 1956.).

Neka nam ovi duhovni velikani budu uzor, primjer i poticaj za naš život i životni hod prema vječnosti i neka nam pokažu kako se Bog živi, drugima daje i svjedoči...

s. b.

Piše: dr. Andrija Kopilović

19. 02. 2006. - SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU

*Iz 43,18-19.21.24b-25; Ps 41,2-5.13-14; 2 Kor 1,18-22
Mk 2,1-12*

Iscijeli mi dušu, jer tebi sagriješih!

Odlomak psalma kojega Crkva danas pjeva u liturgiji lijek je našoj duši i našem tijelu. Zasigurno najveći teret koji čovjek nosi i najveća bol koja ga satire je grižnja savjesti. Savjest je mjerilo koje nepogrešivo prekora ili hvali i rasvjetljuje naša djela, naše misli i naše želje. Nije čudo što se ukorijenila misao da je svaka patnja na svoj način kazna za grijeh. Grijeh je uistinu sam po sebi kazna ukoliko nam truje nutrinu i čini je bolesnom, makar nam tijelo i bilo zdravo. Pisac psalma uočava da je ljubav prema bližnjemu, milosrđe i sućut jedan od putova kako se liječi opterećena savjest. No, onaj koji jedini može uništiti grijeh je Bog koji ga može oprostiti i zaboraviti. Mirna savjest najbolji je lijek i u fizičkoj bolesti i najbolji pratilac u susretu sa smrću. Stoga je raspoloženje pokajnika koji moli oprostjenje od Boga i iscjeljenje svoje duše, čišćenje savjesti koja nas vodi k susretu s Bogom. I nije čudo što psalmista koji to tako doživljava konačno najviše i za sve blagoslivlja Boga jer se očitovao milosrdnim spasiteljem i liječnikom naše pokajničke savjesti.

5. 03. 2006. - PRVA KORIZMENA NEDJELJA

*Post 9,8-15; Ps 25,4-5b.6-7bc.8-9; 1 Pt 3,18-22
Mk 1,12-15*

**Sve su staze tvoje, Gospodine,
ljubav i istina koji čuva Savez tvoj**

Evo nas na početku Korizme. Osobito prikladno vrijeme za obraćenje i djela milosrđa po kojima se približavamo proslavi Vazmenog otajstva svojega spasenja. Korizma ima ponajprije značenje dubokoga poniranja u slavljenje i otajstvo Božje riječi. Stoga je i psalam prve korizmene nedjelje molitveni psalam, u kojem zazivamo Boga: "Pokaži mi, Gospodine, putove svoje!" Da bismo zakoračili na put spoznaje i duhovne obnove, zavapimo Gospodinu da nas ove Korizme obasja svojim svjetlom i pokaže putove kojima nam je hoditi da bismo se duhovno obnovili, posvetili i napose obnovili Savez s Bogom. Na tom putu se odmah očituje i druga dimenzija Korizme, a to je naše obraćenje, to jest suočavanje sa slabostima, grijesima i nevoljama. Za obraćenje nam je potrebna Božja pomoć i Božja ljubav. U drugom stihu psalma "kucamo" na vrata Božje nježnosti i njegove ljubavi i molimo da nam grijehe oprosti, jer je On dobrotu i pravednost i nije mu stalo do propasti, nego do spasenja grešnika. Ta dvostruka poruka Korizme: poučljivost i obraćenje, daje zajedno i treću dimenziju Korizme, a to je molitva i pokora. Zato ovaj psalam jest molitveni psalam za početak Korizme.

26. 02. 2006. - OSMI NEDJELJA KROZ GODINU

*Hoš 2,16b.17b.21-22; Ps 103,1-4.8.10.12-13; 2 Kor 3,1b-6
Mk 2,18-22*

Milosrdan je i milostiv Gospodin!

U odlomku psalma ove nedjelje Crkva slavi Božje milosrđe i njegovu milost. Milost je nezasluženi Božji dar koji je neophodan da se čovjek uopće može približiti Bogu i ući u dijalog s njim. Bez milosti nema spasenja, bez milosti nema zajedništva s Bogom, bez milosti čovjek ostaje izvan dohvata Božje dobrote. Najveća milost koju nam Bog očituje jest njegova ljubav prema nama, a pošto je sam Bog ljubav, onda smo od njega trajno ljubljani na način koji nadmašuje mogućnost čak i naše spoznaje. Milosrđe je Božja vlastitost koja se očituje u ljubavi prema onima koji tu ljubav ni na kakav način ne zaslužuju. Dapače, iako su krivi i grešni, Bog ih ipak ljubi, jer u milosrđu se očituje njegova najveća ljubav. Iz redaka psalma 103. kojega danas razmatramo vidi se da je Bog uistinu Biće koje nas tako nadmašuje da nikada ne možemo naći ništa u nama i oko nas što bismo mogli usporediti s njim. On je Otac, nježan prema djeci, milosrdan i milostiv. Njegova poruka je utjeha i snaga onome tko prima i tko nosi tu milost u sebi i onome tko ponizno traži njegovo milosrđe. Ovaj hvalbeni psalam bi trebao biti podloga našega vjerovanja i naše molitve kako bismo bili sigurni da smo u Božjoj milosti.

12. 03. 2006. - DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

*Post 22,1-2.9a.10-13.15-18; Ps 116,10.15-19; Rim 8,31b-34
Mk 9,2-10*

Hodit ću pred Gospodinom u zemlji živih

Psalam ove nedjelje je jeka vjerničke duše koja se predaje Gospodinu. Moramo se podsjetiti dramatskog prikaza prvoga čitanja i Abrahamove žrtve. On je bio spreman, iz ljubavi prema Bogu i poslušnosti, žrtvovati svoga sina Izaka, vjerujući Bogu u "nadi protiv svake nade" da on vjeran ostaje. Psalam 116. je, dakle, psalam nade jer naša vjera i povjerenje u Boga ne smije biti manja ni onda kada nas "guši" nesreća. Sama smrt pobožnika u očima Gospodnjim je drugačija nego u očima nas ljudi, jer nalazi opravdanje u Božjim očima. Vjernik je čovjek koji u toj sigurnosti hodi prema Gospodinu. Svjestan je da mu se nikakvo zlo ne može dogoditi dok ga nosi pouzdanje i nada kakva je hranila Abrahamovo srce na putu prema Moriji, kao i Krista prema Kalvariji. Pod svaku cijenu izvršiti Očevu volju je i najveća proslava samoga Boga. Ova nedjelja, druga Korizmena, podsjeća nas na ustrajnost na putu predanja i vjere u usponu prema žrtvi. Kolika god bila žrtva, ona nikad ne smije biti razlogom sumnje u Božju dobrotu, jer on jedini vidi i "plaća" prema našoj vjeri.

BLAGOSLOV KUĆE "TAU"

U organizaciji fondacije "Poverello" (www.poverello.org.yu) 28. siječnja započela je proslava u Franjevačkoj kući za duhovne vježbe "Domus Pacis" kraj Horgoša u povodu blagoslova obnovljene kuće zajednice "Tau". Ova je zajednica, naime, dok nije mogla ući u svoj novi dom, stanovala u prostorijama kuće za duhovne vježbe. Radi se o zajednici bivših ovisnika koji se ovdje liječe od bolesti ovisnosti od droge ili alkohola. To je metoda koja se u svijetu sve više koristi - pošto daje rezultate - a evo, sada je prisutna i kod nas. O Fondaciji i samoj zajednici više informacija može se naći na njihovoj web stranici.

Program je vodio o. dr. Károly Harmath, franjevac - voditelj ove zajednice. Dvojica mladića su svjedočili o svom životu u zajednici, kako se od droge ipak može uspješno osloboditi uz Božju pomoć, a bili su prisutni gosti i uzvanici, predstavnici društvenog, političkog i crkvenog života. Obred blagoslova vodio je apostolski nuncij iz Beograda, mons. Eugenio Sbarbaro, jedan od glavnih podupiratelja ovoga projekta.

Uočivši potrebe na terenu, Fondacija Poverello inicirala je stvaranje zajednica Tau, kao mjesta za liječenje od bolesti ovisnosti. U toj inicijativi Fondacija usko surađuje na svim područjima sa zajednicom Milosrdni Otac iz Međugorja, koja uspješno liječi ovisnike skoro dvije decenije. Poverello razmjenjuje iskustva i s drugim sličnim međunarodnim ustanovama, koristeći se njihovim višedecenijskim iskustvom. Poverello-Tau ne eksperimentira već se oslanja na pozitivna iskustva organizacija istog profila i u potpunosti primjenjuje njihove provjerene i uspješne metode."

Čaba Kovač

O. Dragan, subotički paroh, prim. dr. Radovan Latinović, zamjenik pokrajinskog ministra za zdravstvo i Slaven Dulić, zamjenik pokrajinskog ministra za propise, upravu i nacionalne manjine - na otvorenju kuće Tau

Apostolski nuncij Eugenio Sbarbaro za Radio Mariju

Radio Marija: Vaša ekscelencijo, možete li nam reći nešto više o važnosti ove zajednice?

- Ova zajednica je veoma važna i bitna za Crkvu, zato što ovdje nisu samo riječi, već živo Evanđelje na djelu, kako čitamo i u novoj enciklici Svetoga Oca, *Deus Caritas est* gdje piše da je Crkva onda Crkva kada je ljubav na djelu. Ne samo u riječima, nego i u djelima.

*** Kako Vam se sviđa ovo mjesto, jeste li prvi puta ovdje?**

- Ja sam sada prvi put ovdje, ali sam već vidio ovo mjesto na slikama koje su mi poslali i upoznat sam s ovom inicijativom pošto sam ja posredovao u traženju dobročinitelja u *Cor Unumu*. Želio bih da ova inicijativa sve više i više pomaže mladim ljudima, pošto mladi ljudi trebaju biti budućnost ove zemlje.

*** Što biste mogli reći slušateljima jedine katoličke radio postaje u zemlji, slušateljima Radio Marije, kako mogu pomoći ovaj projekt?**

- Prva i najvažnija pomoć jest molitva. Zato što ova vrsta dobročinstva raste i opstaje uz Božju pomoć, kako je Sveti Otac napisao u spomenutoj enciklici, da ljubav naše braće dolazi od Boga. Trebamo tražiti od Boga da u naša srca stavi puno ljubavi, Božanske ljubavi, stoga je na prvom mjestu molitva kao pomoć da bismo pomogli ljudima koji su obuhvaćeni ovim projektom, mladim ljudima u ovoj zajednici. Ali potrebna su i materijalna sredstva, naravno, može se pomoći i novcem. No potrebno je tražiti Marijin zagovor, potreban je Marijin glas, kako je bio potreban i prije dvije tisuće godina na svadbi u Kani, gdje je Isus zahvaljujući njoj učinio čudo. Ovaj stav se treba nastaviti i danas, ići k Isusu, ići k Bogu kroz majčinsku ljubav Marijinu. I želim čestitati Radio Mariji na prelijepom i velikom poslu koji radi u ovoj zemlji i nadam se da ovaj apostolat, glas Marijin, glas Radio Marije, da se može proširiti sve više i više da obuhvati cijelu Balkansku regiju. Ne samo pomoću Radija, nego se nadam da će u budućnosti biti i takva divna televizijska postaja. Zahvaljujem da ste mi pružili priliku obratiti se vašim slušateljima i da na neki način postanem dio ovog veoma važnog i bitnog poslanja u ovom dijelu svijeta. Hvala vam! I blagoslov svim slušateljima, ne od mene, pošto ja nisam tako važan, već od Svetoga Oca koga predstavljam, od Benedikta XVI!

Č. Kovač

Evo još nekih svjedočenja

● Fra Svetozar Kraljević iz Međugorja

Ja sam uistinu zbog Horgoša i zbog ove nove zajednice "Tau" sretan i radostan. Ljudi u političkim strukturama pa i u Crkvi znamo se deklarativno izjašnjavati za čistoću, protiv zla, protiv droge, ali to je uglavnom u globalnom smislu a ono konkretno što bismo učinili to je vrlo malo... Čini mi se da bi se i vjera i politika i sve strukture društva trebale početi baviti pojedincem, konkretnim čovjekom, koji je sin svojih roditelja, brat svoje braće i sestara; čovjek koji strada i koji se ruši i koji sve oko sebe ruši. I ako se društvo, kao što je ova zajednica Tau, počne baviti tim konkretnim pojedincem i njegovim problemom, onda smo mi svi zajedno na putu ozdravljenja.

Ovi momci koji su u zajednici mogu pomoći svojim roditeljima i društvu da ukažu na taj problem, odnosno na rješenje tog problema, da govor o pomoći ne bude samo prazan govor, nego da se pokaže i kako zajednica može pomoći...

Iznenadujuće u svemu je to da to nije tako teško. Čovjeku je važno smoći hrabrosti ući u proces. Nije bilo lako ovim mocima. Sjećam se kad je Goran iz Beograda došao u Međugorje, strani svijet, prepadnut, shrvan, poražen, pogažen. Tamo su mu negdje u Beogradu ostali bivša supruga, apsurdno zvuči ali i njegovo bivše dijete... I kad je shvatio da nema nikakva izbora, došao je tražiti pomoć i mi smo ga primili, gledali kako raste, uskoro je došla k nama njegova majka. Prvi put nakon niza godina susreće svoga sina i vidite joj na licu nadu. Čitav krug prijatelja oko Gorana se počeo mijenjati. I kad je došlo vrijeme, Goran dolazi u Horgoš i počinje voditi sam grupu mladića kojima pokazuje put. Došao je i sam ne znajući put, puzajući po zemlji, ali brzo vraća u život svoju obitelj, pomaže drugima. To je taj proces i ako započnemo taj proces onda će se nešto čudesno dogoditi u životima.

● Kako mogu pomoći slušatelji Radio Marije

Na više načina. Ne smijemo se baviti iluzornom idejom da ćemo mi pro-

mijenili svijet, ali ne smijemo nje-
mo sudjelovati u
zavjerama Zloga
protiv onog dobrog
u svijetu. Ne smije-
mo kazati, ako ima-
mo problem u kući
ili u susjedstvu - to
se mene ne tiče.
Možda danas nema
veze s mojim kon-
kretnim životom,
ali bi sutra moglo
imati. Molitva je
već jedan konkretni angažman. Ovi
momci su spremni trpjeti i trpe u ovim
uvjetima koji baš nisu savršeni, u njima
su oni spremni živjeti. Ali žao mi je ako
ovamo želi doći momak, a nema kreveta
ili nema mjesta. Ako netko ima kakvu
montažnu kuću kojom bi mogao
pomoći, ili materijalnu mogućnost,
molitvom, pomoći darujući komad
kruha, sve su to načini kada čovjek čov-
jeku može biti čovjek i prijatelj.

Posjećujem ih po mogućnosti nekoliko puta mjesečno. U razgovorima s njima nailazim na plemenite ali ranjene duše koje vapiju da ih netko sasluša, hrabri, voli, da im netko kaže lijepu riječ, podrži u njihovoj odluci. Bitno je da sam im na raspolaganju kao čovjek, a Bog ostalo učini kako zna da je za njih najbolje.

● Davor, koji je ovdje živio jedno vrijeme, reći će nam par riječi o životu ovdje.

● Upitali smo i mons. Marka Forgića kako kao jedan od duhovnika zajednice Tau doživljava svoje poslanje među ovisnicima. Evo njegovog svjedočenja:

Najprije bih rekao da mi je osobito drago da sam povezan sa zajednicom. Još kao mladomosnik sam se bavio mišlju da radim s liječenim alkoholičarima jer sam svojevremeno za vrijeme moje teološke izobrazbe u Zagrebu pohađao Obiteljski institut gdje smo se pripremali i za ovaj apostolat. Kako mi se nije pružila prilika u ovom apostolatu, prihvatio sam se uloge duhovnika u zajednici "Tau" gotovo od njezinog početka. Budući da imam službu duhovnika u sjemeništu Paulinum, u Subotici, rado sam se prihvatio da duhovno dvorim i ovu braću u potrebi.

Davor: Naš početak ovdje bio je prethodne godine u jedanaestom mjesecu. Proveo sam nekih godinu dana u Vojvodini u zajednici Tau. Zajednica broji 14 članova bivših ovisnika koji imaju jedan vid terapije kroz molitvu i rad, s molitvom počinje i završava, molitva je jedina metoda kojom dolazimo do izliječenja, jer druge metode nisu uspjele... Jedna velika životna škola... Oko tri godine

traje liječenje, pretpostavlja se da bi momak bio spreman za život vani i ponovno se uključuje u normalan život.

Momci iz Međugorja ostaju još ovdje. Ja idem na provjeru kući i onda u matičnu kuću. Promjena momaka je svakih pola godine, to je neki običaj...

PORUKA. Ovisnost je jedan od glavnih problema i velika tema današnje mladeži.

Pred mladima je izbor i neka izaberu pravi put jer postoji druga alternativa drogi, osim toga pakla u koji su zapali. Za roditelje treba malo više edukacije i da se više informiraju o tim stvarima...

DUHOVNE VJEŽBE

Da bi čovjek mogao što čvršće biti sjedinjen i povezan s dragim Bogom, potrebno je prvo susresti se s Njime. Taj se susret najdublje doživljava na duhovnim vježbama kakve je sjemeništarcima od 29. siječnja do 1. veljače održao karmelićanin o. **Bernardin Viszmegh**. "Općenito o zajednici i ljudskosti" bila je tema vježbi o čemu je pater, između ostalog, rekao: "U svakoj zajednici zidovi samoće se sruše...". Dakle, na svakoj svetoj misi u svojoj župnoj zajednici sve naše "zidove nemira" moramo predati Kristu koji će nam pomoći nositi naše križeve. Jedino tada ćemo biti sjedinjeni s Kristom.

Tomislav Kljajić

ŠETNJA DO PALIĆA

Svake godine po završetku duhovnih vježbi idemo na veliku šetnju u prirodu. I ove smo godine išli do Palića. Ovo je bila, kako to mi sjemeništarci zovemo, "tradicionalna šetnja". Stigavši do kapelice Marije Majke Svijeta izmogli smo krunicu, a zatim smo otišli do jezera, gdje smo se najprije osvježili, a na koncu smo napravili i zajedničku fotografiju.

Dražen Dulić

POLUGODIŠTE

Polugodište je u Paulinumu nešto kasnije nego u ostalim subotičkim školama. Kod nas je običaj da koncem siječnja profesori održe sjednicu za polugodišnju klasifikaciju. Tako je ove godine 28. siječnja održana konferencija za ocjenjivanje učenika. Neki su bolje, a neki i nešto slabije prošli. U svakom slučaju, polugodište je radi toga da se bolje orijentiramo za daljnji rad u školi.

Gabrijel Lukač

PROŠTENJE KAPELICE I DAN ŠKOLE

Svaki katolički zavod i škola ima svoga zaštitnika, pod čijom se zaštitom i zagovorom odvija duhovno-intelektualni razvoj, te unapređuje i razvija život u zajednici.

Tako je naše sjemenište i gimnazija "Paulinum" 25. siječnja proslavilo blagdan obraćenja sv. Pavla apostola.

Proslava je započela svečanim misnim slavljem u 10 sati, koje je predvodio **mons. László Huzsvár** u koncelebraciji s pomoćnim biskupom đakovačko-srijemskim **mons. Đurom Gašparovićem**, mjesnim ordinarijem **mons. Ivanom Pénzesom** i sjemenišnim poglavarima. Prigodne propovijedi su održali **mons. László Huzsvár** na mađarskom i **mons. Đuro Gašparović** na hrvatskom jeziku. Misno slavlje uzveličali su sjemeništarci svojim čitanjima, asistencijom, pjevanjem i prigodnim recitacijama. **Željko Štimac** je recitirao pjesmu Ante Jakšića, a **Tamás Sécsenyi** pjesmu Ady Endrea. Glazbenu meditaciju na violini izveo je **György Beres**.

Misnom slavlju su prisustvovali roditelji sjemeništaraca i dobročinitelji zavoda, ministar vjera **dr. Milan Radunović**, pokrajinski tajnik za obrazovanje i kulturu **Zoltán Bunyik**, generalni kunzuli **mr. Davor Vidiš** i **mr. Imre Varga**. Među uglednim gostima bio je i sam gradonačelnik sa svojom pratnjom, neki direktori srednjih škola, naši profesori, predstavnici pojedinih institucija i ostali vjernici i gosti.

Robert Mađarić

POGINUO SVEĆENIK MR. LAZAR KRMPOTIĆ

U teškoj prometnoj nesreći, koja se dogodila 6. veljače oko 22 sata u Maloj Bosni pokraj Subotice, život su izgubile četiri osobe među kojima je i svećenik Subotičke biskupije **mr. Lazar Ivan Krmpotić**. Nesreća se dogodila kada je vozač automobila "volvo" podgoričke registracije **Dušan Vujaklija** (24) iz Sombora, koji se kretao prema Subotici prešao na lijevu traku i direktno se sudario s automobilom "opel corsa" kojim je upravljao **Marin Dulić** (54) iz Đurđina. I njih dvojica su također izgubila život kao i Dušanov suvozač **Dragan Knežević** a teške tjelesne povrede zadobio je i **Jugoslav Stipanović**, koji je također bio u "volvu".

Vijest o tragičnoj smrti Lazara Ivana Krmpotića i Marina Dulića, oca četvero djece, koji su se te noći, nakon sjednice "Pučke kasine" vraćali u Đurđin, brzo se proširila i šokirala ne samo njihovu užu rodbinu nego i čitav Đurđin i Suboticu.

Neka im svima Gospodin bude milostiv.

Želim se ovdje u kratkim crtama osvrnuti na životni put tragično preminuloga svećenika naše biskupije.

Lazar Ivan Krmpotić rođen je u Subotici 14. travnja 1938. godine. Nakon završene pučke škole i gimnazije pohađao je u Zagrebu studij teologije na Teološkom fakultetu u Zagrebu od 1956. do 1962. godine. Za svećenika ga je zaređio subotički biskup **mons. Matija Zvekanović** 29. lipnja 1962. godine. Iste godine je postigao i magisterij iz teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Službu kapelana obnašao je u župi Presvetog Trojstva u Adi dvije godine. Od 1964. do 1992. bio je najprije upravitelj župa a kasnije i župnik u župama u Bačkoj Palanci, Mladenovu, Gajdobri i Čelarevu. Od 12. listopada 1992. godine do tragične smrti vršio je službu župnika u Đurđinu.

U Subotičkoj biskupiji vršio je službu biskupijskog savjetnika, bio je član više vijeća naše biskupije kao i član Vijeća za ekumenizam Biskupske konferencije Jugoslavije. Biskupijskim sucem imenovan je 1989. godine a 1990. godine i prosinodalnim ispitačem.

Lazar Krmpotić je u svom svećeničkom djelovanju bio neumorni promicatelj duha ekumenizma na prostorima Subotičke biskupije i šire. Bio je aktivan na području kulture bačkih Hrvata.

U Bačkoj Palanci je izdavao župni list "Horizonti" od 1970. do 1978. Godine 1978. u suradnji sa svećenicima Hrvatima Subotičke biskupije pokreće vjersko-informativni list "Bačko klasje" i njegov je glavni i odgovorni urednik sve do prestanka izlaženja, 1994. godine. List je izlazio uglavnom 4 puta godišnje a pri kraju izlaženja ponekad i šest puta. Bio je odgovorni urednik kalendara godišnjaka *Subotička Danica* od 1984. do 1993., a 1994. godine glavni i odgovorni urednik istoga kalendara. Napisao je i objavio mnoge članke različite sadržine u raznim časopisima. Bio je dobar poznavatelj pisane baštine biskupa Ivana Anutnovića. Nalazio se na čelu Instituta "Ivan Antunović" od njegovog osnutka do 1995. godine. Dok je bio na čelu Instituta objavljena su tri sveska Zbornika "Ivan Antunović" (1, 2-3, 4-5). Objavio je i nekoliko knjiga. Posljednjih je godina bolovao od različitih bolesti koje su mu ograničavale pastoralno i kulturno djelovanje.

"Pučka kasina" je u plavoj vijećnici subotičke Gradske kuće priredila 9. veljače komemoraciju u povodu smrti svojih članova Lazara Ivana Krmpotića i Marina Dulića. Na komemoraciji su osim članova obitelji, njihovih prijatelja i članova Pučke kasine bili prisutni i **Davor Vidiš**, generalni konzul R. Hrvatske u Subotici i **Petar Kuntić**, dopredsjednik Općine Subotica. Skupu su se obratili **Josip Ivanković**, predsjednik Pučke kasine, **Bela Tonković**, član Glavnog odbora iste udruge, **Blaško Temunović**, predsjednik Hrvatsko-bunjevačko-šokačke stranke te **Davor Vidiš**, generalni konzul. Tajnik udruge **Ljudevit Vujković Lamić** na kraju komemoracije pročitao je brzojave **Géze Kucse-re**, **Ante Đapića**, **Jasminke Kovač Novak** i **Mirka Ostrogonca**.

Župljani župe sv. Josipa Radnika oprostili su se od svog župnika u petak, 10. veljače. Svetu misu zadušnicu predvodio je subotički biskup **mons. dr. Ivan Pénczes**, u zajedništvu s više svećenika Subotičke biskupije kao i njegovih prijatelja svećenika i redovnika iz drugih biskupija. Prigodnu propovijed održao je bivši đurđinski župnik **Marijan Đukić**, koji je sada župnik u Davoru u R. Hrvatskoj. Na misi su pjevali i liturgijom ravnali članovi đurđinske neokatekumenske zajednice.

Poslije sv. mise u koloni vozila lijes s tijelom pokojnog Lazara Ivana Krmpotića

dopraćen je do subotičkog Bajskog groblja gdje je pokopano u obiteljsku grobnicu. Sprovodne obrede, po pokojnikovoj izričitoj želji, predvodio je gvardijan subotičkog franjevačkog samostana **o. Zoltan Dukai** u nazočnosti biskupa Pénczesa, svećenika, rodbine i mnoštva pokojnikovih prijatelja i poštovatelja.

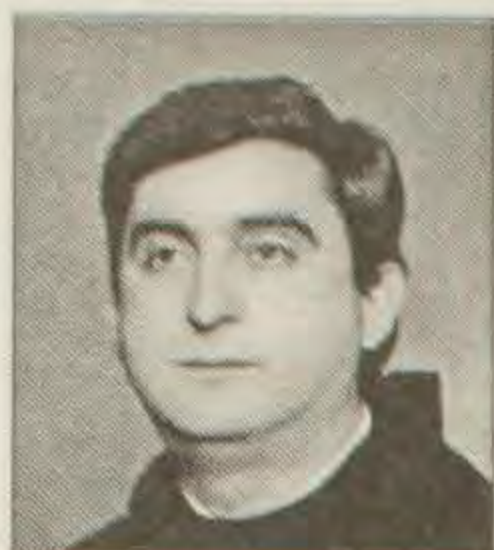
Prigodnu propovijed održao je **mons. Bela Stantić**, župnik subotičke župe Isusovog Uskrsnuća. U opširnoj propovijedi on se osvrnuo na pokojnikov život i rad ističući njegov zauzeti "tajni" rad u vrijeme komunizma (op. A.A.) u Slovačkoj, Bugarskoj, Mađarskoj, Rumunjskoj i Makedoniji. Od Pokojnika se u ime Pučke kasine oprostio njen predsjednik **Josip Ivanković**, koji je inače i izvršitelj testamenta pokojnog Lazara Ivana Krmpotića.

Poslije pokopa bila je još jedna sv. misa zadušnica, za one koji nisu mogli otići u Đurđin. Misu je u crkvi Isusova Uskrsnuća predvodio **mons. Bela Stantić**.

Lazar Ivan Krmpotić bio je kontroverzna osoba. Dok ga jedni dižu "na oltar", dotle drugi njegov život, svećeništvo i kulturni rad ocjenjuju kritički. Jedno je sigurno, on je već pred Božjim licem položio račun o svom životu i radu. Nije nam dano znati njegovu vječnu sudbinu, zato svi moramo žarko moliti da mu Gospodin bude milostiv te da ga obdari vječnim mirom i radošću među anđelima i svetima u nebu. Neka nam njegova iznenadna i tragična smrt bude poticaj da dobro poslušamo Isusovo upozorenje: "Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!" (Mt 25,13).

(djelomice su korišteni tekstovi objavljeni u IKA-i i Hrvatskoj riječi)

Andrija Anišić

Eshatološki značaj putujuće Crkve (14)

Sveci u liturgijskom slavlju

Piše: mr. Mato Miloš, OCD

*Naše pak
sjedinenje
s nebeskom
Crkvom
ostvaruje se
na najodličniji
način kad,
na pose
u svetoj liturgiji,
u kojoj
sila Duha
Svetoga
djeluje
na nas po
sakramentalnim
znakovima,
zajedničkim
klicanjem
pjevamo hvale
božanskog
veličanstva,
i svi, od svakog
plemena, jezika,
puka i naroda,
otkupljeni
Kristovom krvlju
(usp. Otk 5,9)
i skupljeni
u jednoj Crkvi,
jednom pjesmom
hvale veličamo
trojedinoga Boga
(LG 50,4).*

1. Sveci i liturgijsko slavlje

Naša pobožnost prema svecima zajedno s utjecajem u njihov zagovor mogla bi postati površna i plitka, pa i praznovjerna, kad se ne bi povezivala s liturgijskim štovanjem, kakvo Crkva iskazuje svecima i po svecima samome Gospodinu. Kada slijedimo primjer liturgije i štovanje svetaca izričito povezuje-mo sa slavljem euharistijske Žrtve u kršćanskoj zajednici, tada se i čuvamo od svake zablude. U svetoj liturgiji, u bogoštovlju, imamo jamstvo da Duh Sveti sam po sakramentalnim znakovima djeluje izravno na nas i pobuđuje nas na zajedničko slavljenje Boga. Isto tako, nikome nije zabranjeno preporučivati se zagovoru svetaca i izvan svete mise ili izvan bogoštovnog prostora. U svetoj liturgiji nailazimo na mnoštvo tekstova koji nam svjedoče kako su se kršćani od najstarijih vremena preporučivali svecima ne samo privatno nego i u zajedničkom bogoslužju. U liturgijskim molitvama Crkva se obraća samome Bogu da po zagovoru svetaca učini da u sakramentu uprisutnjeno Kristovo djelo spasenja postane djelotvorno za naše spasenje. U tim molitvama za zagovor svetaca nalazi se živo uvjerenje da Kristovo otkupiteljsko djelo, u sakramentima poklonjeno Crkvi, ostvaruje svoju djelotvornost za udove Crkve svaki put u onoj mjeri, u kojoj čovjek po svojoj vjeri i velikodušnosti otvara srce za Boga i da Bog pri tome uzima u obzir također i zagovor svetaca. Sve te molitve završavaju riječima: "po Gospodinu našem Isusu Kristu...". Sveci dakle, mole za nas "u Kristu Isusu", odnosno snagom njegova posredovanja, u živoj vezi s Kristom. Bez toga odnosa prema Kristu i bez veze s njim, koji nije mrtav, već "živi i kraljuje", svetačke bi molbe bile bez vrijednosti i uspjeha. Zato Sabor naglašava da se naše sjedinjenje s nebeskom Crkvom, a time i s proslavljenim Kristom i s trojedinim Bogom, na najplemenitiji način ostvaruje u svetoj liturgiji, u kojoj sila Duha Svetoga postaje osobito djelotvorna. Sveci skupa s anđelima okružuju Božje prijestolje i neprestano slave nebesku liturgiju zajedno s Kristom kao vječnim Posrednikom. Naša je zemaljska liturgija odraz i predokus nebeske liturgije. U povezanosti sa svecima dolazi do punine koja je zahvaćena iz proslavljenog Krista. U djelima slavljenja Boga u zahvaljivanju trojedinom Bogu postignuta je konačna svrha svega onoga u čemu mi dolazimo u doticanje sa svecima. To je pokretač od kojega štovanje svetaca dobiva u svim svojim oblicima i načini-ma svoje nadahnuće i unutarnji putokaz za svoje ostvarenje.

2. Sveci i liturgija rimske mise

Liturgija rimske mise posvećuje svecima priličnu pozornost, premda je štovanje svetaca i Majke Božje u istočnoj liturgiji još naglašenije. U Rimskog Kanonu, osobito kada se moli: "U zajedništvu...",

najprije se spominju dvanaestorica apostola, potom slijede na isti način i u istom broju navedeni mučeni-ci poredani prema njihovu stupnju što su ga imali u crkvenoj službi: pape, biskupi, klerici i laici. Pri kraju euharistijske molitve Rimskog kanona, kada se spominje "I nama, svojim grešnim slugama...", podsjeća se na zajedništvo sa sv. Ivanom Krstiteljem, a s njim i sedam muževa i žena, predstavnika različitih pokrajina, koje su bile poznate u rimskoj Crkvi. Sveci se također spominju i na početku svete mise kada se recitira "Ispovijedam se", te kod molitve "Izbavi nas..." prije sv. pričesti. Postoje i svetačke mise, predviđene za slavljenje svetačkih spomen-dana i blagdana. Na taj način ljepota i veličina Kristova spasenjskog otajstva življe ulazi u svijest nego kad ne bismo imali tih svetačkih spomena. Novouređeni liturgijski kalendar prema smjernicama II. vaticanskog sabora i obnovljeno bogoslužje jače naglašava slavljenje Kristova otajstva, koje je tu i tamo bilo u opasnosti da bude do neke mjere prekriveno odviše naglašenim i prečestim spominjanjem svetaca. Crkva nas obnovom liturgijskog kalendara ne udaljuje od svetaca, već nas približava svecima. Liturgija neće nikada zaboraviti na svece. Ona im daje ono mjesto koje im u liturgiji pripada. obraća im se uvijek u Isusu i po Isusu. Crkva zna da je Krist proslavljen u svojim svecima i da štujući svece, štuje i njega. Slijedimo ispravno taj primjer Crkve. Od Crkve dobivamo nadahnuće, moliti se kako moli Crkva, stjecati sebi prijatelje koji će nas primiti u svoje vječne stanove kad iznemognemo na putu prema svome cilju, nebu (usp. Lk 16,9).

3. Zaključak 7. poglavlja LG

Svi kršćani zajedno čine jednu obitelj, odnosno Božju kuću. Ta se obitelj ostvaruje u djelotvornoj i međusobnoj ljubavi i hvali trojedinoga Boga. U Crkvi na putu osobito se u euharistijskom bogoslužju, koje je prvenstveno mjesto susretanja putujuće, patničke i pobjedničke Crkve, sjedinjujemo s nebeskom liturgijom anđela i svetaca, sabranih u najvećoj sreći oko Krista, unaprijed kušajući bogoslužje konačne slave (usp. LG 51,2; i SC 8), neprestano se obnavljamo u traženju onoga gdje se nalazi Krist. Cijelu raspravu o eshatologiji crkvenog zajedništva Sabor vrlo prikladno završava vizijom sv. Ivana apostola. U Kristovom ponovnom dolasku i u proslavljenom uskrsnuću Kristovih udova od mrtvih, Božji će sjaj, a to je Duh Sveti, rasvijetliti nebeski Grad, a Janje će mu biti svjetiljka (usp. Otk 21,23). Sva će se Crkva pokloniti žrtvovanom Janjetu, koje stoji na Božjem prijestolju (usp. Otk 5,12), i vječno će hvaliti čast i moć i slavu Najvišega (usp. Otk 5,13). Ta himna slave je u nebu i odjekujući na zemlji već počela, ali još nije postigla svoje izlijevanje u potpuno bogatstvo ljepote i sjaja. Još smo uvijek na putu, pogledom uprtim prema cilju. U srcu nosimo nepokolebivu nadu da ćemo stići do kraja. Na to se oslanja naše pouzdanje u vremenu dugotrajnog i zamornog zemaljskog putovanja. Suvremeni kršćanin treba ponovno doći do svijesti da interes za svece znači neprocjenjivo unutarnje obogaćenje. Omalovažavanje svetaca značilo bi duhovnu sljepoću i zanemarivanje temeljnih sila kršćanstva. To onda znači zanemarivanje eshatološkog značaja Crkve, zanemarivanje onoga što je za Crkvu bitno i što Crkvu čini općim sakramentom spasenja.

Piše: dr. Tadej Vojnović, OFM

Ponovno kod Josipa

Starac Jakov vjerojatno više nikada ne bi dopustio da njegovi sinovi idu u Egipat kupiti žita, da zemlju opet nije pritisnula "strašna glad". Ne bi to dopustio zbog uvjeta koji je gospodar Egipta (Josip) postavio njegovim sinovima da idući put ne smiju doći bez najmlađega - Benjamina. Čak bi prežalio i sina Šimuna koga je gospodar Egipta zadržao kao taoca dok se oni ponovno ne vrata. Ali Benjamina!? On ne samo da je najmlađi već je sada i jedini sin njegove voljene žene lijepe Rahele za koju je služio Labanu 14 godina. Ona mu je rodila Josipa koga su, kako je mislio, rastrgle divlje zvijeri, pa mu je ostao Benjamin kojega je Rahela umirući rodila u Efrati (blizu Betlehema). Ako još njega izgubi, tada je sve izgubio. Ali morao je birati između svojih osjećaja i smrti čitave porodice.

"Idite opet..."

Nema druge! Jakov je prisiljen poslati svoje sinove u Egipat. Kod toga ni ne spominje Benjamina kao uvjet da mu se sinovi ponovno pojave pred Josipom. Na to ga je podsjetio Juda: "Onaj nam je čovjek jasno rekao: Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama!" Oni jednostavno ne smiju stati pred gospodara Egipta ako s njima ne bude Benjamin. On im se zaprijetio! "A zašto ste mu rekli za brata? Sve to nije trebalo!" No, sada je gotovo. Ne smiju pred Josipa bez brata Benjamina!

Juda posreduje kod oca. Ako ga ne pusti, svima prijete smrt. Ta i sinovi su već oženjeni i imaju svoju djecu. Juda ocu daje garancije za Benjamina da će ga živa i zdrava dovesti natrag. A što je garancija? "Bit ću kriv svega vijeka!" Danas je to za nas malo i slabo, ali u starini biti kriv ocu svega vijeka - to je ravno propasti i prokletstvu. Dugo je Jakov oklijevao. To vidimo iz prigovora Jude ocu: "Ta da nismo toliko oklijevali, mogli smo se već i dvaput vratiti!"

Pripreme za put

Jakov popušta i daje upute sinovima kako se pripremiti za put: "Metnite u

torbe najbiranijih plodova ove zemlje i ponesite na dar onom čovjeku!" Pisac nas i izvještava što su ponijeli: balzam, med, mirodije, mirisnu smolu, lješnjake i badem. Otac ih savjetuje da ponesu na put i dvostruku svotu novaca (da plate kupljeno žito i da vrata novac koji su našli u svojim vrećama). Najteže mu je bilo reći: "Uzmite svoga brata pa se opet vratite onom čovjeku!" Srce mu se kidalo.

Svoje sinove ispraća molitvom: "Neka Bog svomogući, El Šadaj (u izvorniku stoji samo El Šadaj - što znači Bog svemogući!) potakne onog čovjeka na milosrđe prema nama te nam pusti i drugog brata (tj. Šimuna) i Benjamina!" Pogled mu je dugo počivao na sinovima koji su odlazili a on ostaje sam, ali ako tako mora biti...

U Egiptu

Pisac ne opisuje put do Egipta već samo dolazak, što znači da je sve prošlo bez ikakvih poteškoća. El Šadaj je bio s njima! Boravak u Egiptu prikazan je u dvije scene: a) s upraviteljem Josipova doma i b) s Josipom. Pogledajmo!

a) S upraviteljem

Najprije su stupili pred Josipa. On ih odmah predaje upravitelju svoga doma. Možemo zaključiti da je to učinio kako nam pisac daje naslutiti jer je bio pod snažnim emocijama kad je ugledao svojega brata (i po ocu i po majci) Benjamina. Ali oni su imali drukčija razmišljanja. Što to znači?

Upravitelj ih preuzima i vodi u Josipovu palaču. Braća su uznemirena. Što će sada biti? Možda će biti okrivljeni zbog krađe novca koji se našao u njihovim vrećama. Vjerojatno će biti odmah uhapšeni i bačeni u kućni zatvor gdje je po svoj prilici i njihov brat Šimun. Postat će robovi, nikada više neće vidjeti svojega oca! Silan strah ih je natjerao da se primaknu upravitelju. Sve se to događa još u predvorju Josipove palače. Pokušavaju mu rastumačiti kako ništa nisu krivi za novac. Ne znaju tko ga je stavio tamo. I sada se događa preokret čitave situacije koji nagovještava sretan ishod. Upravitelj ih

umiruje: "Ne bojte se! Bog vaš i Bog vašeg oca stavio je novac u vaše vreće!" Kako im je laknulo u srcu! A evo i nove radosti: upravitelj im je pustio njihovog brata Šimuna. Susret koji je teško opisati!

Sada ih upravitelj uvodi u Josipov dom. Slijedi uobičajena gesta gostoprimitstva: donosi se voda da operu noge. Posebna blagonaklonost izražena je i davanjem hrane njihovim magarcima (u našem prijevodu stoji: "...magaradi baci piće" što je krivo jer u izvorniku stoji vajjiten misepo' tj. dade im hrane). Kad su se sredili, braća pripremaju svoje darove za Josipa kojeg još ne prepoznaju. Pozvani su na ručak, kao znak posebnog postoprimitstva.

b) S Josipom

Podne je. Dolazi Josip. Braća mu se poklone ničice i daju mu svoje darove (scena jako podsjeća na poklon mudraca, usp. Mt 2,11). Josip se raspituje za njihova (svojega) oca, za njegovo zdravlje. Posebno je dirljiv susret i pozdrav s Benjaminom: "Bog ti bio milostiv, sine moj?" Ali više nije mogao izdržati. Naglo ih je napustio i otišao u susjednu sobu da se isplače. Smirio se, opraio i vratio k braći. Prekrivajući uzbuđenje kratko naređuje: "Poslužite ručak!"

Zanimljiv je raspored sudionika na gozbi. Josip je uvijek jeo s Egipćanima. Sada su njegovi gosti braća. Kako Egipćani ne jedu s Kanaancima, to Josip jede sam a pred sebe je za poseban stol stavio svoju braću sve porredane po starini. Za posebnim stolom sjede Egipćani koji su inače jeli s Josipom. Braću je posebno začudilo kako ih je Josip porredao točno prema njihovoj starosti pa pisac dodaje: "Samo se zgedahu."

Na istoku je običaj da se na svečanim gozbama jelo kojim se poslužio kralj ili dostojanstvenik daje kao počast najdražem gostu. Sada jelo od Josipa ide k njegovoj braći. Kod toga posebnu čast uživa Benjamin čiji je obrok peterostruko veći od svih ostalih. Da li su braća razumjela? Možda su mislili da je to zato što je brat Benjamin najmlađi. Pisac nam daje svu vremensku širinu i obilje ove gozbe u riječima: "I pili su i gostili se s njim."

(U sljedećem broju:
Kušnja i očitovanje)

Uređuje: Katarina Čeliković

Kršćanski bon-ton

Gledam svakodnevno na televiziji kako muslimani brane svoja vjerska pravila. Ljute se na one koje prikazuju lik njihova boga ili proroka Muhameda. Ovi prosvjedi, dragi Zvončići, povod su i ovog mog pisanja o tome kako se mi kršćani ponašamo. Često vidim djevojčice kako u crkvu dolaze obučene u kratke, prekratke i prozirne majice, jako uske hlače, "tjeraju" modu makar su premalene za to. I dječaci znaju doći u trenerkama, onako obučeni kao kod kuće. Ima i onih sa žvakama u ustima, neki prepričavaju zgone iz škole, zazvoni i poneki mobitel...

A crkva je sveto mjesto gdje zahvaljujemo Bogu za svoj život, za sve što nam je dao ali ga i molimo za ono što nam treba. Bog je najdivniji, najdarežljiviji i NAJ... Njemu ništa od nas ne treba jer sve ima. Međutim, mi mu dolazimo na slavlje, kao u svadbu - na sv. misu. A znate da se u svatove oblačimo najsvečanije, pazimo kako

izgledamo i kako se ponašamo. Još više trebamo paziti kad idemo u crkvu. Iz ljubavi i zahvalnosti prema Isusu mi oblačimo svoju najljepšu odjeću, koja ne mora biti i najmodernija, pažljivi smo na sv. misi, mobiteli su isključeni, ne žvačemo žvake...

To je poštivanje Boga, naše vjere. Upozorimo prijateljski jedni druge na kršćansko ponašanje u crkvi, ali i vršenje svih drugih zapovijedi svugdje - u školi, na slavljinama, na utakmicama, i onda kad smo s drugima koji ne idu u crkvu. NIKADA SE NE SMIJEMO PONAŠATI NEKRŠĆANSKI samo zato što to drugi rade ili što to vidimo na televiziji!

Ovo nam je korizmena zadaća!

Vaša Zvončica

CRKVA

U Katedrali jedna djevojčica mala moli se dobrom Bogu za narod i slogu.

Moli se anđelu čuvaru zahvalna je Bogu na pameti, na tom lijepom daru.

Hvala Ti za život, dragi Bože, hvala za darove lijepe, ja sam zdrava,

al te molim, čuvaj nepokretne ljude, slijepe.

Daj im snagu da prežive nek se djeca tvojoj moći dive!

Isidora Semnic

III4 OŠ "Sonja Marinković", Novi Sad

ZVONČIĆI NA MISI

19. 02. - 7. NEDJELJA
KROZ GODINU

📖 Mk 2,1-12

Isus ozdravlja bolesnog čovjeka, ali mu ponajprije oprašta grijeh. Što je važnije? Rekli bismo zdravlje, ali što će nam biti s dušom ako smo u grijehu?

26. 02. - 8. NEDJELJA
KROZ GODINU

📖 Mk 2,18-22

Pozorno poslušajte današnju Isusovu poruku. I mi možemo postom puno učiniti. Jeste li se probali odreći nečega što jako volite? Iskusite kako je lijepo odreći se nečega u korist onoga kome je to potrebnije.

5. 03. - 1. KORIZMENA
NEDJELJA

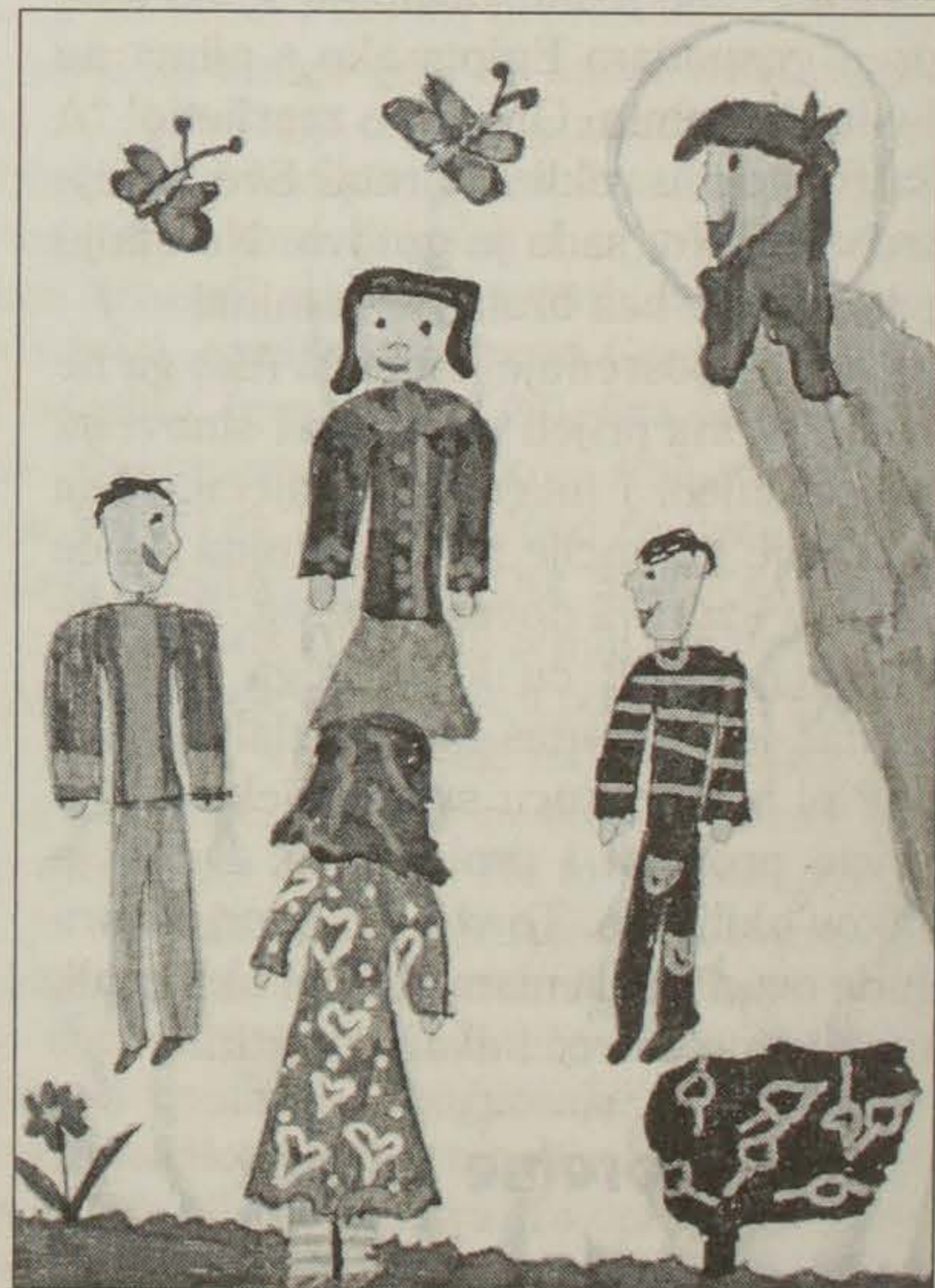
📖 Mk 1,12-15

Isusa Duh odvede u pustinju četrdeset dana. Bijaše sa zvijerima, kaže evanđelist Marko, a anđeli mu služahu. Ovako se Isus pripremao za najveći događaj u svom životu. Zna li koji je to događaj?

12. 03. - 2. KORIZMENA
NEDJELJA

📖 Mk 9,2-10

Petar, Jakov i Ivan pođoše s Isusom na goru. Tamo se Isus preobrazi - haljine mu postadoše bijele. Učenicima se ukazaše Ilija i Mojsije. Bilo im je tako lijepo da se nisu željeli vratiti s gore. Ovo je tek slika onoga što nas čeka u raj.

"Isus me gleda"

Tijana Krisa, 1-a r. O.Š. "Đuro Salaj" Subotica

**Prostor na koji stupate,
SVETO JE TLO.
Ovo je DOM MOLITVE.
Ovdje je živi BOG - ISUS.
On vas čeka
i raduje se vašem dolasku.
On želi čuti vaše kajanje;
primiti vašu zahvalnost
i čuti vaše molitve.
STOGA DOLIKUJE
da iz ljubavi prema Isusu
i iz poštovanja prema
svetosti ovoga mjesta,
u crkvu dolazite
PRISTOJNO OBUČENI;
da u crkvi
NE RAZGOVARATE
i NE ŽVAČETE ŽVAKU;
da prije ulaska u crkvu
ISKLUČITE SVOJE
MOBITELE.**

Hvala!

Grad Lurd se nalazi u podnožju Pirineja. U tom malom gradiću se ukazala Gospa trinaestogodišnjoj

BERNARDICA I GOSPA LURDSKA

Bernandici, dok se igrala sa svoje dvije prijateljice pored obale rijeke Gave, neposredno uz špilju. Njene prijateljice su prešle rijeku, a Bernandica je sjela na kamen ispred pećine da izuje cipele. Odjedanput je čula tih šum i pogledala je prema drveću, da vidi da li je to možda povjetarac, ali krošnje su bile sasvim mirne. Još jedanput je začula šum i pogledala je u špilju, a u špilji je ugledala gospođu odjevenu u sniježno bijelu haljinu koja je blistala poput sjajne zvijezde. Ta gospođa je u ruci držala krunicu. Bernandica se bila prestrašila i počela je drhtati. Izvukla je krunicu iz svoga džepa koju je uvijek nosila sa sobom i pokušala se prekriziti, ali nije uspjela, bila je skamenjena. Gospođa ju je nježno pogledala i osmjehnula se, zatim se prekrizila, a odmah nakon nje i Bernandica je uspjela načiniti znak križa... Ovo je bilo prvo objavljeno Marije Bernandici. Kasnije se ukazala još 17 puta. Bernandici bi roditelji često zabranjivali da ode do špilje, ali je ona uvijek uspjela otići i moliti krunicu.

Ove i mnoge druge zanimljive detalje o Lurdu saznali smo od dominikanca iz Zagreba, **o. Ljudevita Jeđuda**, predvoditelja ovogodišnje devetnice u čast Gospi Lurdskoj.

Vinko Cvijin

RAZGOVOR S POVODOM

Vjera je glazba duše

ŽELJKA OPARNICA je župljanka župe sv. Križa u Somboru. Pohađa 8. razred OŠ "Dositej Obradović" u Somboru. Pjeva u zboru "Iventus cantat". Krajem prošle godine objavljena joj je knjiga poezije, proze i eseja pod nazivom "PRINCEZA STVARNOSTI". Ovo je povod za razgovor s njom.

* Što radiš u svoje slobodno vrijeme?

- Volim slušati klasičnu glazbu, pisati i čitati.

* Kada si počela pisati?

- Pisanjem se bavim od petog razreda osnovne škole ali stvaram u glavi od kada znam za sebe.

* Tko ti je pomogao zavoljeti knjigu i pisanu riječ?

- Mama mi je od malena čitala bajke. Od prvog razreda počela sam čitati romane za djecu. Knjige me opuštaju.

* Koje pisce rado čitaš? Tko su ti uzori?

- Ivo Andrić je izvanredan. Jako volim njegove duge rečenice, jednostavne usporedbe. On mi je uzor u prozi. Što se tiče poezije, volim S. A. Jesenjina. On je bio vrlo osjećajan čovjek i potpuno se poistovjećujem s njim.

* Pohađaš vjeronauk, redovita si na sv. misi. Što ti znači vjera?

- Iskreno vjerujem u Boga, u dobro i zlo. Ali vjera je prvenstveno nesebičnost, osjećaj, ljubav... Odrasla sam uz baku koja redovito ide na misu. Tako sam i ja krenula. Vjera je za mene nešto što smiruje, daje snagu, harmonija života... glazba duše! To je pravi izraz!

* Imaš li planove za budućnost?

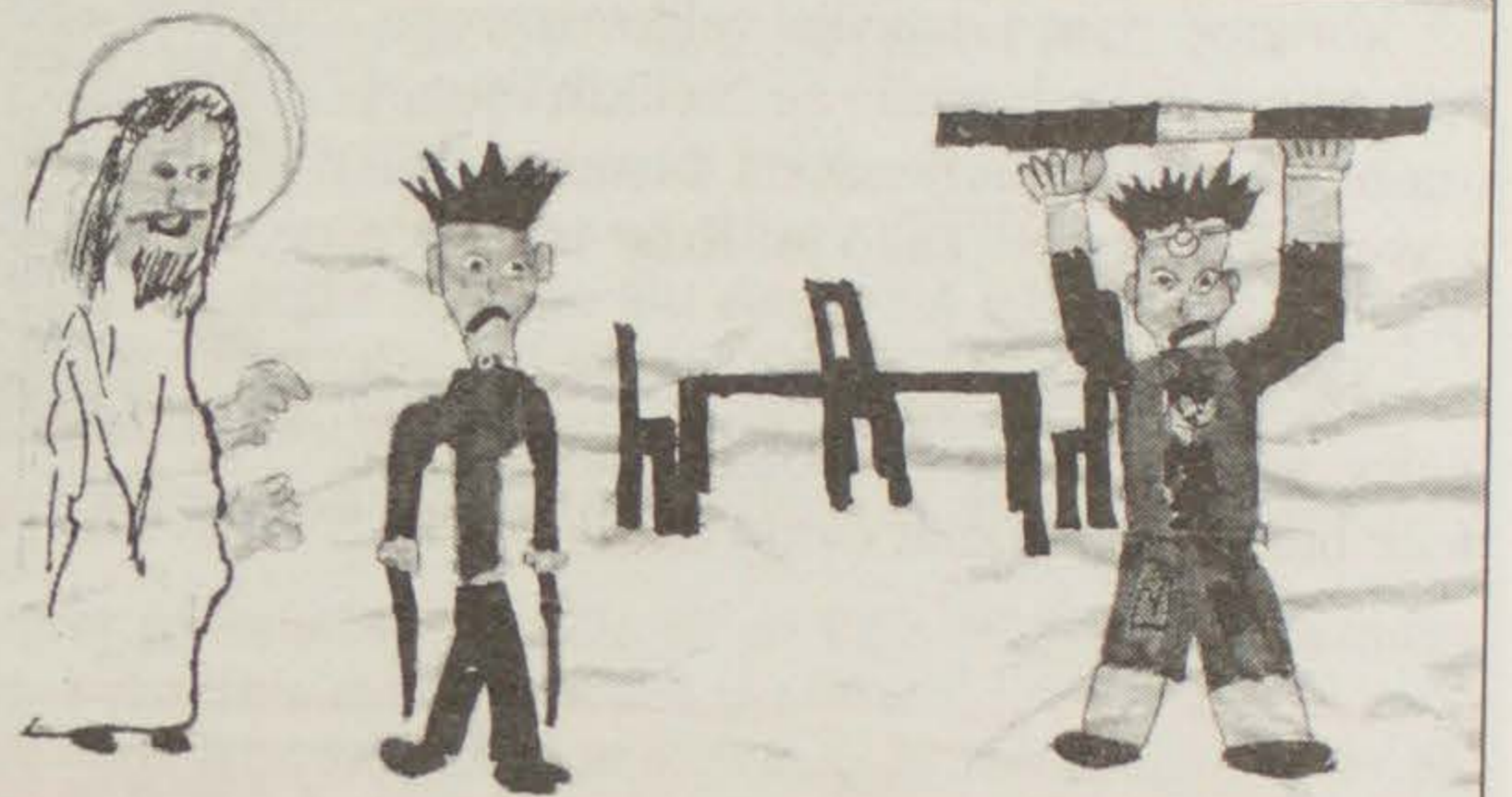
- Ove godine mi je glavni cilj uspješno položiti prijemni i upisati se u društveni smjer somborske Gimnazije. Želim se nastaviti baviti glazbom, pjevati u zboru, upoznavati nove ljude. Za pet godina vidim sebe kao uspješnu studenticu novinarstva, filozofije ili umjetnosti. Dug je put do fakulteta.

* Što mlade danas vodi, inspirira?

- Ja sam imala sreće upasti u vrlo dobro društvo koje zanima glazba, knjige, kazalište... To su današnje inspiracije mog društva. Postoje i mladi izgubljeni u pokušaju traženja puta, podlegli pred preprekama. Mene inspirira Bethowen, priroda, knjige, stvarnost, prijateljstvo...

* Hvala ti na razgovoru i neka ti se ostvare želje.

D. V.

"Isus me gleda"

Filip Lacko, 1-a razred O.Š. "Đuro Salaj" Subotica

ZAŽELJELI SMO SE

ZVONIK NAGRAĐUJE!

Dugo se nismo igrali s vama. Evo nas opet u korizmeno vrijeme. Vi ćete odgovoriti na nagradno pitanje, a mi ćemo doći u goste u jednu od župa gdje ćemo izvući sretno dobitnike.

Odgovore pošaljite do 10. 03. 2006. na adresu: Uredništvo Zvonika (za nagradnu igru), Ivana Milutinovića 52, 24000 Subotica

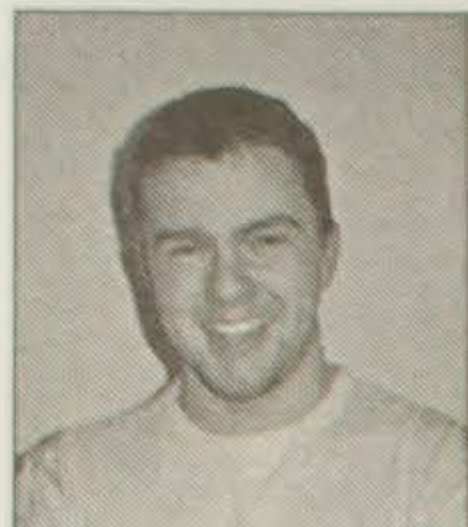
KUPON ZVONIKA br. 2/2006 (136)

Pitanje: Koliko je dana Isus bio u pustinji?

Odgovor:

Ime i prezime:

Adresa:

Uredio: Petar

Vrijeme izazova i obnove

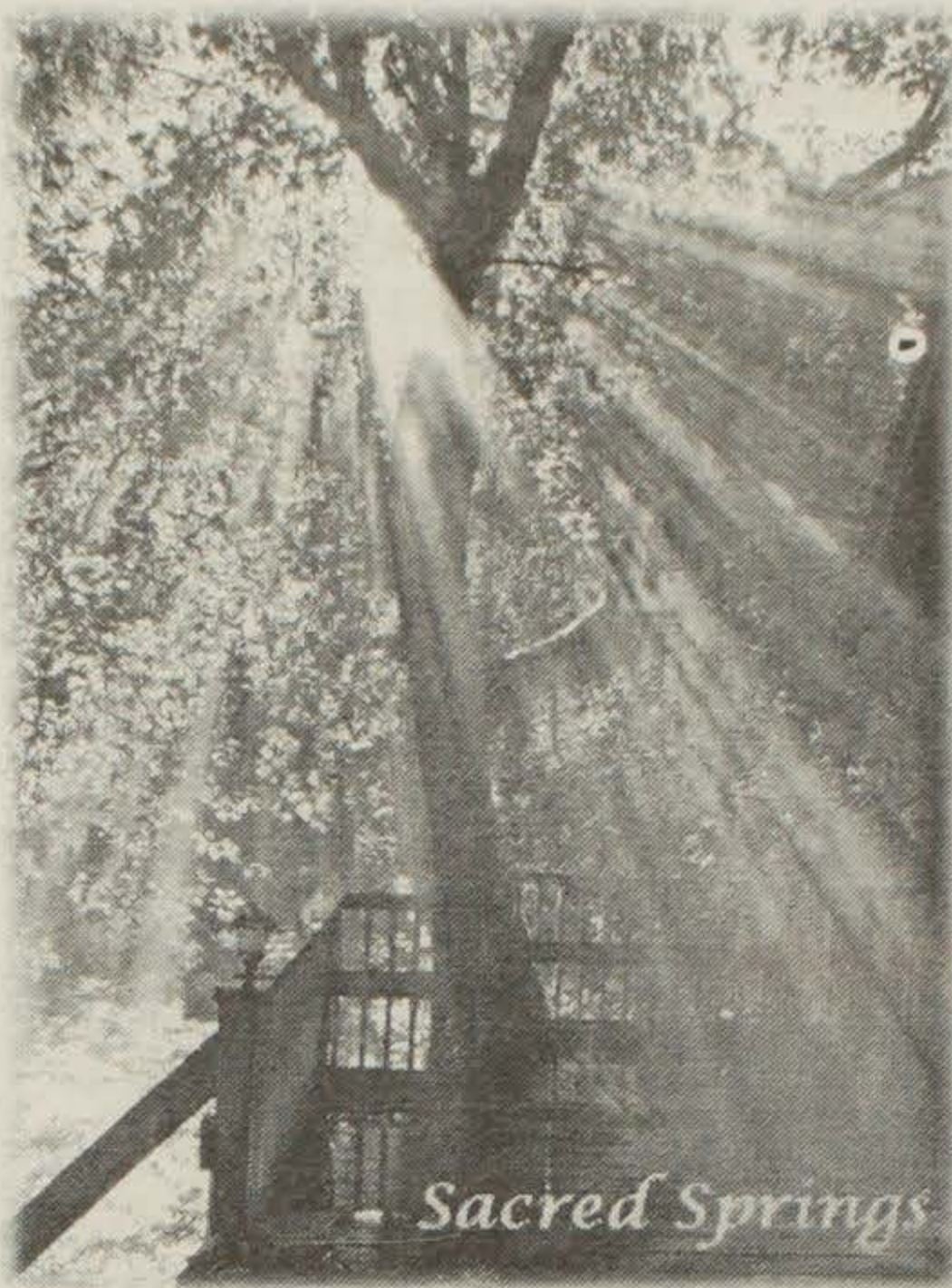
Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Jahvu i kome je Jahve uzdanje. Nalik je na stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku: ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine, ne prestaje donositi plod. (Jeremija 17,7-8)

Ovako prorok. A mi? Kakve plodove donosimo? Jesmo li poput one smokve kojoj je rekao Isus da od nje nema nikakve koristi i neka se osuši, ili smo ponosni na svoje plodove? Upitajmo se koliko smo plodova donijeli danas, do ovog trenutka, preispitajmo se, imamo li grijeh propusta?

Ako naša djela nemaju ploda, promislimo u čemu je problem. Što to pogrešno radim pa na mojoj krošnji nema toliko plodova koliko na onoj susjednoj.

Sad je vrijeme duboke obnove... početak korizme nam postavlja velike izazove. Prihvatimo ih i odrecimo se "velikih" stvari (mobitela, TV-a, serije...) da bismo dobili prave velike stvari! Tako je: Krist traži sve ali i daje SVE.

Pustimo svoje korijenje prema Jahvi! Ničeg se tada nećemo bojati i ništa nam neće biti teško jer znat ćemo da SVE IMA SVOJE ZAŠTO!

PeTaR

Obavijesti:

MISA ZA MLADE
3. 03. u 20 sati
u crkvi
Isusova Uskrsnuća
Nakana:
za obraćenje

Dođite čuti naš VIS "Proroci"

Ako je zemlja obrasla dračem, neka ti srce postane cvijet za čovjeka, i tvoje riječi otvorit će se kao laticice umornom leptiru... Ako je zemlja okovana ledom, neka ti srce postane oganj za čovjeka i tvoje riječi grijat će poput sunca promrzlog leptira.

(nepoznati autor)

NA TRIBINI MLADIH

druge, tj. koliko nam je stalo do njih, da li ih volimo. I opet se vraćamo na zahvalnu molitvu (gdje mu zahvaljujemo na svemu: svakom novom danu, na suncu, zvijezdama, prirodi, ljudima koji te okružuju...)

ZAHVALNOST JE NAJBOLJA PREPORUKA ZA "JOŠ" KOD BOGA!!!

- Što je ustvari "snaga molitve"?

Važno se izboriti za vrijeme kada ćeš moliti. Moraš pronaći što te potiče na molitvu (možda neki izlazak ili zalazak sunca, šetnja, tišina u sobi ili crkvi, možda tiha lagana glazba...).

Molitva nas prati cijeli dan, osjećaj Njegove prisutnosti nas prati.

U čemu nam je potrebna Božja snaga?

Mi ne znamo plan svog života, ali Bog zna. Što ako promašimo? Čujmo i poslušajmo njegov plan za nas. Đavao se šunja oko nas i pokušava nam oduzeti smisao i vrijeme za Boga, kako Katekizam Katoličke Crkve kaže: "Molitva je borba". Molitva daje snagu, optimizam za borbu protiv zla.

Osim zajedničke važna je i osobna molitva u kojoj ćeš reći svoje, a ne tuđe, već napisane riječi. Kako rasteš tako raste i tvoje molitva. Moleći učimo moliti. Naučene molitve su dobre ali s vremenom postaju navika. Molitva nije za sitne stvari, nego za nešto mnogo veće!

Kako se sabrati na molitvu? Treba naći vremena, smiriti se, ostaviti misli da se stalože i onda sigurno dolazi do susreta s Bogom!!!

Kad postigneš prisnost s Bogom, dat će ti to što želiš!!!
Hoćemo li krenuti u avanturu molitve!?!

Nikolina S. Bačić

Snaga molitve

Već po običaju, treće nedjelje u mjesecu, 15. siječnja, održana je u Katoličkom krugu u Subotici Tribina mladih. Tema ove tribine bila je "Snaga molitve" a sve o molitvi (kako treba moliti, kada, gdje i za koga) objasnila je s. **Blaženka Rudić**. Za primjer je dala reklame u kojima nam se sve nudi brzo i lako, dok s molitvom nije tako! Molitva je naš razgovor s Bogom, put do njega, snaga za život!!! Bog je naš otac i uči nas moliti po Duhu u našem srcu. Želimo dobiti nešto od Boga, a zapravo Ga uopće ne poznajemo. Tko je za nas Bog??? Da li je On za nas stranac na ulici od koga tražimo nešto samo kad nam nešto treba? NE! Bog ne radi kao automat: ubaciš novčić i dobiješ, a nakon pet sekundi već zaboraviš na njega... On želi razgovarati s nama.

Kako da molimo?

- Molitva hvale (radovati se zbog onoga što jest);

- Molitva klanjanja (skrušeno i skromno). Pravi molitelji se nikad ne razočaraju jer Bog nas ponekad usliša tako što nas ne usliša... (npr. kad dijete traži od oca nož, pa sigurno da mu ga neće dati jer ga voli...).

- Molitva prošnje (u kojoj tražiš od Boga ono što ti je važno i potrebno);

- Molitva za druge (treba moliti za spasenje drugih). Ostalo su sve sitne stvari. Treba se zauzimati za druge. Dobro je da imaš zajednicu s kojom ćeš moliti, ali ne treba ni ostaviti društvo koje ne poznaje Boga, nego im dati savjet...

- Molitva zagovora - Bog nam ponekad ne želi odmah dati ono što želimo, jer želi vidjeti jesmo li spremni moliti jedni za

Živi svaki dan kao da ti je posljednji!

Želim ovo, Želim ono...

Želim postati ovo, kada odrastem moram imati to...

NE!

Život se ne sastoji od budućnosti! Živi sadašnjost!

Koliko je samo sitnica koje te okružuju a ti na njih ne obraćaš pažnju?!

Kako je tog samo malo potrebno da bi uistinu bio sretan?!

Kada si se probudio..., kome si se zahvalio na predivnom, darovanom jutru? Bogu!

Što si vidio pogledavši kroz prozor...? Sunce!

Ono..., tako malo, u tom plavetnilu, s ogromnim zracima, unijelo je

toplinu u tvoje srce! Ugrijalo te! Budi sretan!

Obavi sve obaveze koje imaš toga dana...

Radi, uči, spremaj, čitaj, jedi..., ali prije i poslije svakog zadatka

ne zaboravi se

pomoliti i zahvaliti dragom Bogu!

Nekome je bila potrebna tvoja pomoć i podrška?!

Pružio si je!

Netko te povrijedio, učinio zlo?!

Razgovaraj, pruži mu šansu, pomiri se s njim!

Utješio si nekoga...?!

Plakao si s njime...?!

Uspio si oraspoložiti i nasmijati nekoga...?!

I ti se smiješ...?!

Nije li to divan osjećaj?!

Neizbježnost križa

Križ je realnost
u svakome ljudskom životu.
Ali sve manje ljudi
izlazi s njime na kraj.
Više ga ne prihvaćaju,
ne mogu ga podnijeti.
A ipak, izbora nemaš.
Ili ćeš nositi svoj križ,
ili će te križ satrti.
A nosit ćeš ga moći
jedino ako naučiš
shvaćati smisao i zadaću križa.
Križ će te vratiti natrag k tvojoj istini,
k onoj pravoj mjeri siromašna,
slaba, ranjiva,
malena ljudskog djeteta.
Križ je kao antena
preko koje ti Bog šalje svoju poruku.
On te neće osloboditi
tvoga trpljenja,
ali će te otkupiti
od besmislenosti trpljenja.

Phill Bosmans

A kada Sunce nestane, padne mrak... otiđi na počinak,
pomoli se i zahvali za sve što ti je Bog toga dana pružio,
za svaku kušnju koju si pobijedio,
za svaki poraz koji si doživio,
za svoje najbliže, za prijatelje...!

I na kraju, shvatit ćeš

da je samo jedan dan satkan od mnoštva takvih sitnica?!

Nije ti potrebno ni ovo ni ono, bar ne u sadašnjosti!

Sve što ti treba je ljubav, vjera, dobra volja...!

Prigrli ono što ti Bog pruža!

Ne zaboravi, život je čudo, i zato

živi svaki dan kao da ti je posljednji!

Sanela Stantić

FESTIVAL HRVATSKIH DUHOVNIH PJESAMA "HOSANAFEST 2006."

Natječaj

"Hosanafest", festival hrvatske popularne duhovne glazbe, održat će se u nedjelju 3. 09. 2006. u Subotici u organizaciji Povjerenstva za pastoral mladih Subotičke biskupije. Festival je natjecateljskog karaktera.

U tu svrhu Organizacijski odbor Festivala raspisuje

NATJEČAJ za prijem skladbi za Hosanafest 2006.

Natječaj je otvoren od 1. 03. 2006. i traje do 01. 05. 2006.

Uvjeti natječaja su sljedeći:

- skladbe tematski moraju imati kršćanski karakter;
- skladbe ne smiju biti već objavljene niti javno izvođene;
- trajanje skladbe ne smije biti dulje od 4 minute;
- uredno potpisani autori glazbe, teksta i aranžmana;
- izvođač ne smije biti mlađi od 16 godina;
- u vokalno instrumentalnom sastavu ne smije biti više od 15 osoba.

Prijava na natječaj dostavlja se na CD-u ili putem elektroničke pošte, a obavezno mora sadržavati sljedeće:

- oglednu demo snimku pjesme. Snimka ne mora biti studijska, ali glazbeno-produkcijski treba biti što sličnija izvedbenoj verziji. Pjesma može biti poslana i u mp3 formatu s minimalnom rezolucijom od 192 kbps;
- tekst pjesme u Word formatu;
- notni zapis osnovne melodijske linije pjesme s potpisanim tekstom i natpisanim akordima na CD-u (skenirano u JPG formatu) ili ČITKO ispisan ili odštampan u dvije kopije;
- kraću biografiju izvođača sa svim potrebnim podacima (adresa, telefon, e-mail, web i sl.), te navesti zajednicu u kojoj djeluje;
- potvrda svećenika.

Prijave koje ne budu ispunjavale gore navedene uvjete, kao i skladbe upitne originalnosti neće uopće biti razmatrane od strane stručnog Povjerenstva.

Napomena: Autori slanjem skladbe na natječaj jamče za njezinu originalnost, te daju svoju suglasnost za izdavanje skladbe na festivalskom CD-u. Naknadno utvrđivanje neoriginalnosti skladbe povlači za sobom sankcije određene pravilnikom "Hosanafesta". Prijavljene skladbe ne mogu se povući, niti će biti vraćene.

Rezultati natječaja bit će objavljeni 20. 05. u medijima, a autori će biti pismeno obaviješteni. Izvođači čije skladbe ocjenjivački sud uvrsti u program Festivala, trebaju studijsku snimku dotične skladbe, te instrumentalnu verziju (matricu) dostaviti najkasnije do 20. 07. 2006.

Redosljed nastupa na "Hosanafestu" određuje festivalski Organizacijski odbor.

Radove slati ili dostaviti na adresu:

"HOSANAFEST 2006.", Gajeva 2

SCG - 24000 SUBOTICA

+381(0)24 / 524 496

ili na e-mail: hosanafest@yahoo.com

Radosno očekujemo Vaše sudjelovanje!

Organizacijski odbor "Hosanafesta"

www.hosanafest.tk

Uređuje: obitelj Huska

Zajednica zajednicā

Dragi čitatelji, ova duga, nemirna zima, tragedije koje je prate (promrzli ljudi, prevrnuti vlakovi, potopljeni brodovi, vjerski nemiri), kao da nema kraja! "Jučer sam bila pametna zato što sam željela promijeniti svijet. Danas sam mudra zato što mijenjam sebe", rekla je sveta Klara. Hoće li nas Korizma u koju ćemo zakoračiti kroz dva tjedna promijeniti i tako promijeniti i sav svijet? "Zadatak" i za ovo vrijeme poklada i početak Korizme neka nam bude i ovo: unosimo zrnice po zrnice ljubavi u naše obiteljske i župne zajednice! Crkva je "zajednica zajednicā", kako je na roditeljskom sastanku u našem katoličkom vrtiću "Marija Petković" u Subotici tumačio **preč. dr. Andrija Kopilović**, i u Crkvu moramo unositi ozračje obiteljske ljubavi i obiteljske odnose i tako pokazati svijetu da nam je Bog - Otac, Isus - brat, a da smo mi sami - hram Duha Svetog!

Bog je ljubav: nova nada za svijet

Bog je ljubav. Kolika li je zahvalnost papi Benediktu XVI. još od najave naslova njegove prve enciklike! U nama je zapalio nadu da će se veliki navještaj *Bog je ljubav!* i riječ ljubav - vraćena svome izvornome sjaju - proširiti u beskonačno, kao kad bacimo kamenčić u vodu i stvaraju se sve veći krugovi. Zanimanje medija još prije njezina predstavljanja, a još više sada nakon njenog izdavanja, daju to naslutiti.

Bog je ljubav - riječ je koju Isus želi izreći danas, u ovom novom tisućljeću.

Da, ljubav je upisana u samu narav Crkve, kako to piše Papa. Ovih posljednjih desetljeća baštini njezine prebogatije povijesti pridodale su se nove karizme koje je pobudio Duh Sveti. Prenesen od usta do usta, potkrijepljen svjedočanstvom, navještaj *Bog je ljubav! Bog te ljubi takvoga kakav jesi!* preobrazio je živote milijuna osoba. Za nas je to bilo svjetlo koje je obasjalo čitavo evanđelje, a zasjalo je u najmračnijem trenutku povijesti, Drugome svjetskom ratu. Otkrile smo da se Isus nije bojao izgovoriti riječ ljubav. Štoviše, shvaćale smo da je upravo ljubav središte njegovog navještaja, "početna stvaralačka snaga koja pokreće svemir", pokreće našu malu osobnu povijest, kao i veliku povijest svijeta.

Sigurna sam da će Papina enciklika pobuditi spontani odjek u čitavoj Crkvi i dalje od nje. Ako se život u ljubavi ne ograničava na konkretnu pomoć bližnjemu, nego potiče da i drugima "posređujemo Božju ljubav koju smo sami primili", doći će do izražaja bogatstvo ljubavi koja je često življena herojski - u tišini, unutar obitelji, u parlamentima i tvornicama, na sveučilištima i u gradskim četvrtima, u najnerazvijenijim krajevima svijeta i među onima koji na vlastitom licu imaju utisnuto lice Čovjeka-Boga koji vapi zbog napuštenosti od Oca.

Tako će na neki način "postati vidljiv živi Bog", njegovo djelovanje u našem vremenu, kako je zaželio Benedikt XVI.

A Bog, iznova otkriven kao Ljubav, privući će svijet.

(Promišljanje *Chiare Lubich* o prvoj enciklici pape Benedikta XVI.)

Deset koraka do potpunog Božjeg blagoslova

1. KORAK: Prihvatiti Isusa za svojega Gospodina (Rim 10,9)
2. KORAK: Živjeti radosno vjeru u svetosti i pravednosti (Fil 4,4)
3. KORAK: Odlaziti u crkvu i primati sakramente (Heb 10,25)
4. KORAK: Moliti (Lk 18,1)
5. KORAK: Moliti za ispunjenje Duhom Svetim (Lk 24, 49)
6. KORAK: Čitati Božju riječ (Iv 15,7)
7. KORAK: Čuti savjet (Sir 25,5)
8. KORAK: Činiti dobro (Gal 6,9)
9. KORAK: Svjedočiti vjeru i primljene blagoslove (Rim 10,10)
10. KORAK: Proglasiti buduće blagoslove na temelju Riječi (Lk 4,18-19)

(prema knjizi: *Dražen Bušić "KAKO PRIMITI POTPUNI BOŽJI BLAGOSLOV ZA BRAK I OBITELJ"*)

muško-ženski kutak

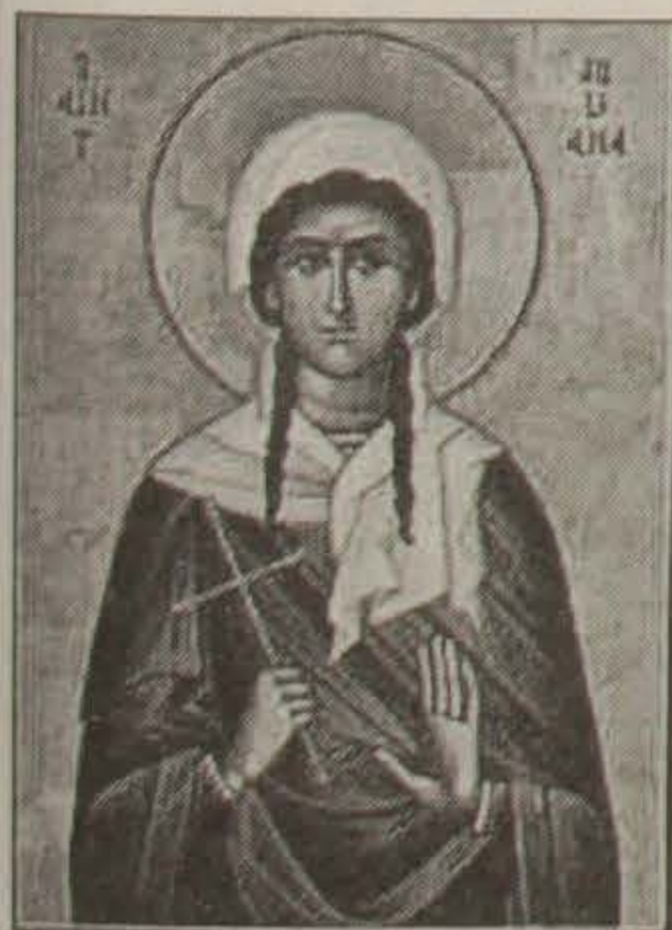
Ako šutiš, šuti iz ljubavi, ako govoriš, govori iz ljubavi! Ako ispravljaš, ispravlaj iz ljubavi, ako praštaš, praštaj iz ljubavi! Imaj uvijek u dnu srca samo ljubav, iz tog korijena mogu nići samo dobra djela!

(Sveti Augustin)

UPOZNAJMO SVECE - ZAŠTITNIKE OBITELJI

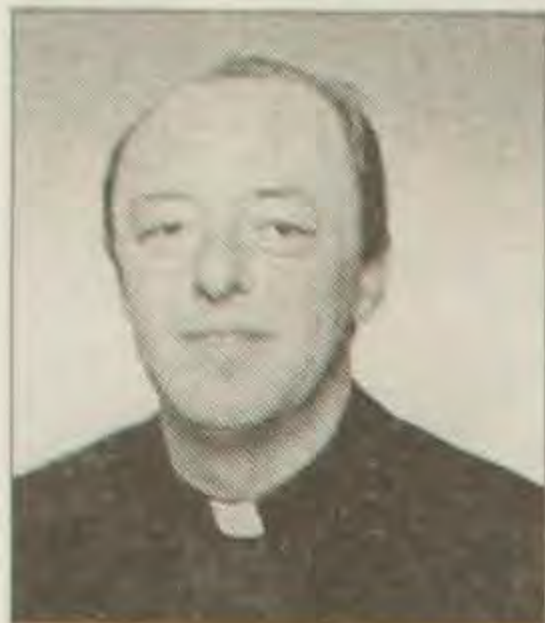
Sveta Julijana, zaštitnica roditelja i mješovitog braka

(spomendan 16. veljače)

U mladosti obraćena kršćanka Julijana, od zaručnika kojeg joj je odabrao otac tražila da se krsti: "Ta kako bih svoju ruku mogla položiti u ruke čovjeka koji žrtvuje poganskim bogovima? Kako bih glavu svoju naslonila na grudi u kojima nema žara božanske ljubavi? Kako bi se među nama razvila bračna ljubav dok smo nesložni u najintimnijim potrebama duše i srca? Kakav bi to brak bio? Pred svijetom bismo bili jedno, a u duši razdvojeni. Naše bi zajedništvo bilo stalno izloženo neslozi i svađi. Bojim se da bi ledeni dah praznovjerja ugušio najljepše osjećaje moga srca. Surova bi ruka udarala po najnježnijim žicama moje duše, a dostojanstvo i snaga ženina leži upravo u svetoj i posvećujućoj ljubavi. Istom u Kristu postaje ženidba milostima bogati sakrament. Krstiš li se, dat ću ti i ruku i srce!" Iako je voljela zaručnika, odbila je brak. Julijani se za zagovor i pomoć obraćaju vjernici u mješovitom braku i roditelje:)

(prema: *Stjepan Beretić "Božji prijatelji s nama na putu"*)

Uređuje: Jakob Pfeifer

Delegacija Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na Danu Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta Univerziteta u Beogradu

Na Danu Pravoslavnog Bogoslovskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, koji se svake godine obilježava 27. siječnja, na blagdan sv. Save, ove je godine prisustvovala i delegacija Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koju su sačinjavali **doc. dr. sc. Tonči Matulić**, prodekan za znanost, **doc. dr. sc. Jure Zečević**, pročelnik katedre ekumenske teologije te studenti **Svjetlana Biošić**, dopredsjednica Studentskoga Zbora i **Stjepan Vidak**, demonstrator pri katedri ekumenske teologije.

Članovi delegacije bili su prisutni na večernjoj molitvi uoči blagdana i na blagdanskog jutarnjoj liturgiji sv. Ivana Zlatoustog. Potom su u velikoj dvorani Fakulteta dodijeljene diplome studentima i izveden je kulturno-umjetnički program. Uz brojne uzvanike i goste prisutni su bili Apostolski nuncij Sv. Stolice u Beogradu, **mons. Eugenio Sbarbaro**, ministar prosvjete i športa **Slobodan Vuksanović**, ministar vjera **Milan Radulović**, kao i brojne druge ugledne javne osobe iz crkvenog i društvenog života. Pozdravnu riječ prisutnima uputio je prodekan dr. sc. Tonči Matulić. U ime Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i njegova dekana **prof. dr. sc. Tomislava Zdenka Tenšeka** čestitao je dekaneu **dr. sc. Vladanu Perišiću** i svima prisutnima Dan Fakulteta i blagdan sv. Save, te studentima uspješno završeni studij. Zahvalivši domaćinima na pozivu i gostoljubivosti, naglasio je pozvanost obaju teoloških fakulteta na razvijanje teološke znanosti i izrazio otvorenost KBF-a u Zagrebu za suradnju u tome pogledu. Razmijenjeni su i prigodni darovi.

Uvečer je u Kongresnoj dvorani Sava-centra u Beogradu održan program na sveučilišnoj i državnoj razini. Potom je uslijedio domjenak, tijekom kojega su se članovi delegacije KBF-a zadržali u razgovoru s episkopom bačkim **dr. Irinejem Bulovićem** i premijerom **Vojislavom Koštunicom**, prvenstveno o značaju dvaju predstojećih važnih događaja: zasjedanju Međunarodne komisije za teološki dijalog između Katoličke crkve i pravoslavnih crkava u rujnu 2006. i o 1700. godišnjici Konstantinovog Milanskog edikta 2013. godine, s obzirom na Niš kao rodno mjesto toga za povijest Europe značajnoga kršćanskoga vladara.

Uz pitanja mogućih oblika međusobne suradnje, tijekom razgovora sa dekanom Perišićem i profesorima Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta osobita pažnja je posvećena restrukturiranju i prilagodbi

teološkog studija na tzv. "Bolonjski proces", a pažnju je privukla i inicijativa za Osnutak katoličkog sveučilišta, koja je pokrenuta u Hrvatskoj.

Za članove delegacije KBF-a domaćini su sutradan, 28. siječnja, u pratnji profesora i studenata Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta, organizirali izlet u manastir Kovilj i u Novi Sad. U manastiru Kovilj, čije bratstvo broji ukupno tridesetak monaha, primio ih je episkop **Porfirije**, poglavar manastira, a obišli su i manastirsko dobro, u sklopu kojega djeluju i ikonografska škola i svjećarna. Članove delegacije u manastiru Kovilj dočekao je i episkop bački, dr. Irinej

Bulović, te ih je poveo u Novi Sad, sjedište svoje eparhije. Nakon kraće zajedničke šetnje ulicama Novoga Sada do katoličke crkve i posjeta pravoslavnom hramu sv. Georgija episkop Bulović je u svome Vladičanskom dvoru ugostio na objedu profesore i studente Katoličkog bogoslovnog Fakulteta u Zagrebu i Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, a u njegovom Vladičanskom dvoru susreli su se i s apostolskim nuncijem u Beogradu Eugeniom Sbarbarom i **dr. sc. Andrijom Kopilovićem**, predsjedateljem Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" u Subotici.

Dugogodišnja praksa uzajamnog pohađanja delegacija dvaju Fakulteta povodom Dana fakulteta bila je prekinuta uslijed rata i ove je godine ponovno nastavljena, premda su neki oblici suradnje obnovljeni već ranije, primjerice: predavanjima profesora na simpozijima, a od ove akademske godine i upisom na poslijediplomski studij.

Jure Zečević

(Pročelnik Katedre Ekumenske teologije KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, član delegacije KBF-a i tajnik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog)

Kardinal Bozanić u Rimu na ekumenskom susretu

Potpredsjednik Vijeća europskih biskupskih konferencija zagrebački nadbiskup **kardinal Josip Bozanić** otputovao je 25. siječnja u Rim na veliki susret kojim započinje održavanje Trećeg europskog ekumenskog skupa u organizaciji Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) i Europskog vijeća Crkava (KEK) pod geslom "Kristovo svjetlo rasvjetljuje sve. Nada za obnovu i jedinstvo Europe". Na susretu u Rimu okupilo se oko 150 izaslanika Crkava, Biskupskih konferencija, ekumenskih tijela, zajednica i pokreta iz cijele Europe. Treći Europski ekumenski skup na novi način nastavlja tradiciju europskih ekumenskih susreta koji su do sada održani u Baselu 1989. i Grazu 1997. godine. Novost ovoga skupa je što se neće kao dosad dogoditi samo jedan veliki susret nego je zamišljen kao proces u četiri etape, kao svojevrsno simbolično hodočašće kojim bi se pokazalo bogatstvo različitih kršćanskih tradicija i korijeni kršćanske Europe. U sklopu rimskoga susreta, koji je otvoren 24. siječnja poslije podne, sljedećega je dana svečana Večernja u Bazilici sv. Pavla izvan zidina prigodom završetka molitvene osmine za jedinstvo kršćana koju će predvoditi **papa Benedikt XVI.** Nakon ovog siječanjskog susreta u Rimu, druga etapa uključuje nacionalne i regionalne susrete diljem Europe u drugoj polovici 2006. i početkom 2007. godine. Treći susret, koji će poput rimskoga okupiti 150 izaslanika različitih Crkava, biskupskih konferencija, ekumenskih tijela, zajednica i pokreta, održat će se sredinom veljače 2007. u Wittenberg-Lutherstadtu u Njemačkoj. Na kraju, završni će se skup održati u Sibiu, u Rumunjskoj od 4. do 8. rujna 2007. na kojem će sudjelovati 3000 izaslanika.

Zvonimir Ancić
pročelnik Ureda

Piše: Alojzije Stantić

POŠTIVANJE VIRA

*Nemoj uzet (dirat) čoviku ono šta voli,
jel će on to i dalje volit, a tebe će omrznit.
(Senagalski nauk)*

Virnike islama je najpreg razdražio danski list "Jiland post", kad se neukusnom karikaturom narugo s prorokom Muhamedom. Nacrtali su mu bombu na glavu. Veliku islamsku svetinju su pokazali ko teroristu. Tu je karikaturu nacrtio (valjda) brezbožnik, jel da je virnik ne bi se rugo virskim osićejanjem drugi ljudi. Tili el ne, novinari su sprdnjom otvorili Pandorinu škatulju, uzburkali su virnike islama, najviše one koji krivo tumače nauk Kurana. Sad se razdraženi islamisti svete nikim zapadnim državama, rad čeg i toliki ljudi i države ispaštaje, trpe velike gospodarske i političke štete. Štetu su naneli i kršćanima koji nuz ekumenizam zagovaraje i međureligijski dijalog. Rad štete koju ne mož izmirit, te novine niko nije uzo na odgovornost.

To su uradili učeni ljudi, iz Čapekovog nauka: "Najveća nesrića civilizacije jesu učeni glupaci."

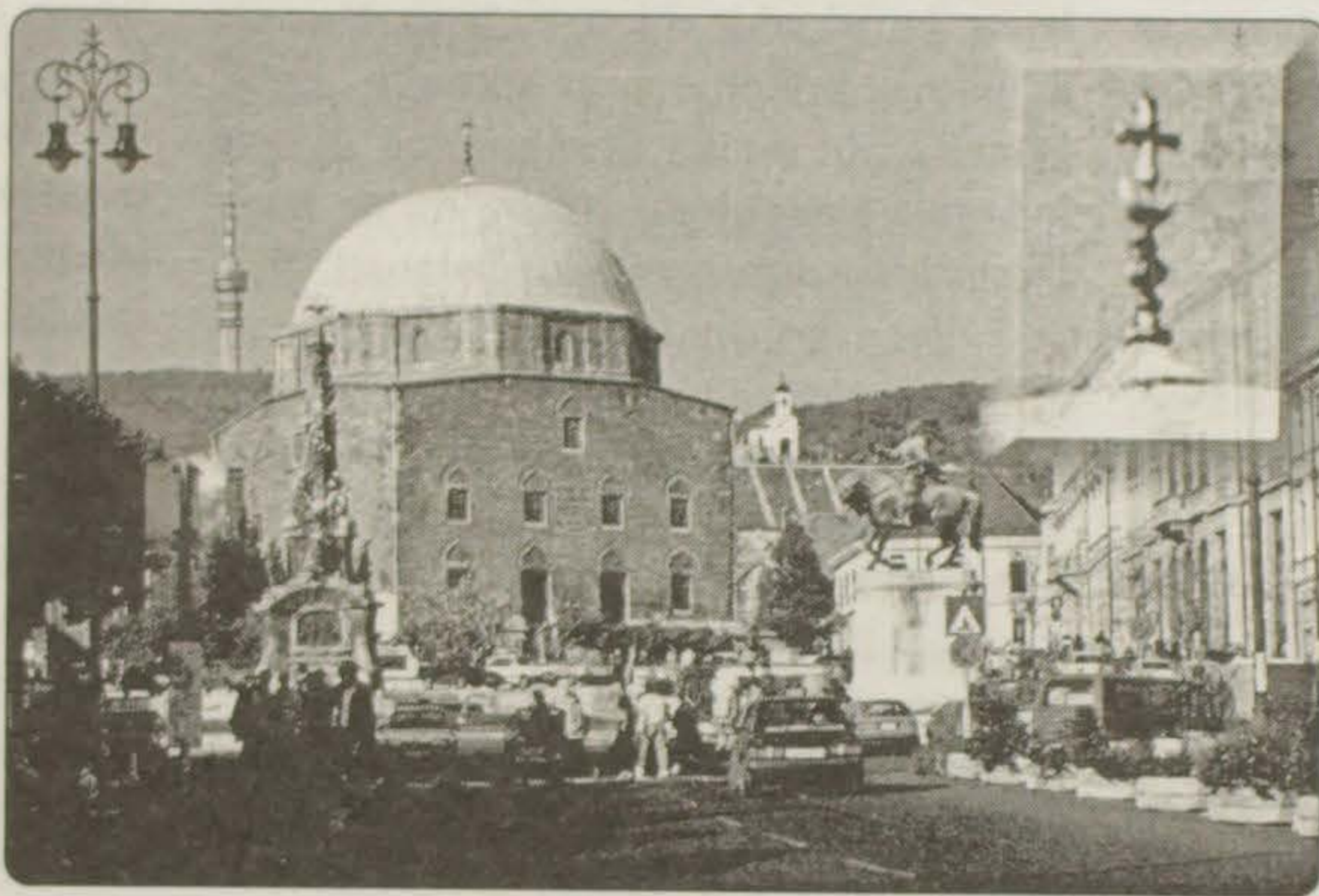
Da Evropljani pokažu koliko su jedni za druge, onda su i u drugim državama pokazali tu karikaturu. Pridnjaci koji se diče napridnim demokratskim društvom kažu da novinari imaje slobodu pisanja i o takim stvarima koje nisu dopuštene u manje napridnim zemljama. Dal je baš tako? Ako se novinar nakanio sprdat, zašto nije izabro koga sebi bliže. Na priliku, mogo je "načet" il otkrit kaku mrlju iz života šefa, gazde el njevi žena, dice... Tako štogod jedva čeka publika željna uzbuđenja. E, na tako štogod novinar ne smi ni pomislit, kamol uradit, jel bi ga opisani bakančoški nagazio, tako bi ga kečili iz zvanije da bi "Odletio Bogu u kapoš", kako bi kazali naši stari.

* Zašto dotični novinar nije opisio nike lipe primere da ljudi koji drugačije misle, divane el viruju ne moraje bit neprijatelji. Na priliku:

- U 8./9. viku Bagdadski kalif

Harun Al Rašid i franački kralj Karlo Veliki volili su i pisme (poeziju). Med sobom su razminjivali pisnike, da uživaje u lipo sročnim ričima. Musliman i kršćanin, dva velika i pametna vladara, bavila su se onim šta ji je spajalo.

- U Pečuju, u Madžarskoj, Turci su iz sridnjeg vika katoličku gotsku crkvu, posvećenu apostolu sv. Bartolomeju

(Bartulu) priopravili u Gazi Kasimovu džamiju. Kad su Turci napuštali Peč, Madžari su je priuredili u katoličku crkvu. I danas na kupoli crkve, na polumiseću stoji križ. Sjednali su prošlost - islam i kršćanstvo.

Da baš svi islamisti nisu ko oni koje zgledamo, primer je iz ovi dana kad su fudbalište u zemlji s tušta muslimana dočekali natpisom: "Molimo vas ne dirajte našeg proroka". Tako uče svoje virnike i tušta islamski pridnjaka koji su osudili sprdnju s prorokom, al virnike nagovaraje da se okane nasilja.

Tumače nam da med muslimanima ima najviše terorista. Nisu teroristi samo tamo. U njima ne oskudiva ni Evropa i druge demokratske, gospodarski jake zemlje, samo ji tamo drugačije zovu, jel drugačije ubijaje narod. Dok bombaši samoubice, većinom suniti, za sobom ostave mrtve da ji drugi sarane, dotleg su u "napridnijim" državama ubice se nastarale o sarani, sakrile su svoje žrtve. Bože, koliko je samo još neotkriveni grobnica poubljanog nedužnog naroda.

Za nepoštivanje ljudi i virski vridnosti ne tribamo tumarat po svitu. Nedavno smo bili svidoci kako su (ne)ljudi "talibanskog" svaćanja, malko drugačije obučeni, oskrnavili, pa i srušili bogomolje i druge virske biluge. Taka svaćanja nisu izum talibana, a ni današnje čeljadi. O tom nam svidoci i korpus (tilo Kristovo) na kapunjskom križu, kod Mišićeva, kojeg je oslobodilac dotiranica (probisvit) prija šezdesetak godina upuco metkom. Taki korpus je i danas na križu. Upuco ga valjda s nakanom da ni slučajno ne uskrsne. Nije važno kaku je sudbinu doživio taj probisvit, možda mu se obistinio narodni nauk: "Bog nije nagal, al je dostižan".

Mirne duše možmo nazvat terorizmom kad su i u našem ataru tu oko nas silom sklonili i srušili križove, isfirkali crkve i virske biluge, oskrnavili groblja. Tom "otmenom" terorizmu tribamo se, na naš način, oduprit, javno osudit te dotiranice koji su toliko kuražni da "poso" obavljaje uvik sakriveni mrakom.

To je sve krenilo iz Evrope u kojoj je sve više pridnjaka brezbožnika. Nek njim je ovo nauk, tribaje se klonit draženja druge čeljadi da njim jednog dana tako svaćanje ne dođe glave. O

tom nam je prija tridesetak godina ode pripovido dr. Esad Ćimić, profesor, sociolog religije. U njegovo onodobno pridviđanje smo se osvidočili - vidili smo kako su brezbožnici vodili rat u devedesetim godinama prošlog vika.

U društvu u kojem pridnjaci ne znadu za istinu katoličke vire, pa i drugi vira:

"Bog će dobro nagraditi vječnom nagradom, a zlo kazniti vječnom kaznom", kad-tad će ispaštati za ono šta su drugom naneli zlo, el napakostili, naštetili.

* Muhamed (arap. Hvaljeni), utemeljitelj islama (Meka oko 570. - Medina 632.). U islamskom svitu Muhameda drže da je Božji poslanik kojem je prine-ta Božja objava opisana u Kuranu (sveta muslimanska knjiga).

** Budha (skt. Probuđen), ime za osnivača budizma koji se u VI. el V. viku s Istoka proširio i na Zapad, iz Indije se proširio po svitu, pa tako i u Afganistan.

Piše: Stjepan Beretić

SAKRAMENT KRŠTENJA U STARA VREMENA SUBOTIČKE ŽUPE

Kako su Subotičani kupili krstionicu

Od 1. listopada 1773. godine, kad je prvi svjetovni župnik subotičke župe, **dr. Stipan Ranić** preuzeo župu, za župnu crkvu je služila daščanim trijemom proširena zavjetna kapela svetoga Roka, koja i danas postoji u središtu grada. Dotadašnji župnik franjevac je novom župniku predao i opremu za krstionicu. Ta mala limena krstionica je služila i u novopodignutoj župnoj crkvi svete Terezije, u današnjoj katedrali sve do 1804. godine, kad je župnik **Pavao Sučić** nabavio novu krstionicu. Čini se, da je i ta krstionica bila preskromna i za veliku crkvu i za građane Subotice. Današnju mramornu krstionicu je za crkvu svete Terezije 1825. godine podigao župnik **Ante Šarčević**. Nad krstionicom se još krajem 19. stoljeća nalazio ukusan ormarić s posudama za sveta ulja, a iznad njega su bili kipovi krštenja Isusova. Zanimljivo je, da je ta krstionica kupljena za novac koji je bio ubiran na ime takse za, bez pravog razloga, razvrgnute zaruke. Iste je godine plemenita **Jozefa Vojnić od Bajše**, supruga **Josipa Rudića od Aljmaša** darovala srebrni vrčić za krštenje.

Ni krštenje nije išlo bez kantora

Kod podjeljivanja krštenja svećeniku je pomagao kantor, koji je za tu službu dobio malu nagradu. U vrijeme ne baš omiljenog subotičkog župnika Stipana Ranića znalo se dogoditi da jednom ili drugom krštenju ne prisustvuje kantor. Jedna od optužbi protiv tog župnika je bila upravo to, da krsti bez kantora. Kad je tako babica donijela u crkvu novorođenče **Eleka Katančića**, župnik ju je poslao da najprije dozove kantora. No, kako je babica odbila otići po kantora, župnik je odbio krštenje. Zato se babica s djetetom i kumom, plemenitom **Terézom Pocsokay** vratila

kući, te su popodne ponovno došle zatražiti krštenje. To je i za gradsko vijeće bio neposredan povod za najžešće tužbe protiv župnika pred nadbiskupskim ordinarijatom.

Krstilo se čim se dijete rodilo, pa ipak...

U to se vrijeme krstilo većinom istog dana kad je dijete rođeno. Nevolja je bilo s krštenjem nezakonite djece. Ponekad bi majka nezakonitog djeteta odlagala krštenje, u strahu da ne bude izvrgnuta ruglu gradske javnosti. Bilo je i djece koju su kumovi prijavili na ime djetetova nezakonita oca, samo da se na župnom uredu ne dozna da je dijete nezakonito. Godine 1811. u vrijeme župnika Sučića bila su dva takva slučaja. Krajem devetnaestog stoljeća porastao je broj nezakonitih krštenika. Njihove su majke trpjele priličan prijezir u gradu.

Imena krštenika

Početak 19. stoljeća djeci su se davala svetačka imena, dok su u kasnijim vremenima roditelji počeli davati djeci i poganska imena. U tom slučaju bi župnici pred pogansko ime dodavali ime kojeg sveca. Kumovi na krštenju su mogli biti samo katolici, ako su bili krizmani. Trebali su imati bar 12-14 godina. Za kumove su roditelji ipak znali ponekad dovesti kuma pravoslavne ili reformatske vjere, pa čak i za tu službu nedoraslu djecu. To su župnici početka trpjeli. Krajem 19. stoljeća su i te nepravilnosti iskorijenjene. Kumovi su bili samo punoljetni katolici.

Obred kojega danas više nema - uvod

Kad bi roditelja poslije poroda ojačala, došla bi u crkvu na obred zvani uvod. Krajem 19. stoljeća većina roditelja se držala toga reda, pa ipak taj je obred počeo zamirati. Isto tako su trudnice pred porod, pri kraju trudnoće dolazile

u crkvu da se ispovjedu i pričeste. I taj je običaj pri kraju 19. stoljeća sve više jenjavao.

Nevolje s bobicama

Život i zdravlje roditelja i novorođenčadi je uvelike ovisio o spretnosti babica. Godine 1777. zatražio je župnik Stipan Ranić od Gradskoga vijeća da hitno poduzme nešto protiv brojnih babica, zato što je zbog njihova neznanja umiralo puno djece. I doista, grad je odredio da se nitko ne smije baviti tim plemenitim poslom prije nego što pred gradskim liječnikom položi odgovarajući ispit. I taj se propis uskoro pokazao uzaludnim budući da je bilo toliko babica da se činilo kako ih je više nego roditelja. To je posebno vrijedilo za salaše, gdje je gotovo svaka starija žena obavljala službu babice. Radi toga se događalo da su u porodu nerijetko umirala ne samo djeca već i roditelje. Na 149. stranici najstarije subotičke matice nalazimo imena subotičkih babica iz 1752. ili 1755. godine. Evo nekih imena: **Ana Skenderova, Marija Kujundžić, Stana Neorčić, Lucija Bošnjačka, Jela Mariana Kovačeva, Ana Marija Jancsik, Kata Matanka, Susanna Drabant, Ana Brajčić, Tott Kata, Horvath Jutka, Katarina Biloga Nikole, Magdalena Bosanka.**

Mijenjala se vjera

Ta najstarija matica je svjedokom nekih prijelaza na katoličku vjeru. Mađari koji su se krajem 18. stoljeća nastanjivali u Suboticu, a bili su evangeličke ili reformatske vjere, prelazili su na katoličku vjeru, pa tako u gradu osim katolika i pravoslavnih nije ni bilo ljudi druge vjere.

Prema Tormásy Gábor, A Szabadkai Római Kath. Főpolébánia története, Subotica, 1883, str. 199-203.

Odgovara: dr. Andrija Kopilović

I roditelji na Prvu pričest?

Vidim da mnogi župnici u pripravi djece na Prvu pričest i krizmanje sve češće pozivaju i roditelje. Čini mi se da nekada to nije bilo tako. Zanima me da li je to neka nova crkvena odredba ili samo volja pojedinih župnika?

Zahvalan roditelj

Rado odgovaram na ovo pitanje, unatoč toga što sam svjestan da jedna stranica nije dovoljna za cjeloviti odgovor. Počet ću malo iz daljega. Vama je poznato da je Isus osnovao Crkvu i da ju je utemeljio na svojim apostolima. Osnovao je zajednicu sa zadatkom. To znači zajednicu koja prihvaća njegovu riječ, po njegovoj riječi živi, navješćuje njegovu riječ i tako širi spasonosnu istinu. Sav taj navještaj i to cjelovito poslanje Crkve Isus utemeljuje i hrani sakramentima kojih imamo sedam. Dakle, čin naučavanja, navješćivanja, poučavanja u vjeri jest Božje djelo koje se vrši po ljudima, a sakramenti su susretište Boga i čovjeka po kojem čovjek postaje osposobljen za to spasonosno poslanje. Crkva je, dakle, i sama sakrament Krista, kako je naziva II. vatikanski sabor i ima poslanje biti znakom življene vjere koja se hrani milošću sakramenata. U početku je tako i bilo. Cijela kršćanska zajednica bila je svjesna odakle crpi snagu. Znala je da se po sakramentima osnažuje za vršenje svog poslanja naviještanja Božje riječi. Jasno da je u početku Isusovom voljom uspostavljena učiteljska služba u Crkvi po zboru "Dvanaestorice". Međutim, nikada ne smijemo zaboraviti da smo svi Crkva - zajednica i da sudjelujemo u navjestiteljskom poslanju. Tijekom stoljeća puno toga se mijenjalo, no srž je ostala ipak ista. Pođimo redom.

Sakramenti se mogu primiti samo vjerom i u vjeri. Tko nema milosti vjere, ne može imati ni plodove sakramenata. Vjera pretpostavlja navještaj - pouku. Apostol Pavao kaže: kako će vjerovati ako nisu čuli, a kako će čuti ako im nije naviješteno? Vraćamo se, dakle, na prvu tvrdnju, a to je navještaj. Prvi navjestitelj vjere je roditelj. Dijete se odgaja u na-

ravnom okruženju obitelji. Dakle, nositelj odgoja, pa i odgoja u vjeri, je obitelj. Ako u obitelji, i to u ranoj dobi, dijete ne primi prvu formaciju, pa i informaciju o vjeri, neće nikada biti vjernik osim ako u odrasloj dobi doživi sreću susreta s Bogom u pravom obraćenju. No, to je već privilegij koji nije baš tako čest. Vjera se ne navješćuje samo riječima, nego u ranom djetinjstvu više, i to daleko više, življenom vjerom. Dakle, dijete koje živi u obitelji gdje se vrednote vjere žive, gdje je obitelj prožeta sakramentalnim životom, uopće ne može proživjeti svoje djetinjstvo bez vjere. Vjeronauk u školi i u župnoj zajednici je samo nadgradnja i nadopuna onoga što se živi u obitelji. Međutim, vjerojatno i Vi primjećujete i priznajte sa mnom zajedno da se u mnogim našim obiteljima vjera živi samo na razini običaja i vanjskih znakova, kao što su blagdani, običaji, tradicija. Vjera ondje nije život, nije življena. Ponašanje u takvoj obitelji nije normirano ni vjerom, ni sakramentima i zato je dijete u njoj bez naravnog "korijena" vjere. Naime, dijete do desete - dvanaeste godine ne može imati svoju vlastitu vjeru, nego ono vjeruje vjerom roditelja, vjerom onih u čijem okruženju živi. U tome je razlog zašto župnici, katehete i katehistice ne mogu adekvatno pripremiti Vašu djecu, recimo, na Prvu pričest, jer oni ne mogu Prvom pričesću nadomjestiti vjerski događaj u životu djeteta, ako ga nije bilo u životu obitelji. Ako Prva pričest ne postane događaj, ostat će samo vanjski znak neke ceremonije i svečanosti a neće biti i događaj vjere. Da li se može graditi vjera bez događaja vjere? Ne može. Stoga ni župnici, ni katehete i katehistice ne mogu spremati na događaj vjere Vašu obitelj bez Vas. Tako da je navještaj vjere za prvopričesnike skoro uzaludan posao bez suradnje s Vama. Dakle, to

je crkvena odredba i naravni zakon rasta u vjeri da u događajima vjere, kao što je Prva pričest, sudjeluje cijela obitelj. Ako se to ne dogodi, odgovorni smo pred Bogom i propustili smo iskoristiti jedan veliki izvor milosti i Božjega blagoslova za svoju obitelj. Nadam se da me razumijete da je danas stvarno potrebna suradnja u ovim kriznim vremenima za promicanje svih vrednota, pa tako i vrednota vjere. Radimo zajedno na spasenju i za sreću svoje djece.

Kod krizmanja je nešto drugo. Postoji još jedan novi element za krizmanike, a to je funkcija kršćanske zajednice. Naime, krizma je punina sakramenata i Crkva na krizmane računa kao na punopravne i odrasle članove svoje zajednice. Međutim, pitanje je definiranja što je i tko je kršćanska zajednica koja bi trebala preuzeti odgovornost prihvata mladih u "odraslo" zajedništvo? Time se otvara novo potpitanje Vašega pitanja, pa ako uredništvo našega lista pristane, ja bih o tom govorio u sljedećem broju. Kao napomenu samo želim dodati još da je pitanje poučavanja u vjeri prvotna zadaća Crkve i da se ne ograničava na dob i stalež, nego da je to trajna služba naučavanja za sve životne dobi i za sva vremena, jer u vjeri do punine Božje volje, moramo stalno svi rasti. Proces rasta ne završava ni brojem godina, ni znanjem, nego puninom milosti.

Dvi vile

**U mom rodu puno lipog svita
I dvi vile rod nam diče - ako neko pita,
Šire krila i po gori i u polju žita
Bunjevačka vila i vila Velebita.**

**Tu na našem prelu čuvaju veselje
Vedre, nasmijane, k'o i naše snaše,
Kolo krase zagrljene kao prave prelje,
Zvonkom pismom prate tamburaše.**

**Dična vilo Velebita i Ti Bunjevačka vilo,
Srca ste nam razgalile, lipo nam je s Vama,
Sve će oped biti kao kadgod što je bilo.**

**Kršni Velebit nek čeka, ostanite s nama,
Ne u polju, nego tu na prelu odmorite krilo,
Rodu godi da nam vila nikad nije sama.**

(Najbolja preljska pisma "Velikoga prela 2006")

Bela Ivković

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kafana - "Duka"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

Maksima Gorkog 20 (kod glavne pošte)

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Svake treće nedjelje u mjesecu novi broj "Zvonika"

RENAULT

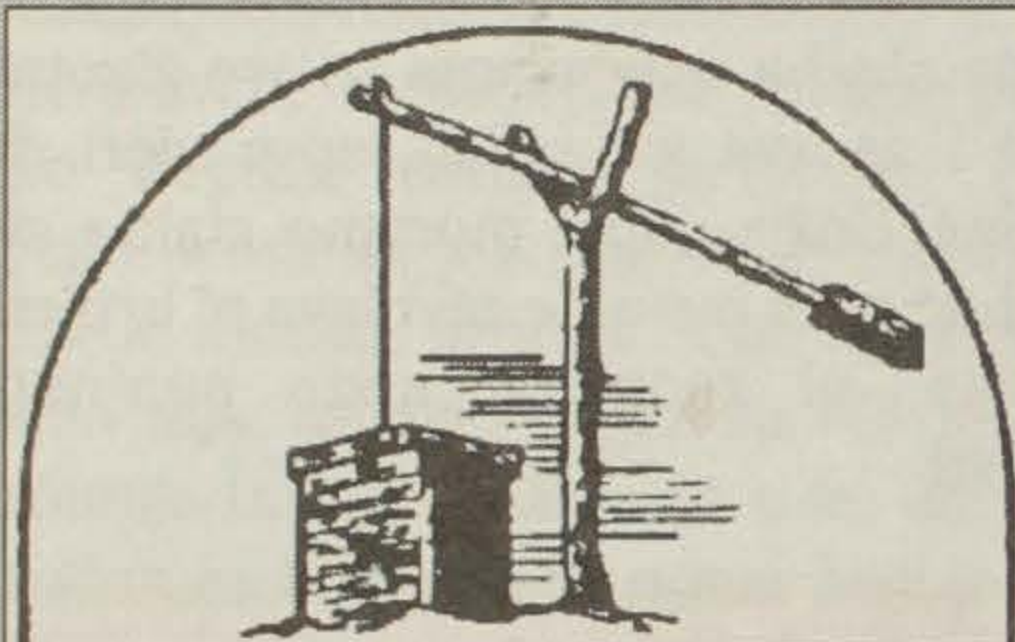

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax: 024/553-567

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

agria

AGRIA D.O.O. SUBOTICA
PROIZVODNJA SIJAČICA I
REZERVNIH DIJELOVA
SUBOTICA, BARANJSKA 23
tel. i fax: 024-561-553
e-mail: agria@suonline.net

POLIKLINIKA

24000 Subotica
Jo Lajoša 4a
tel: 024 / 520-698

Radno vrijeme
radnim danom: od 9 do 19 sati
subotom: od 9 do 12 sati

H čitaonica Hrvatska

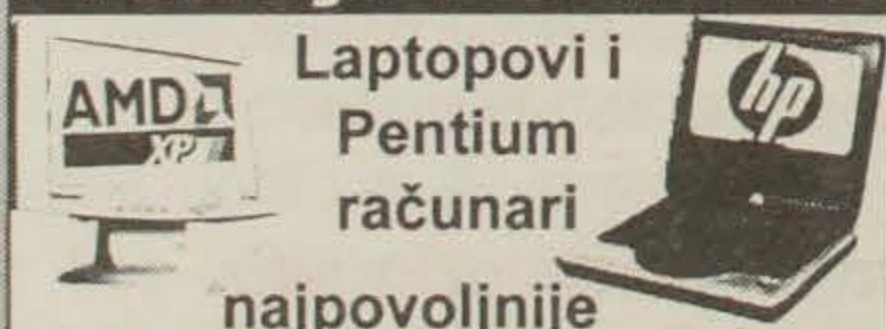
Svakodnevno možete
čitati tisak, posuditi
knjige i porazgovarati s
prijateljima u Hrvatskoj
čitaonici

Subotica,
Ulica Bele Gabrića 21

Radnim danom: 9-13 sati

Millennium GSM Centar

Prodaja i SERVIS

Laptopovi i
Pentium
računari

najpovoljnije

Panasonic
KX-TCD445

Mobilni

Gigaset
A-180

house

Klima
uređaji

www.millenniumgsm.co.yu
Tel 024/ 551-353 Prvomajska 6.

Neka Bog
blagoslovi
sve koji
radom služe
braći
ljudima!

Internet provajding
Prodaja računara

Instalacija i održavanje računarskih mreža
Pojedinačni i grupni kursevi

(Windows, Word, Excel, Internet)

(024) 555-765 Karađorđev put br. 2. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

NAMA JE DOVOLJNO
DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karađorđev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOS, Borisa Kidrića 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RASPORED SAHRANA NA INTERNETU

www.funero.co.yu

E-mail: funero@funero.co.yu

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: **024/ 547-886**

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

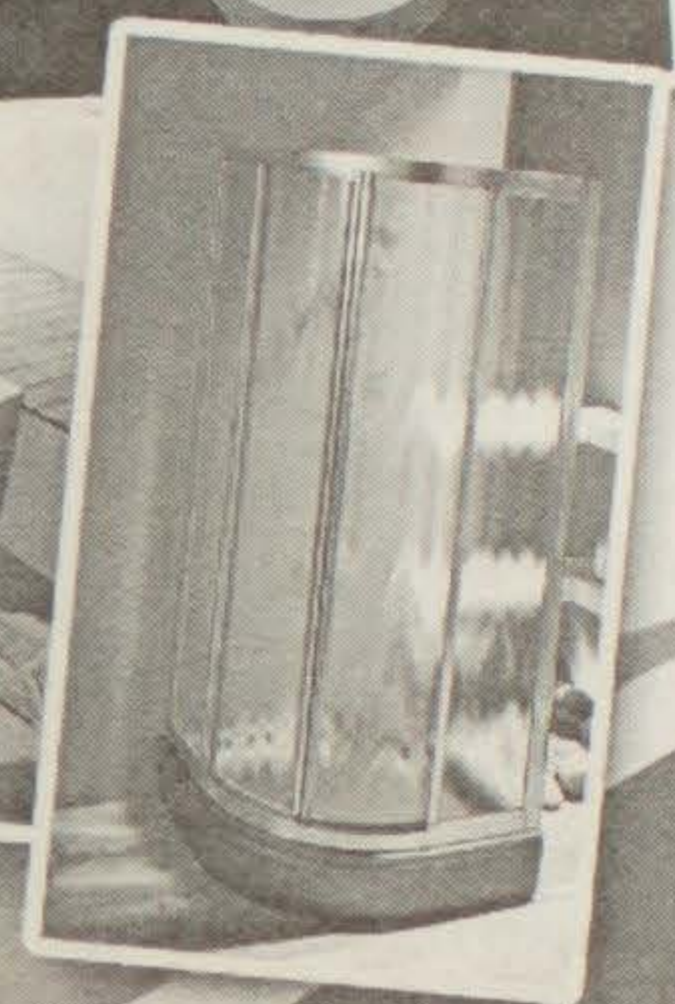
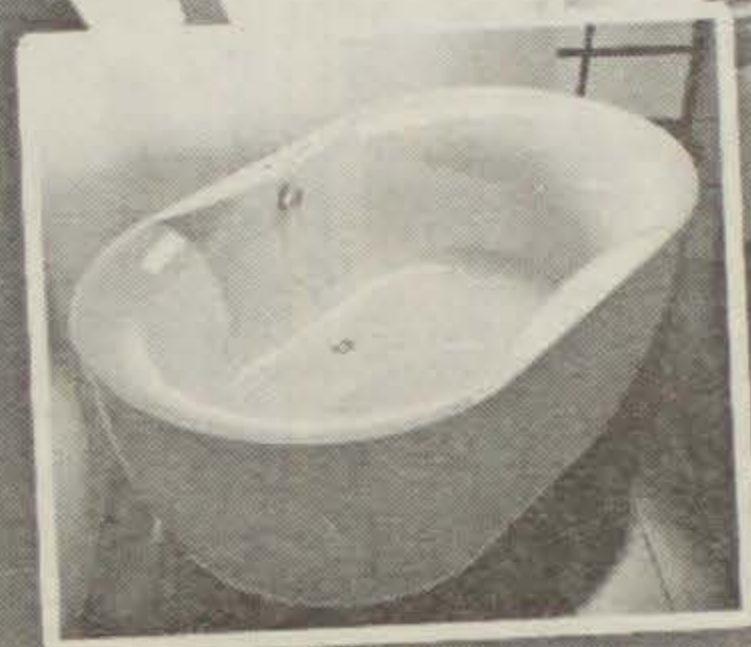
tel: **023/581-590**

NOVI SAD Rumenački put 11

tel: **021/518-092**

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: **011/158-920**

Prvi privatni i registrirani dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"

PALIĆ, Sutjeska 47

Tel. 024/603 640

Mob.: 063 577 350

064 122 87 55

U ugodnoj paličkoj prirodi i zelenilu, u privatnoj kući s lijepim dvorištem, pružamo usluge, stručno i odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih lica; usluge medicinskih sestara; liječničke i specijalističke usluge; njegu starih i nemoćnih lica na terenu (i u vašoj kući).

MONOLIT GRADNJA GRADEVINSKO I GRADEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE p.o.

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
Tel: 024/ 551-685, 553-111
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
220-3229-08 Mycro Finance banka
110-401601301333-38 Zepter banka

Hirvivo
Katalikus hirtlap
1. kv. 1. st. 2002. 05. 19.
Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
"APOLONIA"

Radno vrijeme:
ponedjeljak, srijeda i petak
15 - 19 sati
utorak i četvrtak
8 - 12 sati
subota
- po dogovoru

Igmanska 6, 24000 Subotica
mobitel: 063 553 318

CSALÁDI MAGAZIN
Hitélet
Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad
Tel: (024) 469-474
Email: agape@eunet.yu

www.suboticka-biskupija.info

Slušajte Radio Suboticu
program na hrvatskom jeziku svaku večer od 19-21 sat na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

RADIO MARIJA
94,2 Mhz FM - SUBOTICA
102,9 Mhz FM - NOVI SAD

Hrvatska riječ
ČITAJTE "HRVATSKU RIJEČ"
mail: hrvatskarijec@tippnet.co.yu - tel: (024) 55-33-55

OBITELJSKI SUSRET ŽUPE ISUSOVOG USKRSNUĆA

U KARITASOVOM DOMU,
GAJEVA 50
25. 02. u 19,30 sati

)=()=()=()=(

DEVETNICA SVETOM JOSIPU U CRKVI SV. ROKA u Subotici od 10. do 19. 03.

u 17 sati Križni put ili krunica
u 17,30 sati sv. misa i propovijed,
Litanije sv. Josipu

)=()=()=()=(

VRLO POVOLJNO

U knjižari subotičke katedrale možete svaki dan do podne kupiti svi-jeće, molitvenike, tamjan, sličice, knjige, kipove i raspela, te različita izdanja i Biblije.

● Novi zavjet - različita izdanja po cijeni od 280, 320, 330, 360 i 500 dinara.

● Ilustrirana Biblija mladih za samo 1300 dinara.

● Biblija 1800 dinara

ZAHVALJUJUĆI KRŠĆANSKOJ SADAŠNJOSTI IZ ZAGREBA, KOJA NAM JE ODOBRIŁA POSEBAN POPUST.

Možete kupiti

● Jeruzalemska Biblija
- izuzetno jeftino

Cijena: broširani uvez 2400
tvrdi uvez 3000

● Brojna izdanja Phila Bosmansa

)=()=()=()=(

KRŠĆANSKA TRIBINA GRADA SUBOTICE

HKC "BUNJEVAČKO KOLO"
09.03. u 19 sati

Tema: DEKODIRANJE
DA VINČIJEVOG KODA

Predavač: dr. Tadej Vojnović
franjevac iz Novog Sada

In memoriam
VIČ. FRANJO DAVČIK
(1996.-2006.)

NIJEMO SI ZASTAO

Bog te stvorio
Život ti poklonio.

Lik tvoj blista
Bio si duša čista.

Božju riječ s oltara propovijedao

Njome nas blagoslivljao

Svatko ti se radovao.

Ali tvoj pogled blagi

Nijemo je zastao.

Prije deset ljeta Isus te
pozvao k sebi.

Velečasni Franjo, ostat ćeš vječno
u divnoj uspomeni.

POČIVAJ U MIRU. AMEN.

Bosiljko Kostić

DAVID ČELIKOVIĆ
(1999.-2006.)

TI SI NAM, SINE, OTKRIO LJUBAV!
DOK OD TE LJUBAVI ŽIVIMO I ČEKAMO
SUSRET S TOBOM, TI S ANĐELIMA VEĆ
SEDAM ZEMALJSKIH GODINA SLAVIŠ
STVORITELJA.

LJUBE TE LJUBAVLJU VJEČNOM MAMA KATARINA, TATA
ERVIN, BRAĆA IGOR I FILIP I SESTRA MARTINA

U dubokoj boli javljamo da je 21. siječnja ove godine u 70. godini života svoj zemaljski život zamijenio vječnim naš voljeni

JAKOV VUJKOVIĆ LAMIĆ

Sveta misa zadušnica bit će 4. 03. 2006. u 11 sati u Franjevačkoj crkvi.

Njegovi najmiliji: kćerka Biserka,
sin Tomislav, snaha Klara, unuci:
Filip i Andrea, sestre i brat.

Pokoj vječni daruj mu, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njemu.

Vječno će živjeti u našim srcima

In memoriam
EVA IVANKOVIĆ
rođ. ANTUNOVIĆ
(14. ožujka 2003.-2006.)

Već je tri godine mama
od kad niste među nama.

Vrijeme tako brzo leti
ali srce i dušu nam ne izliječi.

Vrele suze iz oka nam liju

Vašu dobrotu i ljubav svi oplakuju.

Fali nam snaga koju ste nam ulivali
i hrabrost kojom ste nas podržavali.

S dubokom vjerom i nadom živimo
da ćemo se jednog dana u vječnosti sresti.

Vaši najmiliji: kćeri, sinovi, zetovi i snaje te mnogobrojna unučad i praunučad

Fotografije u ovom broju
Zvonik, Nada Sudarević
Csaba Kovács, Photonino.com

URED HRVATSKOG
NACIONALNOG VIJEĆA
Subotica, Preradovićeva 4
tel: (024) 556-898 i 553-818

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO"
Subotica, Preradovićeva 4
tel: (024) 555-589

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA
Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;

Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Ivan Andrašić
Andrija Anišić
Stjepan Beretić
mr. Ervin Čeliković
Katarina Čeliković
Marko Forgić
Ladislav Huska
Vesna Huska
Franjo Ivanković
dr. Andrija Kopilović
mr. Mato Miloš
Lazar Novaković
Jakob Pfeifer
s. Blaženka Rudić
Alojzije Stantić
dr. Marinko Stantić
Željko Šipek
Mirko Štefković
dr. Tadej Vojnović

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435

ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za "ZVONIK"

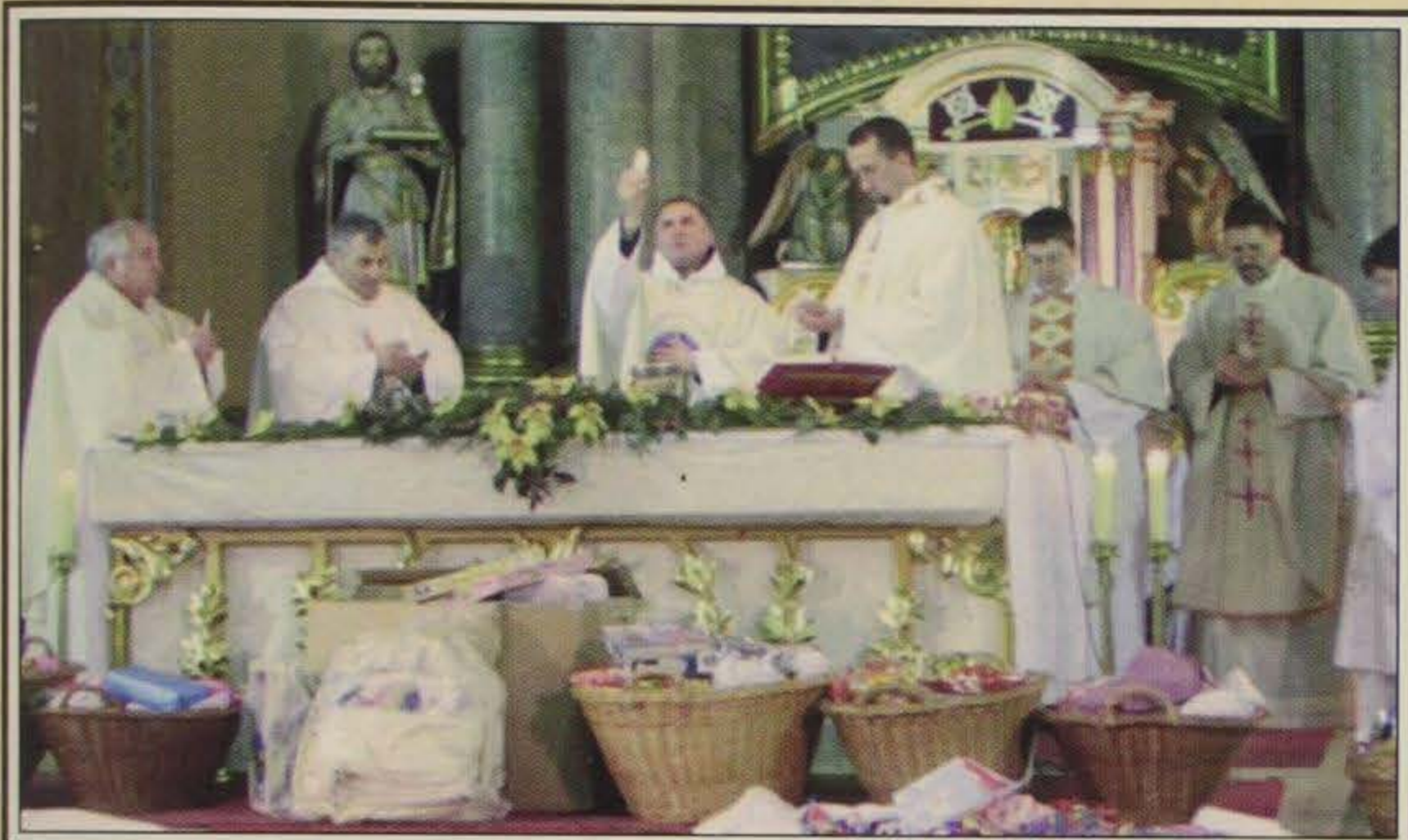
- SCG 1080 dinara
- inozemstvo - 40 EURA
ili 300 kuna; avionom 80 USD
Pretplatnici iz inozemstva i
R. Hrvatske uplate mogu poslati
pošt. uputnicom ili čekom
na adresu:

Gabrijela Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3, 44320
Kufina R. Hrvatska
- tel: +(00) 385 (0)44 681-272

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

Svećenici i bogoslovi Subotičke biskupije koji studiraju u Rimu po prvi put su proslavili svoj dan u zajedništvu s beogradskim nadbiskupom mons. Stanislavom Hočevarom koji je tih dana boravio u Rimu

Rumunjski franjevac o. Csaba Bőjte, poznat po brizi o napuštenoj djeci, propovijedao je u subotičkoj katedrali

Predstavnici Caritasu Gornje Austrije u posjetu Caritasu Subotičke biskupije

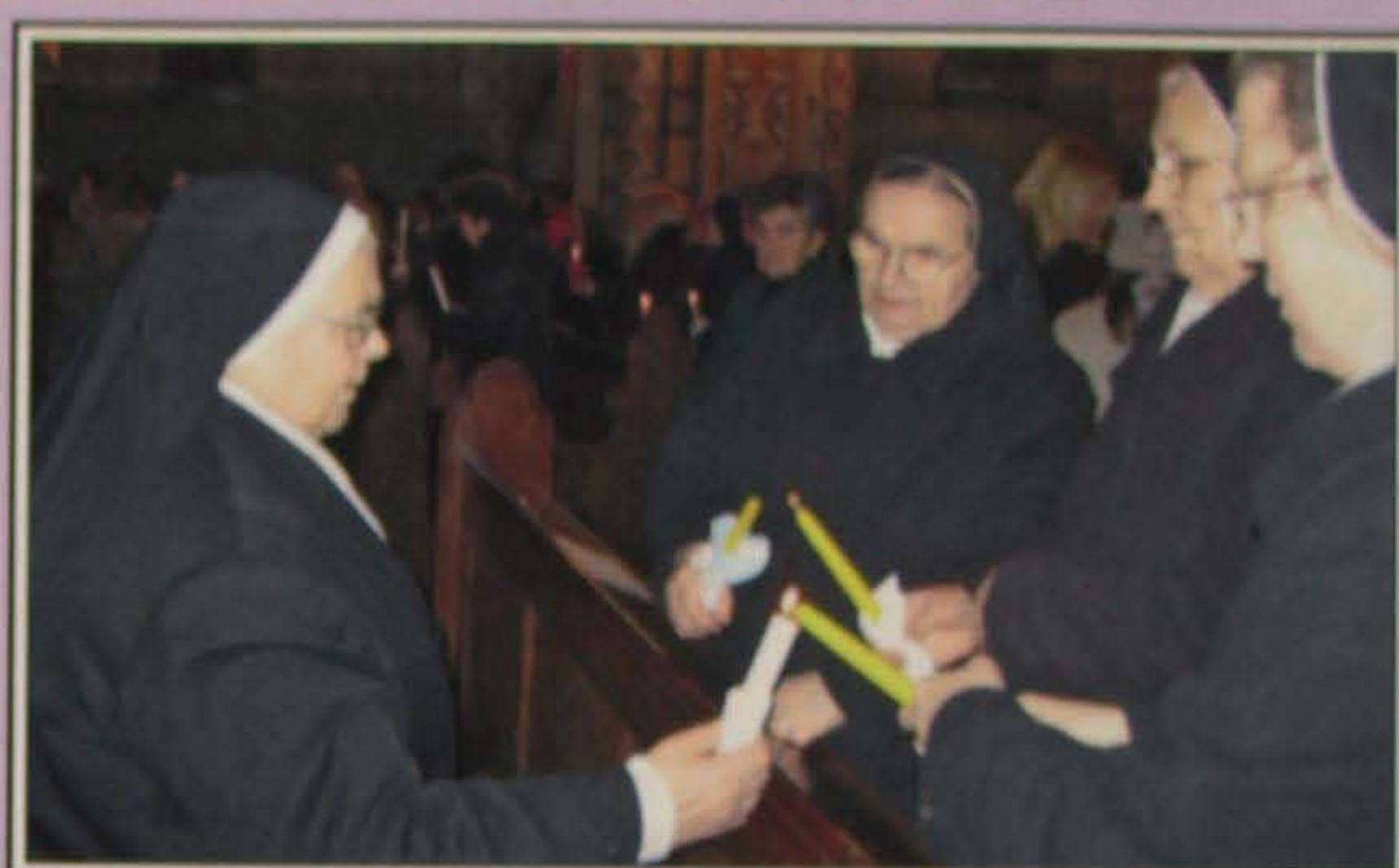
Mons. Boško Radielović blagoslovio je novi križ u naselju Breg u Rumi

"Katolički krug" u Subotici bio je tijesan za sve koji su željeli poslušati predavanje o. Ivana Vinkova na prvoj Kršćanskoj tribini grada Subotice

"Veliko prelo" ove godine je nakon 15 godina ponovno održano u subotičkoj Dvorani sportova. No i taj najveći prostor u gradu bio je malen za sve zainteresirane.

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

U franjevačkoj crkvi u Subotici i ove godine svečano je proslavljen Dan posvenog života, blagdan bl. Alojzija Stepinca i blagdan Gospe Lurdske

Kuća "TAU" za liječenje ovisnika kod Horgoša

Stanovnici novotvorene kuće "TAU"

Zajednički blagoslov za kršćane grada Subotice u katedrali-bazilici sv. Terezije na završetku Molitvene osmine za jedinstvo kršćana

Proštenje u sjemeništu "Paulinum" u Subotici

